

คู่มือสำหรับประชาชน

องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย

คำนำ

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ.๒๕๕๘ ตามมาตรา ๗ ได้กำหนดให้ “ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดให้การกระทำใดจะต้องได้รับอนุญาต ผู้อนุญาตจะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน...” โดยมีเป้าหมายเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ลดต้นทุนของประชาชน และเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการของภาครัฐ สร้างให้เกิดความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ ลดการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ เปิดเผยขั้นตอน ระยะเวลาให้ประชาชนทราบ เพื่อให้ประชาชนสามารถทราบขั้นตอนการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการขออนุญาตประกอบกิจการต่าง ๆ

องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย
มีนาคม ๒๕๕๘

สารบัญ

	หน้า
๑. ที่มา	๑
๒. วัตถุประสงค์ของการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน	๒
๓. คำจำกัดความ	๓
๔. แนวคิดและหลักการ	๓
๔.๑ ความหมายของคู่มือสำหรับประชาชน	๓
๔.๒ ขอบเขตการดำเนินการ	๓
๔.๓ วัตถุประสงค์ในการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน	๓
๔.๔ เป้าหมายของการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน	๓
๕. ประเภทของกระบวนการบริการ	๔
๖. องค์ประกอบของคู่มือสำหรับประชาชน	๕
๑) ขอบเขตการให้บริการ	๕
๒) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข (ถ้ามี) ในการยื่นคำขอ	๕
๓) ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณา	๕
๔) รายการเอกสารหรือหลักฐานที่ผู้ขออนุญาตจะต้องมายื่นพร้อมกับคำขอ	๖
๕) ค่าธรรมเนียม	๖
๖) การรับเรื่องร้องเรียน	๖
๗) อื่น ๆ	๖
๗. ข้อความพิจารณาในการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน	๗
๘. ประโยชน์ที่ได้จากการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน	๘
คู่มือสำหรับประชาชน	
- พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ	๑๐
- ภาษีโรงเรือนและที่ดิน	๒๐
- ภาษีป้าย	๒๙
- ภาษีบำรุงท้องที่	๓๗
- การขุดดินและถมดิน	๔๙
- การขออนุญาตก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคาร	๕๖
- การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย	๖๒
- การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร	๖๖

	หน้า
- การควบคุมกิจการตลาด	๗๕
- การควบคุมสถานที่จำหน่ายหรือสะสมอาหาร	๘๗
- การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์	๙๖
- การควบคุมดูแลการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ	๑๐๐
- การบริหารงานการประปา	๑๑๐
- การกำหนดอัตราค่าตอบแทนในการอนุญาตตามมาตรา ๙/๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน	๑๑๕
- กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ	๑๑๘

ภาคผนวก

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ.๒๕๕๘

แนวทางการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน

๑. ที่มา

เนื่องด้วยปัจจุบันมีกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตจำนวนมาก กำหนดให้การประกอบกิจการของประชาชน ต้องผ่านการอนุมัติ การอนุญาต การออกใบอนุญาต การขึ้นทะเบียน และการแจ้งในการขออนุญาต ดำเนินการต่าง ๆ จะต้องติดต่อกับส่วนราชการหลายแห่ง อีกทั้งกฎหมายบางฉบับไม่ได้กำหนดระยะเวลา เอกสารและหลักฐานที่จำเป็น รวมถึงขั้นตอนในการพิจารณาไว้อย่างชัดเจน ทำให้เกิดความคลุมเครือไม่ชัดเจน อันเป็นการสร้างภาระแก่ประชาชนอย่างมากและเป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการประกอบ ธุรกิจของประเทศในเวทีการค้าโลก คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ... ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติจึงได้ใช้อำนาจหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีตามมาตรา ๔๓ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ เสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องเร่งด่วน

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในการประชุม ครั้งที่ ๒๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว ลงมติเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย นายกรัฐมนตรี ได้นำร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ... ขึ้นทูลเกล้าฯ ทูลกระหม่อมถวายแด่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพื่อทรงลงพระปรมาภิไธย

ในการนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงลงพระปรมาภิไธย เมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๘ และมีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๘

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ.๒๕๕๘ มีสาระสำคัญ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน ดังนี้

มาตรา ๗ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้การกระทำใดจะต้องได้รับอนุญาต ผู้อนุญาตจะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข (ถ้ามี) ในการยื่นคำขอ ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ผู้ขอ อนุญาตจะต้องยื่นมาพร้อมกับคำขอ และจะกำหนดให้ยื่นคำขอผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์แทนการมายื่นคำขอ ด้วยตนเองก็ได้

มาตรา ๗ วรรคสอง คู่มือสำหรับประชาชนตามวรรคหนึ่งให้ปิดประกาศไว้ ณ สถานที่ที่กำหนดให้ ยื่นคำขอ และเผยแพร่ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และเมื่อประชาชนได้สำเนาคู่มือดังกล่าวให้พนักงานเจ้าหน้าที่ จัดสำเนาให้โดยจะคิดค่าใช้จ่ายตามควรแก่กรณีก็ได้ ในกรณีเช่นนั้น ให้ระบุค่าใช้จ่ายดังกล่าวไว้ในคู่มือสำหรับ ประชาชนด้วย

มาตรา ๗...

มาตรา ๗ วรรคสาม กำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการการพัฒนาระบบราชการตรวจสอบขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตที่กำหนดตามวรรคหนึ่งว่าเป็นระยะเวลาที่เหมาะสมตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือไม่ ในกรณีที่เห็นว่าขั้นตอนและระยะเวลาที่กำหนดดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร ให้เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและสั่งการให้ผู้อนุญาตดำเนินการแก้ไขให้เหมาะสมโดยเร็ว

มาตรา ๑๗ ให้ผู้อนุญาตจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๗ ให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๒. วัตถุประสงค์ของการจัดทำแนวทางการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน

เพื่อเป็นแนวทางพื้นฐานที่มุ่งเน้นให้การจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนเป็นไปตามเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ.๒๕๕๘ และหากสามารถบรรลุเจตนารมณ์ตามที่กฎหมายบัญญัติแล้ว หน่วยงานสามารถเพิ่มเติมประเด็นที่สอดคล้องกับระบบการให้บริการของหน่วยงานได้ตามความเหมาะสม เพื่อพัฒนาปรับปรุงการให้บริการให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลดีขึ้นได้อย่างต่อเนื่อง

๓. คำจำกัดความ

“การบริการประชาชน” หมายถึง การดำเนินการให้บริการประชาชนของหน่วยงานของรัฐจนแล้วเสร็จตามคำขอ การยื่นคำขอนี้เป็นการยื่นคำขอตามที่มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ให้หน่วยงานของรัฐกำหนดให้ผู้รับบริการต้องยื่นคำขอก่อนดำเนินการใด ได้แก่ การอนุญาต การออกใบอนุญาต การอนุมัติ การจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การรับแจ้ง การให้ประทานบัตรและการให้อาชญาบัตร

“ผู้รับบริการ” หมายถึง ประชาชนผู้มารับบริการโดยตรงหรือหน่วยงานภาคเอกชนที่มาใช้บริการจากหน่วยงานของรัฐ

“หน่วยงานของรัฐ” ประกอบด้วย ส่วนราชการ จังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และหน่วยงานของรัฐรูปแบบใหม่^๑

.....

^๑ หน่วยงานของรัฐรูปแบบใหม่ ๓ ประเภท ประกอบด้วย

- ๑) องค์การของรัฐที่เป็นอิสระ ตัวอย่างเช่น ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ สำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เป็นต้น
- ๒) กองทุนที่เป็นนิติบุคคล (เครื่องมือทางเศรษฐกิจของรัฐ)
- ๓) หน่วยงานที่ใช้อำนาจรัฐหรือเป็นเครื่องมือของรัฐแต่ไม่เป็นองค์กรของรัฐ ได้แก่ สภาวิชาชีพ สถาบันภายใต้มูลนิธิ ซึ่งอยู่ในกำกับหรือเป็นเครื่องมือของส่วนราชการ นิติบุคคลเฉพาะกิจ

๔. แนวคิดและหลักการ

แนวคิดและหลักการของการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ.๒๕๕๘ ได้นำหลักการของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาเป็นหลักการสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นการลดต้นทุนของประชาชนและเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการของภาครัฐ การสร้างให้เกิดความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ โดยการลดการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ เปิดเผยขั้นตอนระยะเวลาให้ประชาชนทราบ เพื่อเป้าหมายอันเป็นหัวใจสำคัญ คือ การอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน

๔.๑ ความหมายของคู่มือสำหรับประชาชน

เป็นคู่มือที่แสดงให้เห็นประชาชนรับทราบข้อมูลที่ชัดเจนในการติดต่อขอรับบริการจากหน่วยงานของรัฐว่ามีหลักเกณฑ์ วิธีการ ขั้นตอน ระยะเวลา เอกสารและหลักฐานที่จำเป็นอย่างไร เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน

๔.๒ ขอบเขตการดำเนินการ

หน่วยงานของรัฐที่มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ กำหนดให้ประชาชนต้องขออนุญาต จดทะเบียน ขึ้นทะเบียน หรือแจ้งก่อนจะดำเนินการใด ๆ ต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน

๔.๓ วัตถุประสงค์ในการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน

การจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

- ๑) เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกในการติดต่อขอรับบริการของประชาชน โดยให้ข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ ขั้นตอน ระยะเวลา ค่าใช้จ่าย เอกสารหรือหลักฐานที่ใช้ประกอบคำขอ สถานที่ให้บริการ
- ๒) เพื่อลดต้นทุนในการมาติดต่อขอรับบริการของประชาชน
- ๓) เพื่อยกระดับการพัฒนาการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
- ๔) เพื่อสร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ

๔.๔ เป้าหมายของการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน

หน่วยงานของรัฐที่มีงานบริการประชาชนที่มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ กำหนดให้ประชาชนต้องมายื่นคำขออนุญาตก่อนดำเนินการใด ให้มีการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนและนำไปใช้ในการให้บริการประชาชน

๕. ประเภทของกระบวนการงานบริการ

ในการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนจะมีประเด็นสำคัญที่หน่วยงานของรัฐจะต้องพิจารณาในรายละเอียดกระบวนการงานบริการที่จำแนกเป็น ๔ ประเภท

๑) กระบวนการงานบริการที่เบ็ดเสร็จในหน่วยงานเดียว

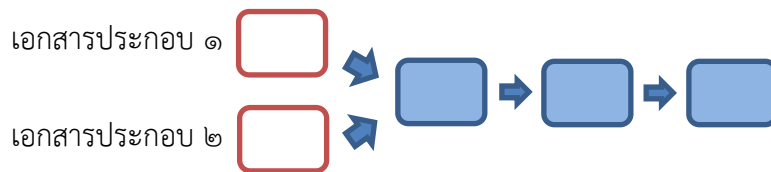
หมายถึง ในการให้บริการประชาชนหน่วยงานสามารถดำเนินการได้อย่างเบ็ดเสร็จภายในหน่วยงานเดียว

๒) กระบวนการงานบริการที่เชื่อมโยงหลายหน่วยงาน

หมายถึง ในการให้บริการประชาชนมีขั้นตอนที่จะต้องผ่านการพิจารณาจากหน่วยงานอื่นในการดำเนินการอนุมัติ อนุญาต หรือให้ความเห็นชอบ

๓) กระบวนการงานบริการที่ต่อเนื่องจากหน่วยงานอื่น

หมายถึง ในการให้บริการประชาชนมีการกำหนดให้ประชาชนต้องนำเอกสารหรือหลักฐานที่ออกให้โดยหน่วยงานอื่นมาเป็นเอกสารหรือหลักฐานประกอบคำขอเพื่อพิจารณา

๔) กระบวนการงานบริการที่ให้บริการในส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น

หมายถึง การให้บริการประชาชนที่มีกฎหมาย หรือกฎกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดผู้ปฏิบัติงานในส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่นเป็นผู้อนุญาต โดยมีการให้บริการ ทั้ง ๓ ประเภท คือ กระบวนการงานบริการที่เบ็ดเสร็จในหน่วยงานเดียว กระบวนการงานบริการที่เชื่อมโยงหลายส่วนราชการ กระบวนการงานบริการที่ต่อเนื่องจากหน่วยงานอื่น

๖. องค์ประกอบ...

๖. องค์ประกอบของคู่มือสำหรับประชาชน

๑) ขอบเขตการให้บริการ ซึ่งระบุข้อมูลเกี่ยวกับ

- งานที่ให้บริการ

ระบุงานที่ให้บริการประชาชนที่เกี่ยวข้องกับการอนุญาต ได้แก่ การอนุญาต การออกใบอนุญาต การอนุมัติ การจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การรับแจ้ง การให้ประทานบัตร และการให้อาชาบัตร

- ระบุสถานที่หรือช่องทางการให้บริการ

ระบุชื่อ ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ของสถานที่ให้บริการ หรือตำแหน่งที่อยู่ของช่องทางการให้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์

- ระบุ วัน เวลา ที่ให้บริการ

ระบุวันที่ให้บริการ และช่วงเวลาให้บริการ (เวลาเปิด - ปิด)

๒) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข (ถ้ามี) ในการยื่นคำขอ

แสดงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข (ถ้ามี) ในการยื่นคำขอที่หน่วยงานกำหนดไว้ให้ประชาชนทราบอย่างชัดเจน เพื่อให้สามารถเตรียมดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดได้อย่างถูกต้อง

๓) ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณา

- แสดงขั้นตอนการให้บริการเรียงตามลำดับก่อนหลัง คำอธิบายโดยสังเขป พร้อมทั้งระบุหน่วยงานผู้รับผิดชอบ ในแต่ละขั้นตอน

- แสดงระยะเวลาในการดำเนินการแต่ละขั้นตอน และระยะเวลาโดยรวม

กรณี กระบวนการบริการเชื่อมโยงกับหน่วยงานอื่น ต้องมีการระบุขั้นตอนให้ชัดเจนว่ามีความเกี่ยวข้องกับหน่วยงานใดบ้าง และในการกำหนดระยะเวลาการดำเนินการของขั้นตอนที่เชื่อมโยงกับหน่วยงานอื่นนี้ควรมีการปรึกษาหารือร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้ข้อสรุประยะเวลาที่ประกาศให้ประชาชนรับทราบ

กรณี กระบวนการบริการที่ให้บริการในส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น ต้องมีการกำหนดขั้นตอนและระยะเวลามาตรฐานโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจตามกฎหมาย เพื่อให้การบริการประชาชนมีมาตรฐานอย่างทั่วถึง ทั้งนี้ ในการปฏิบัติให้พิจารณาถึงควมมีประสิทธิภาพและประโยชน์ต่อผู้รับบริการเป็นสำคัญ

๔) รายการเอกสารหรือหลักฐานที่ผู้ขออนุญาตจะต้องมายื่นพร้อมคำขอ

แสดงรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ใช้ประกอบการยื่นคำขอรับบริการ มีการแบ่งหมวดหมู่เอกสาร พร้อมกับระบุจำนวนของเอกสารหรือหลักฐานให้ชัดเจน

กรณี กระบวนการบริการที่ต่อเนื่องจากหน่วยงานอื่น ต้องมีการระบุรายการเอกสาร หรือหลักฐานที่ต้องไปดำเนินการกับหน่วยงานของรัฐอื่น ๆ ให้แล้วเสร็จก่อนที่จะมายื่นคำขอ โดยแบ่งเป็นหมวดหมู่เอกสาร และแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับรายชื่อหน่วยงานผู้รับผิดชอบ สถานที่ให้บริการ ช่องทางการติดต่อ เป็นต้น

๕) ค่าธรรมเนียม

ระบุค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายที่ผู้รับบริการจะต้องชำระ (ถ้ามี) และช่องทางการชำระค่าธรรมเนียม

๖) การรับเรื่องร้องเรียน

แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับช่องทางและวิธีการแจ้งเรื่องร้องเรียนแก่ผู้ให้บริการ

๗) อื่น ๆ

ตัวอย่างแบบฟอร์ม โดยแสดงให้เห็นตัวอย่างแบบฟอร์มคำขอ แบบฟอร์มที่เกี่ยวข้องพร้อมทั้งตัวอย่างการกรอกข้อมูล

องค์ประกอบของคู่มือฯ	ประเภทกระบวนการบริการ			
	๑)กระบวนการบริการที่เบ็ดเสร็จในหน่วยงานเดียว	๒)กระบวนการบริการที่เชื่อมโยงหลายหน่วยงาน	๓)กระบวนการบริการที่ต่อเนื่องจากหน่วยงานอื่น	๔)กระบวนการบริการที่ให้บริการในส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น
๑)ขอบเขตการให้บริการ	-งานที่ให้บริการ/สถานที่หรือช่องทางการให้บริการ/ระบุวัน เวลา ที่ให้บริการ			
๒)หลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไข	-แสดงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข (ถ้ามี) ในการยื่นคำขอที่หน่วยงานกำหนดไว้ให้ประชาชนทราบอย่างชัดเจน			
๓)ขั้นตอนและระยะเวลา	-แสดงขั้นตอนการให้บริการเรียงตามลำดับก่อนหลัง คำอธิบายโดยสังเขป พร้อมทั้งระบุหน่วยงานผู้รับผิดชอบในแต่ละขั้นตอน -แสดงระยะเวลาในการดำเนินการแต่ละขั้นตอน และระยะเวลาโดยรวม			
๔)รายการเอกสารหลักฐานประกอบ	-แสดงรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ใช้ประกอบการยื่นคำขอรับบริการ พร้อมกับระบุจำนวนของเอกสารหรือหลักฐานให้ชัดเจน			
๕)ค่าธรรมเนียม	-ระบุค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายที่ผู้รับบริการจะต้องชำระ (ถ้ามี)			
๖)การรับเรื่องร้องเรียน	-แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับช่องทางและวิธีการแจ้งเรื่องร้องเรียนแก่ผู้ให้บริการ			

๗) อื่น ๆ...

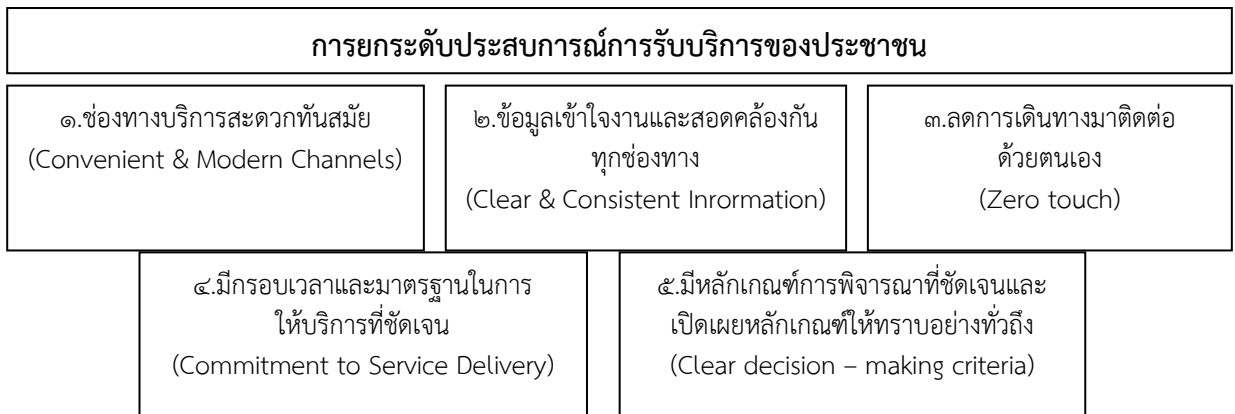
องค์ประกอบของคู่มือฯ	ประเภทกระบวนการบริการ			
	๑)กระบวนการบริการที่ ที่เบ็ดเสร็จในหน่วย งานเดียว	๒)กระบวนการบริการ ที่เชื่อมโยงหลาย หน่วยงาน	๓)กระบวนการบริการ ที่ต่อเนื่องจากหน่วย งานอื่น	๔)กระบวนการบริการ ที่ให้บริการในส่วน ภูมิภาคและท้องถิ่น
๗)อื่นๆ	-ตัวอย่างแบบฟอร์ม : แสดงให้เห็นตัวอย่างแบบฟอร์มคำขอ แบบฟอร์มที่เกี่ยวข้องและตัวอย่าง			
หมายเหตุ		ในขั้นตอนที่เชื่อมโยงกับ หน่วยงานอื่นควรมีการ ระบุขั้นตอนให้ชัดเจนว่า มีความเกี่ยวข้องกับหน่วย งานใดบ้างและในการ กำหนดระยะเวลาการ ดำเนินการของขั้นตอนที่ เชื่อมโยงกับหน่วยงานอื่น นี้ควรมีการปรึกษาหารือ ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ข้อสรุป ระยะเวลาที่ประกาศ	ระบุรายการเอกสารหรือ หลักฐานที่ต้องไปดำเนินการ กับหน่วยงานของรัฐอื่น ๆ ให้แล้วเสร็จก่อนที่จะมายื่น คำขอโดยมีรายละเอียด เกี่ยวกับรายชื่อหน่วยงาน ผู้รับผิดชอบสถานที่ให้ บริการ ช่องทางการติดต่อ เป็นต้น	กำหนดขั้นตอนและระยะ เวลาดำเนินการโดยหน่วย งานผู้มีส่วนตามกฎหมาย เพื่อให้การบริการประชาชน มีมาตรฐานอย่างทั่วถึง ทั้งนี้ ในการปฏิบัติให้พิจารณาถึง ความมีประสิทธิภาพและ ประโยชน์ต่อผู้รับบริการ เป็นสำคัญ

๗. ข้อควรพิจารณาในการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน

หลักการสำหรับการปรับปรุงบริการภาครัฐ

หมายถึง หลักแนวคิดที่แต่ละหน่วยงานควรนำไปใช้เป็นแนวทางการปรับปรุงการให้บริการ โดยคำนึงถึงประชาชนผู้มารับบริการเป็นศูนย์กลาง (Citizen Centric) และพิจารณาถึงประสิทธิภาพ (Efficiency) ในการให้บริการและการควบคุม (Control) ที่ดี

หลักการที่นำเสนอ

การยกระดับการส่งมอบการบริการของหน่วยงานภาครัฐ			
๖.ดำเนินการโดยระบบอัตโนมัติ (Automated processing)	๗.ลดการใช้เอกสารและไม่ขอข้อมูลที่ภาครัฐมีอยู่แล้ว (Ask for less)	๘.ขอเอกสารประกอบเพิ่มเติมได้เพียงครั้งเดียว (One – time data request)	๙.ลดความซ้ำซ้อนของการพิจารณาอนุมัติ (Reducing duplication in decision making)

- การยกระดับประสบการณ์การรับบริการของประชาชน

๑) ช่องทางการบริการสะดวกทันสมัย (Convenient & Modern Channels)

เป็นการจัดให้มีช่องทางการบริการที่ผู้รับบริการสามารถเข้าถึงได้ง่าย สะดวก รวดเร็ว โดยนำระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการให้บริการ มีการให้บริการทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ทั้งนี้ ในการดำเนินการควรคำนึงถึงความต้องการของผู้รับบริการเป็นสำคัญ

๒) ข้อมูลเข้าใจง่ายและสอดคล้องกันทุกช่องทาง (Clear and Consistent Information)

เป็นการสื่อสารและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลในการให้บริการ โดยข้อมูลนี้ต้องใช้ภาษาที่ผู้รับบริการเข้าใจง่าย และแสดงรูปภาพประกอบ อีกทั้งเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) และในกรณีที่ผู้รับบริการเป็นชาวต่างชาติควรใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารข้อมูล ทั้งนี้ ในการเผยแพร่ข้อมูลต่าง ๆ ต้องมีความสอดคล้องกันทุกช่องทางด้วย

๓) ลดการเดินทางมาติดต่อด้วยตนเอง (Zero touch)

เป็นการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนโดยการเพิ่มช่องทางการให้บริการที่ประชาชนไม่จำเป็นต้องเดินทางมาติดต่อด้วยตนเอง ทั้งนี้ ยกเว้นกรณีที่ประชาชนต้องมาติดต่อที่หน่วยงานด้วยตนเองเพื่อพิสูจน์ตัวตน ทดสอบคุณสมบัติ หรือทดสอบทางการแพทย์ เป็นต้น

๔) มีกรอบเวลาและมาตรฐานในการให้บริการที่ชัดเจน (Commitment to Service Delivery)

เป็นการกำหนดระยะเวลาและมาตรฐานในการให้บริการอย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้รับบริการสามารถวางแผนการดำเนินชีวิตประจำวัน หรือการประกอบกิจการได้ หากสามารถดำเนินการได้ตามกรอบเวลาและมาตรฐานที่กำหนด และผู้รับบริการมีความพึงพอใจ จะสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการให้บริการของแต่ละหน่วยงาน

๕) มีหลักเกณฑ์การพิจารณาที่ชัดเจนและเปิดเผยหลักเกณฑ์ให้รับทราบอย่างทั่วถึง (Clear decision – making criteria)

เป็นการประกาศหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่มีอำนาจใช้ในการพิจารณาให้ความเห็นอนุมัติ อนุญาต ฯลฯ ตลอดจนกำหนดให้มีการอธิบายเหตุผลการพิจารณากรณีไม่ผ่านการพิจารณา ไม่อนุมัติ ไม่อนุญาต เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในกระบวนการพิจารณา

- การยกระดับการส่งมอบบริการของหน่วยงานภาครัฐ

๖) ดำเนินการโดยระบบอัตโนมัติ (Automated processing)

เป็นการนำระบบเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ในการรับคำร้อง/คำขอ พิจารณาตรวจสอบประมวลผล และผลิตผลลัพธ์ (Output) โดยอัตโนมัติ เพื่อลดการแทรกแซงจากผูปฏิบัติงานให้น้อยที่สุด ตลอดจนเพิ่มความถูกต้องและความโปร่งใสในการให้บริการ ทั้งนี้ ยกเว้นขั้นตอนที่จำเป็นต้องมีการดำเนินงานโดยผูปฏิบัติ

๗) ลดการใช้เอกสาร และไม่ขอข้อมูลที่ภาครัฐมีอยู่แล้ว (Ask for less)

เป็นการบันทึกข้อมูลคำร้อง/คำขอพร้อมเอกสารประกอบเข้าสู่ระบบเพียงครั้งเดียว และกำหนดให้มีการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อลดการบันทึกข้อมูลเรื่องเดียวกันหรือขอเอกสารที่ซ้ำซ้อน และลดปัญหาการมีข้อมูลในเรื่องเดียวกันของแต่ละหน่วยงานที่ไม่ตรงกัน

๘) ขอเอกสารประกอบเพิ่มเติมได้เพียงครั้งเดียว (One – time data request)

เป็นการกำหนดแนวปฏิบัติว่าหน่วยงานจะต้องระบุเอกสารหรือหลักฐานประกอบการให้บริการไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้ประชาชนทราบตั้งแต่เริ่มต้น และเมื่อได้รับเอกสารหรือหลักฐานครบถ้วนตามที่ระบุแล้ว จะต้องแจ้งให้ประชาชนทราบทันที กรณีที่เอกสารหรือหลักฐานไม่ครบถ้วนจะสามารถขอเอกสารเพิ่มเติมได้อีกเพียงครั้งเดียว โดยต้องแจ้งให้ผู้รับบริการทราบทันที ยกเว้นกรณีการสุ่มตรวจสอบ

๙) ลดความซ้ำซ้อนของการพิจารณาอนุมัติ (Reducing duplication in decision making)

เป็นการพิจารณากิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาอนุมัติ อนุญาตทั้งหมดในกระบวนการว่ามีความซ้ำซ้อนกันหรือไม่ เพื่อปรับลดขั้นตอนที่ไม่จำเป็น

๘. ประโยชน์ที่ได้จากการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน

ประโยชน์ต่อผู้รับบริการ

- ทราบแนวปฏิบัติในการมารับบริการอย่างชัดเจน
- ได้รับบริการที่มีมาตรฐานและมีความโปร่งใส
- ได้รับความพึงพอใจเพิ่มขึ้นจากการมารับบริการ
- มีโอกาสแสดงความคิดเห็น (Feedback) เพื่อนำมาใช้ปรับปรุงการให้บริการภาครัฐต่อไป

ประโยชน์ต่อผู้ให้บริการ

- ให้บริการด้วยความโปร่งใส ลดการใช้ดุลยพินิจในการตัดสินใจ และลดความเสี่ยงในการทุจริตคอร์รัปชัน
- สามารถติดตามและประเมินผลการให้บริการตามหลักเกณฑ์ที่วางไว้ เพื่อนำมาปรับปรุงการให้บริการ

ประโยชน์โดยรวมต่อประเทศ

- ยกระดับการพัฒนาการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐ
- เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

คู่มือสำหรับประชาชน เรื่อง พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ

งานที่ให้บริการ	พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
หน่วยงานที่รับผิดชอบ	สำนักงานปลัด

ขอบเขตการให้บริการ	
สถานที่/ช่องทางให้บริการ	ระยะเวลาเปิดให้บริการ
สำนักงานปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย โทรศัพท์ : ๐ ๓๒๗๔ ๕๓๔๑ ต่อ ๑๐๔	วันจันทร์ ถึง วันศุกร์ (ยกเว้นวันหยุดที่ทางราชการกำหนด) ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๒.๐๐ น. และ ๑๓.๐๐ - ๑๖.๓๐ น.

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอ

โดยที่เป็นการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับอื่น ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ ให้ประชาชนได้รับทราบ

อาศัยอำนาจตามความแห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ จึงได้กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอ ไว้ถือปฏิบัติ ดังนี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“**ข้อมูลข่าวสาร**” หมายความว่า สิ่งที่สื่อความหมายให้รู้เรื่องราวข้อเท็จจริง ข้อมูล หรือสิ่งใดๆ ไม่ว่าการสื่อความหมายนั้นจะทำได้โดยสภาพของสิ่งนั้นเองหรือโดยผ่านวิธีการใดๆ และไม่ว่าจะได้จัดทำไว้ในรูปของเอกสาร แฟ้ม รายงาน หนังสือ แผ่นผัง แผนที่ ภาพวาด ภาพถ่าย फिल्म การบันทึกภาพหรือเสียง การบันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือวิธีอื่นใดที่ทำให้สิ่งที่บันทึกไว้ปรากฏได้

“**ข้อมูลข่าวสารของราชการ**” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐหรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกชน

“**หน่วยงานของรัฐ**” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี องค์การควบคุมการประกอบวิชาชีพ หน่วยงานอิสระของรัฐและหน่วยงานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“**เจ้าหน้าที่ของรัฐ**” หมายความว่า ผู้ซึ่งปฏิบัติงานให้แก่หน่วยงานของรัฐ

“**ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล**” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้นหรือมีเลขหมาย รหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึก ลักษณะเสียงของคนหรือรูปถ่ายและให้หมายความรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย

“คณะกรรมการ...

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

“คนต่างด้าว” หมายความว่า บุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทยและไม่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย และนิติบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนที่มีทุนเกินกึ่งหนึ่งเป็นของคนต่างด้าว ใบหุ้นชนิดออกให้แก่ผู้ถือ ให้ถือว่าใบหุ้นนั้นคนต่างด้าวเป็นผู้ถือ

(๒) สมาคมที่มีสมาชิกเกินกึ่งหนึ่งเป็นคนต่างด้าว

(๓) สมาคมหรือมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ของคนต่างด้าว

(๔) นิติบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) หรือนิติบุคคลอื่นใดที่มีผู้จัดการหรือกรรมการเกินกึ่งหนึ่งเป็นคนต่างด้าว

นิติบุคคลตามวรรคหนึ่ง ถ้าเข้าไปเป็นผู้จัดการหรือกรรมการ สมาชิก หรือมีทุนในนิติบุคคลอื่น ให้ถือว่าผู้จัดการหรือกรรมการ หรือสมาชิก หรือเจ้าของทุนดังกล่าวเป็นคนต่างด้าว

หมวด ๑

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

มาตรา ๗ หน่วยงานของรัฐต้องส่งข้อมูลข่าวสารของราชการอย่างน้อยดังต่อไปนี้ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา

(๑) โครงสร้างและการจัดองค์กรในการดำเนินงาน

(๒) สรุปอำนาจหน้าที่ที่สำคัญและวิธีการดำเนินงาน

(๓) สถานที่ติดต่อเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสาร หรือคำแนะนำในการติดต่อกับหน่วยงานของรัฐ

(๔) กฎ มติคณะรัฐมนตรี ข้อบังคับ คำสั่ง หนังสือเวียน ระเบียบ แบบแผน นโยบาย หรือการตีความ ทั้งนี้ เฉพาะที่จัดให้มีขึ้นโดยมีสภาพอย่างกฎ เพื่อให้มีผลเป็นการทั่วไปต่อเอกชนที่เกี่ยวข้อง

(๕) ข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อมูลข่าวสารใดที่ได้มีการจัดพิมพ์เพื่อให้แพร่หลายตามจำนวนพอสมควรแล้ว ถ้ามีการลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาโดยอ้างอิงถึงสิ่งพิมพ์นั้นก็ให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติตามบทบัญญัติวรรคหนึ่งแล้ว

ให้หน่วยงานของรัฐรวบรวมและจัดให้มีข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งไว้เผยแพร่เพื่อขายหรือจำหน่ายจ่ายแจก ณ ที่ทำการของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๘ ข้อมูลข่าวสารที่ต้องลงพิมพ์ตามมาตรา ๗ (๔) ถ้ายังไม่ได้ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษานำมาใช้บังคับในทางที่ไม่เป็นคุณแก่ผู้ใดไม่ได้ เว้นแต่ผู้นั้นจะารู้ถึงข้อมูลข่าวสารนั้นตามความเป็นจริงมาก่อนแล้วเป็นเวลาพอสมควร

มาตรา ๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการอย่างน้อยดังต่อไปนี้ไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบดูได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

(๑) ผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงต่อเอกชน รวมทั้งความเห็นแย้งและคำสั่งที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาวินิจฉัยดังกล่าว

มาตรา ๙...

มาตรา ๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการอย่างน้อยดังต่อไปนี้ไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

(๑) ผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงต่อเอกชน รวมทั้งความเห็นแย้งและคำสั่งที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาวินิจฉัยดังกล่าว

(๒) นโยบายหรือการตีความที่ไม่เข้าข่ายต้องลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา ตามมาตรา ๗ (๔)

(๓) แผนงาน โครงการ และงบประมาณรายจ่ายประจำปีของปีที่กำลังดำเนินการ

(๔) คู่มือหรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีผลกระทบต่อสิทธิหน้าที่ของเอกชน

(๕) สิ่งพิมพ์ที่ได้มีการอ้างอิงถึงตามมาตรา ๗ วรรคสอง

(๖) สัญญาสัมปทาน สัญญาที่มีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอนหรือสัญญาร่วมกับเอกชนในการจัดทำบริการสาธารณะ

(๗) มติคณะรัฐมนตรี หรือมติคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยกฎหมาย หรือโดยมติคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ ให้นำระเบียบหรือรายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริง หรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการพิจารณาไว้ด้วย

(๘) ข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อมูลข่าวสารที่จัดให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ตามวรรคหนึ่ง ถ้ามีส่วนที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ อยู่ด้วย ให้ลบหรือตัดตอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น

บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องหรือไม่ก็ตามย่อมมีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งได้ ในกรณีที่เหมาะสมหน่วยงานของรัฐโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ จะวางหลักเกณฑ์เรียกค่าธรรมเนียมในการนั้นก็ได้ ในการนี้ให้คำนึง ถึงการช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยประกอบด้วย ทั้งนี้ เว้นแต่จะมีกฎหมายเฉพาะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

คนต่างด้าวจะมีสิทธิตามมาตรา นี้เพียงใดให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐ บทบัญญัติมาตรา ๗ และมาตรา ๙ ไม่กระทบถึงข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายเฉพาะกำหนดให้มีการเผยแพร่หรือเปิดเผย ด้วยวิธีการอย่างอื่น

มาตรา ๑๑ นอกจากข้อมูลข่าวสารของราชการที่ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาแล้ว หรือที่จัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้แล้ว หรือที่มีการจัดให้ประชาชนได้ค้นคว้าตามมาตรา ๒๖ แล้ว ถ้าบุคคลใดขอข้อมูลข่าวสารอื่นใดของราชการและคำขอของผู้นั้นระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการในลักษณะที่อาจเข้าใจได้ตามสมควร ให้หน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบจัดหาข้อมูลข่าวสารนั้นให้แก่ผู้ขอภายในเวลาอันสมควร เว้นแต่ผู้นั้นขอจำนวนมากหรือบ่อยครั้ง โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

ข้อมูลข่าวสารของราชการใดมีสภาพที่อาจบอบสลายง่าย หน่วยงานของรัฐจะขอขยายเวลาในการจัดหาให้หรือจะจัดทำสำเนาให้ในสภาพอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ข้อมูลข่าวสารนั้นก็

ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐจัดทำให้ตามวรรคหนึ่งต้องเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่แล้ว ในสภาพที่พร้อมจะให้ได้ มิใช่เป็นการต้องไปจัดทำ วิเคราะห์ จำแนก รวบรวม หรือจัดให้มีขึ้นใหม่ เว้นแต่เป็นการแปรสภาพเป็นเอกสารจากข้อมูลข่าวสารที่บันทึกไว้ในระบบการบันทึกภาพหรือเสียง ระบบคอมพิวเตอร์ หรือระบบอื่นใด ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการกำหนด แต่ถ้าหน่วยงานของรัฐเห็นว่ากรณีที่ขออนั้นมิใช่การแสวงหาผลประโยชน์ทางการค้า และเป็นเรื่องจำเป็นเพื่อปกป้องสิทธิเสรีภาพสำหรับผู้นั้นหรือเป็นเรื่องที่จะเป็นประโยชน์แก่สาธารณะ หน่วยงานของรัฐจะจัดหาข้อมูลข่าวสารนั้นให้ก็ได้

บทบัญญัติวรรคสามไม่เป็นการห้ามหน่วยงานของรัฐที่จะจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการใดขึ้นใหม่ ให้แก่ผู้ร้องขอ หากเป็นการสอดคล้องด้วยอำนาจหน้าที่ตามปกติของหน่วยงานของรัฐนั้นอยู่แล้ว

ให้นำความในมาตรา ๙ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับแก่การจัดหาข้อมูลข่าวสารให้ ตามมาตรานี้ โดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่มีผู้ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๑ แม้ว่าข้อมูลข่าวสารที่ขอจะอยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานส่วนกลาง หรือส่วนสาขาของหน่วยงานแห่งนั้นหรือจะอยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นก็ตาม ให้หน่วยงานของรัฐที่รับคำขอให้คำแนะนำ เพื่อไปยื่นคำขอต่อ หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้นโดยไม่ชักช้า

ถ้าหน่วยงานของรัฐผู้รับคำขอเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่จัดทำโดยหน่วยงานของรัฐแห่งอื่น และได้ระบุนำการเปิดเผยไว้ตามระเบียบที่กำหนดตามมาตรา ๑๖ ให้ส่งคำขอนั้นให้ หน่วยงานของรัฐผู้จัดทำข้อมูลข่าวสารนั้นพิจารณาเพื่อมีคำสั่งต่อไป

มาตรา ๑๓ ผู้ใดเห็นว่าหน่วยงานของรัฐไม่จัดพิมพ์ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๗ หรือไม่จัดข้อมูล ข่าวสารไว้ให้ประชาชนตรวจดูได้ตามมาตรา ๙ หรือไม่จัดหาข้อมูลข่าวสารให้แก่ตนตามมาตรา ๑๑ หรือฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าหรือเห็นว่าตนไม่ได้รับความสะดวกโดยไม่มีเหตุ อันสมควร ผู้นั้นมีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการ เว้นแต่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๑๕ หรือคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านตามมาตรา ๑๗ หรือคำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูล ข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๕

ในกรณีที่มีการร้องเรียนต่อคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องเรียน ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นให้ขยายเวลาออกไปได้ แต่ต้องแสดงเหตุผลและ รวมเวลาทั้งหมดแล้วต้องไม่เกินหกสิบวัน

หมวด ๒

ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย

มาตรา ๑๔ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถาบันพระมหากษัตริย์จะ เปิดเผยมิได้

มาตรา ๑๕ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ หน่วยงานของรัฐหรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน

(๑) การเปิด...

(๑) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และความมั่นคงในทางเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศ

(๒) การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม

(๓) ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงรายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริง หรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการทำความเข้าใจหรือคำแนะนำภายในดังกล่าว

(๔) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด

(๕) รายงานการแพทย์หรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

(๖) ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น

(๗) กรณีอื่นตามที่กำหนดให้พระราชกฤษฎีกา

คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดก็ได้ แต่ต้องระบุไว้ด้วยว่าที่เปิดเผยไม่ได้เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารประเภทใดและเพราะเหตุใด และให้ถือว่าการมีคำสั่งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการเป็นดุลพินิจโดยเฉพาะของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามลำดับสายการบังคับบัญชา แต่ผู้ขออาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๖ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในทางปฏิบัติว่าข้อมูลข่าวสารของราชการจะเปิดเผยต่อบุคคลใดได้หรือไม่ภายใต้เงื่อนไขเช่นใด และสมควรมีวิธีการขามีให้รู้ให้หน่วยงานของรัฐกำหนดวิธีการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารนั้น ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนดว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการใดอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ใด ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแจ้งให้ผู้นั้นเสนอคำคัดค้านภายในเวลาที่กำหนด แต่ต้องให้เวลาอันสมควรที่ผู้นั้นอาจเสนอคำคัดค้านได้ ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ผู้ที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง หรือผู้ที่ทราบว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการใดอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของตน มีสิทธิคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้โดยทำเป็นหนังสือถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบ

ในกรณีที่มีการคัดค้าน เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบต้องพิจารณาคำคัดค้านและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้คัดค้านทราบโดยไม่ชักช้า ในกรณีที่มีคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้าน เจ้าหน้าที่ของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นมิได้จนกว่าจะล่วงพ้นกำหนดเวลาอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ หรือจนกว่าคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้มีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดตามมาตรา ๑๔ หรือ มาตรา ๑๕ หรือมีคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของผู้มีประโยชน์ได้เสียตามมาตรา ๑๗ ผู้นั้นอาจอุทธรณ์ต่อ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้นโดยยื่นคำอุทธรณ์ ต่อคณะกรรมการ

มาตรา ๑๙ การพิจารณาเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่มีคำสั่งมิให้เปิดเผยนั้นไม่ว่าจะเป็นการพิจารณาของ คณะกรรมการ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารหรือศาลก็ได้ จะต้องดำเนินการกระบวนการ พิจารณาโดยมิให้ข้อมูลข่าวสารนั้นเปิดเผยแก่บุคคลอื่นใดที่ไม่จำเป็นแก่การพิจารณาและในกรณีที่จำเป็นจะ พิจารณาลับหลังคู่กรณีหรือคู่ความฝ่ายใดก็ได้

มาตรา ๒๐ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใด แม้จะเข้าข่ายต้องมีความรับผิดชอบตามกฎหมายใดให้ถือว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ต้องรับผิดชอบเป็นการกระทำโดยสุจริตในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ดำเนินการโดยถูกต้องตามระเบียบตามมาตรา ๑๖
  - (๒) ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐในระดับตามที่กำหนดในกฎกระทรวงมีคำสั่งให้เปิดเผยเป็นการทั่วไปหรือเฉพาะแก่บุคคลใด เพื่อประโยชน์อันสำคัญยิ่งกว่าที่เกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะ หรือชีวิต ร่างกาย สุขภาพ หรือประโยชน์อื่นของบุคคล และคำสั่งนั้นได้กระทำโดยสมควรแก่เหตุ ในการ นี้จะมีการกำหนดข้อจำกัดหรือเงื่อนไขในการใช้ข้อมูลข่าวสารนั้นตามความเหมาะสมก็ได้
- การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้หน่วยงานของรัฐพ้นจากความรับผิดชอบหากจะ พึงมีในกรณีดังกล่าว

หมวด ๓

ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

มาตรา ๒๑ เพื่อประโยชน์แห่งหมวดนี้ “บุคคล” หมายความว่า บุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทย และ บุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทยแต่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

มาตรา ๒๒ สำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ และหน่วยงานของรัฐแห่ง อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง อาจออกระเบียบโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่มีให้นำบทบัญญัติวรรคหนึ่ง (๓) ของมาตรา ๒๓ มาใช้บังคับกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ที่อยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานดังกล่าวก็ได้

หน่วยงานของรัฐแห่งอื่นที่จะกำหนดในกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งนั้น ต้องเป็นหน่วยงานของรัฐซึ่งการ เปิดเผยประเภทข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง (๓) จะเป็นอุปสรรคร้ายแรงต่อการ ดำเนินการของหน่วยงานดังกล่าว

มาตรา ๒๓ หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเพียงพอที่เกี่ยวข้อง และจำเป็นเพื่อการดำเนินงานของ หน่วยงานของรัฐให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์เท่านั้น และยกเลิกการจัดให้มีระบบดังกล่าวเมื่อหมดความจำเป็น

(๒) พยายามเก็บข้อมูลข่าวสารโดยตรงจากเจ้าของข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่จะกระทบถึงประโยชน์ได้เสียโดยตรงของบุคคลนั้น

(๓) จัดให้มีการพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา และตรวจสอบแก้ไขให้ถูกต้องอยู่เสมอเกี่ยวกับสิ่งดังต่อไปนี้

(ก) ประเภทของบุคคลที่มีการเก็บข้อมูลไว้

(ข) ประเภทของระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

(ค) ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ

(ง) วิธีการขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารของเจ้าของข้อมูล

(จ) วิธีการขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูล

(ฉ) แหล่งที่มาของข้อมูล

(๔) ตรวจสอบแก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในความรับผิดชอบให้ถูกต้องอยู่เสมอ

(๕) จัดระบบรักษาความปลอดภัยให้แก่ระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามความเหมาะสม เพื่อป้องกันมิให้มีการนำไปใช้โดยไม่เหมาะสมหรือเป็นผลร้ายต่อเจ้าของข้อมูล

ในกรณีที่เก็บข้อมูลข่าวสารโดยตรงจากเจ้าของข้อมูล หน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบล่วงหน้าหรือพร้อมกับการขอข้อมูลถึงวัตถุประสงค์ที่จะนำข้อมูลมาใช้ ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ และกรณีที่ขอข้อมูลนั้นเป็นกรณีที่น่าจะให้ข้อมูลได้ด้วยความสมัครใจหรือเป็นกรณีมีกฎหมายบังคับ

หน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบในกรณีมีการจัดส่งข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไปยังที่ใดซึ่งจะเป็นผลให้บุคคลทั่วไปทราบข้อมูลข่าวสารนั้นได้ เว้นแต่เป็นไปตามลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ

มาตรา ๒๔ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมีได้ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยดังต่อไปนี้

(๑) ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของตน เพื่อการนำไปใช้ตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น

(๒) เป็นการใช้ข้อมูลตามปกติภายในวัตถุประสงค์ของการจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้น

(๓) ต่อหน่วยงานของรัฐที่ทำงานด้วยการวางแผน หรือการสถิติ หรือสำมะโนต่างๆ ซึ่งมีหน้าที่ต้องรักษาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไว้ไม่ให้เปิดเผยต่อไปยังผู้อื่น

(๔) เป็นการให้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัย โดยไม่ระบุชื่อหรือส่วนที่ทำให้รู้ว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับบุคคลใด

(๕) ต่อหอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง เพื่อการตรวจสอบคุณค่าในการเก็บรักษา

(๖) ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อการป้องกันการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย การสืบสวน การสอบสวน หรือการฟ้องคดี ไม่ว่าเป็นคดีประเภทใดก็ตาม

(๗) เป็นการ...

(๗) เป็นการให้ซึ่งจำเป็น เพื่อการป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิตหรือสุขภาพของบุคคล
(๘) ต่อศาล และเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอ
ข้อเท็จจริงดังกล่าว

(๙) กรณีอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่ง (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๙) ให้มีการ
จัดทำบัญชีแสดงการเปิดเผยกำกับไว้กับข้อมูลข่าวสารนั้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะได้รับรู้ถึงข้อมูลข่าวสาร
ส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตน และเมื่อบุคคลนั้นมีคำขอเป็นหนังสือ หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสาร
นั้นจะต้องให้บุคคลนั้นหรือผู้กระทำการแทนบุคคลนั้นได้ตรวจสอบหรือได้รับสำเนาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลส่วนที่
เกี่ยวกับบุคคลนั้น และให้นำมาตรา ๙ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การเปิดเผยรายงานการแพทย์ที่เกี่ยวกับบุคคลใด ถ้ากรณีมีเหตุอันควรเจ้าหน้าที่ของรัฐจะเปิดเผยต่อ
เฉพาะแพทย์ที่บุคคลนั้นมอบหมายก็ได้

ถ้าบุคคลใดเห็นว่าข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตนส่วนใดไม่ถูกต้องตามที่แท้จริง ให้มีสิทธิยื่นคำ
ขอเป็นหนังสือให้หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนนั้น
ได้ ซึ่งหน่วยงานของรัฐจะต้องพิจารณาคำขอดังกล่าว และแจ้งให้บุคคลนั้นทราบโดยไม่ชักช้า

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารให้ตรงตามที่มีคำขอ ให้ผู้นั้นมี
สิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งไม่
ยินยอมแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสาร โดยยื่นคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ และไม่ว่ากรณีใดๆ ให้
เจ้าของข้อมูลมีสิทธิร้องขอให้หน่วยงานของรัฐหมายเหตุคำขอของตนแนบไว้กับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่
เกี่ยวข้องได้

ให้บุคคลตามที่กำหนดในกฎกระทรวงมีสิทธิดำเนินการตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ และมาตรานี้แทน
ผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถหรือเจ้าของข้อมูลได้ถึงแก่กรรมแล้วก็ได้

หมวด ๔

เอกสารประวัติศาสตร์

มาตรา ๒๖ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐไม่ประสงค์จะเก็บรักษาหรือมีอายุครบ
กำหนดตามวรรคสองนับแต่วันที่เสร็จสิ้นการจัดให้มีข้อมูลข่าวสารนั้น ให้หน่วยงานของรัฐส่งมอบให้แก่หอ
จดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากรหรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา เพื่อคัดเลือกไว้
ให้ประชาชนได้ศึกษาค้นคว้า

กำหนดเวลาต้องส่งข้อมูลข่าวสารของราชการตามวรรคหนึ่งให้แยกประเภท ดังนี้

(๑) ข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๔ เมื่อครบเจ็ดสิบห้าปี

(๒) ข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๕ เมื่อครบยี่สิบปี

กำหนด...

กำหนดเวลาตามวรรคสอง อาจขยายออกไปได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๓) หน่วยงานของรัฐยังจำเป็นต้องเก็บรักษาข้อมูลข่าวสารของราชการไว้เองเพื่อประโยชน์ในการใช้สอย โดยต้องจัดเก็บและจัดให้ประชาชนได้ศึกษาค้นคว้าตามที่จะตกลงกับหอดจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร

(๔) หน่วยงานของรัฐเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารนั้นยังไม่ควรเปิดเผย โดยมีคำสั่งขยายเวลากำกับไว้เป็นการเฉพาะราย คำสั่งการขยายเวลานั้นให้กำหนดระยะเวลาไว้ด้วย แต่จะกำหนดเกินคราวละห้าปีไม่ได้

การตรวจสอบหรือทบทวนมิให้มีการขยายเวลาไม่เปิดเผยจนเกินความจำเป็น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

บทบัญญัติตามมาตรา นี้ มิให้ใช้บังคับกับข้อมูลข่าวสารของราชการตามที่คณะรัฐมนตรีหรือกระเปียบกำหนดให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องทำลายหรืออาจทำลายได้โดยไม่ต้องเก็บรักษา

ขั้นตอนและระยะเวลาให้บริการ	
ขั้นตอน	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
๑. ยื่นคำร้อง (ระยะเวลา ๒ นาที)	สำนักงานปลัด
๒. เจ้าหน้าที่ตรวจสอบเอกสาร (ระยะเวลา ๓ นาที)	สำนักงานปลัด
๓. เสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น (ระยะเวลา ๕ นาที)	สำนักงานปลัด

ระยะเวลา
ใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น ๑๐ นาที/ราย

รายการเอกสารหลักฐานประกอบ
เอกสารหรือหลักฐานที่ต้องใช้
๑. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน จำนวน ๑ ฉบับ
๒. สำเนาทะเบียนบ้าน จำนวน ๑ ฉบับ

ค่าธรรมเนียม

- ไม่มีค่าธรรมเนียม

การรับเรื่องร้องเรียน

ถ้าการให้บริการไม่เป็นไปตามข้อตกลงที่ระบุไว้ข้างต้น สามารถติดต่อเพื่อร้องเรียนได้ที่
องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย โทรศัพท์ ๐ ๓๒๗๔ ๕๓๔๑

คู่มือสำหรับประชาชน เรื่อง ภาษีโรงเรือนและที่ดิน

งานที่ให้บริการ	ภาษีโรงเรือนและที่ดิน
หน่วยงานที่รับผิดชอบ	กองคลัง

ขอบเขตการให้บริการ	
สถานที่/ช่องทางการให้บริการ	ระยะเวลาเปิดให้บริการ
กองคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย โทรศัพท์ : ๐ ๓๒๗๔ ๕๓๔๑ ต่อ ๑๐๔	วันจันทร์ ถึง วันศุกร์ (ตั้งแต่เดือนมกราคม – กุมภาพันธ์ของทุกปี) (ยกเว้นวันหยุดที่ทางราชการกำหนด) ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๒.๐๐ น. และ ๑๓.๐๐ - ๑๖.๓๐ น.

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอ

โดยที่เป็นการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้มีประสิทธิภาพ ถูกต้อง เป็นธรรมแก่ประชาชนผู้เสียภาษี ตามพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ.๒๔๗๕ ให้ประชาชนได้รับทราบ

อาศัยอำนาจตามความแห่งพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ.๒๔๗๕ จึงได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอ ไว้ถือปฏิบัติ ดังนี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ที่ดิน” ให้กินความถึง ทางน้ำ บ่อน้ำ สระน้ำ ฯลฯ

“โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ” ให้กินความถึง แพด้วย

“ราคาตลาด” หมายความว่า จำนวนเงินซึ่งทรัพย์สินพร้อมทั้งสิ่งที่ทำเพิ่มเติมให้ดีขึ้นทั้งสิ้น (ถ้ามี) ซึ่งจะจำหน่ายได้ในเวลาที่กำหนดราคาตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้รับประเมิน” หมายความว่า บุคคลผู้พึงชำระค่าภาษี

“ปี” หมายความว่า ปีตามปฏิทินหลวง

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้มีหน้าที่รับแบบแสดงรายการทรัพย์สินประเมินภาษี และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด

“พนักงานเก็บภาษี” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้มีหน้าที่จัดเก็บ รับชำระ รวมทั้งเร่งรัดให้ชำระภาษี และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด

“รัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๖ เพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ ท่านให้แบ่งทรัพย์สินออกเป็น 2 ประเภท คือ

(๑) โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ กับที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ

(๒) ที่ดินซึ่งมิได้ใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ

“ที่ดิน...

“ที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น” ตามความหมายแห่งมาตรานี้ หมายความว่า ที่ดินซึ่งปลูกโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ และบริเวณต่อเนื่องกันซึ่งตามปกติใช้ไปด้วยกันกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ

ภาค ๑

ภาษีโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ กับที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่อง กับโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ

มาตรา ๘ ให้ผู้รับประเมินชำระภาษีปีละครั้งตามค่ารายปีของทรัพย์สิน คือ โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นกับที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น นั้น ในอัตราร้อยละสิบสองครึ่งของค่ารายปี

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ “ค่ารายปี” หมายความว่า จำนวนเงินซึ่งทรัพย์สินนั้นสมควรให้เช่าได้ในปีหนึ่ง ๆ ในกรณีที่ทรัพย์สินนั้นให้เช่า ให้ถือว่าค่าเช่านั้นคือค่ารายปี แต่ถ้าเป็นกรณีที่มีเหตุอันสมควรที่ทำให้พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าค่าเช่านั้นมีใช้จำนวนเงินอันสมควรที่จะให้เช่าได้ หรือเป็นกรณีที่หาเช่าไม่ได้เนื่องจากเจ้าของทรัพย์สินดำเนินกิจการเองหรือด้วยเหตุประการอื่น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจประเมินค่ารายปีได้ โดยคำนึงถึงลักษณะของทรัพย์สิน ขนาด พื้นที่ ทำเลที่ตั้ง และบริการสาธารณะที่ทรัพย์สินนั้นได้รับประโยชน์ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๙ ทรัพย์สินดังต่อไปนี้ ท่านให้ยกเว้นจากบทบัญญัติแห่งภาคนี้

- (๑) พระราชวังอันเป็นส่วนหนึ่งของแผ่นดิน
- (๒) ทรัพย์สินของรัฐบาลที่ใช้ในกิจการของรัฐบาลหรือสาธารณะ และทรัพย์สินของการรถไฟแห่งประเทศไทยที่ใช้ในกิจการการรถไฟโดยตรง
- (๓) ทรัพย์สินของโรงพยาบาลสาธารณะและโรงเรียนสาธารณะ ซึ่งกระทำกิจการอันมิใช่เพื่อเป็นผลกำไรส่วนบุคคล และใช้เฉพาะในการรักษาพยาบาลและในการศึกษา
- (๔) ทรัพย์สินซึ่งเป็นศาสนสมบัติอันใช้เฉพาะในศาสนิกกิจอย่างเดียว หรือเป็นที่อยู่ของสงฆ์
- (๕) โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ซึ่งปิดไว้ตลอดปีและเจ้าของมิได้อยู่เองหรือให้ผู้อื่นอยู่ นอกจากคนเฝ้า ในโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ หรือในที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกัน
- (๖) โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างของการเคหะแห่งชาติที่ผู้เช่าซื้ออาศัยอยู่เองโดยมิได้ใช้เป็นที่พักอาศัยหรือประกอบกิจการอุตสาหกรรม หรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้

มาตรา ๑๐ โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ซึ่งเจ้าของอยู่เอง หรือให้ผู้แทนอยู่เฝ้ารักษา และซึ่งมิได้ใช้เป็นที่พักอาศัยหรือประกอบกิจการอุตสาหกรรม ท่านให้ยกเว้นจากบทบัญญัติแห่งภาคนี้ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๑๑ ถ้าโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ถูกรื้อถอนหรือทำลายโดยประการอื่น ท่านให้ลดยอดค่ารายปีของทรัพย์สินนั้นตามส่วนที่ถูกทำลายตลอดเวลาที่ยังไม่ได้ทำขึ้น แต่ในเวลานั้นโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ นั้น ต้องเป็นที่ซึ่งยังใช้ไม่ได้ ในกรณีนี้ถ้าไม่มีโรงเรือนอื่นหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ในที่ดินนั้น ท่านให้กำหนดค่าภาษีในเวลาที่ยกเว้นข้างบนตามบทบัญญัติในภาค ๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๒ โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ซึ่งทำขึ้นในระหว่างปีนั้น ท่านว่าให้เอาเวลาซึ่งโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ นั้นได้มีขึ้นและสำเร็จจนควรเข้าอยู่ได้แล้วเท่านั้นมาเป็นเกณฑ์คำนวณค่ารายปี ถ้าในระหว่างปีไม่มีโรงเรือนอื่นหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ในที่ดินนั้น ท่านให้กำหนดค่าภาษีเฉพาะเวลานั้น ตามบทบัญญัติในภาค ๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๓ ถ้าเจ้าของโรงเรือนใดติดตั้งส่วนควบที่สำคัญมีลักษณะเป็นเครื่องจักรกลไก เครื่องกระทำหรือเครื่องกำเนิดสินค้าเพื่อใช้ดำเนินการอุตสาหกรรมบางอย่าง เช่น โรงสี โรงเลื่อย ฯลฯ ขึ้นในโรงเรือนนั้น ๆ ในการประเมินท่านให้ลดค่ารายปีลงเหลือหนึ่งในสามของค่ารายปีของทรัพย์สินนั้นรวมทั้งส่วนควบดังกล่าวแล้วด้วย

มาตรา ๑๔ เวลาซึ่งลดค่ารายปีตามภาคนี้ ท่านให้คำนวณแต่เดือนเต็ม

มาตรา ๑๕ ในท้องที่ซึ่งได้จัดตั้งสุขาภิบาลแล้ว หรือจะตั้งขึ้นก็ดี ท่านให้แบ่งผลประโยชน์จากภาษีนั้น ระหว่างสุขาภิบาล (สองส่วนในสาม) กับรัฐบาล (หนึ่งส่วนในสาม) ค่าใช้จ่ายในการเก็บภาษีทุกอย่าง ท่านให้รัฐบาลเป็นผู้เสีย

ภาค ๒

ภาษีที่ดินซึ่งมิได้ใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ

มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ถูกยกเลิกโดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ.๒๔๗๕

ภาค ๓

วิธีดำเนินการประเมินและจัดเก็บภาษีซึ่งกล่าวในภาค ๑ และภาค ๒

หมวด ๑

การประเมิน

มาตรา ๑๘ ค่ารายปีของปีที่ล่วงแล้วนั้น ท่านให้เป็นหลักสำหรับการคำนวณค่าภาษีซึ่งจะต้องเสียในปีต่อมา

มาตรา ๑๙ ให้ผู้รับประเมินยื่นแบบพิมพ์เพื่อแจ้งรายการทรัพย์สินต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในท้องที่ซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ภายในเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี แต่ถ้าในปีที่ล่วงมาแล้วมีเหตุจำเป็นอันเกิดจากสาธารณภัยหรือเหตุพ้นวิสัยที่จะป้องกันได้โดยทั่วไป ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจเลื่อนกำหนดเวลาดังกล่าวออกไปได้ตามที่เห็นสมควร

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ได้รับแบบพิมพ์ตามวรรคหนึ่งหรือในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจมีหนังสือสอบถามผู้เช่าหรือผู้ครอบทรัพย์สินเพื่อให้ตอบข้อความตามแบบพิมพ์เช่นเดียวกันได้ และผู้เช่าหรือผู้ครอบทรัพย์สินต้องตอบข้อสอบถามในแบบพิมพ์ดังกล่าว แล้วส่งคืนให้พนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือสอบถาม ในกรณีเช่นนี้ผู้เช่าหรือผู้ครอบทรัพย์สินต้องอยู่ในบทบังคับและมีความรับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้รับประเมินเพียงเท่าที่เกี่ยวกับการสอบถามข้อความ

มาตรา ๒๐...

มาตรา ๒๐ ให้ผู้รับประเมิน ผู้เช่า หรือผู้ครองทรัพย์สินกรอกรายการในแบบพิมพ์ตามความเป็นจริงตามความรู้เห็นของตนให้ครบถ้วน และรับรองความถูกต้องของข้อความดังกล่าว พร้อมทั้งลงวันที่ เดือน ปี และลายมือชื่อของตนกำกับไว้ แล้วส่งคืนไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่

การส่งแบบพิมพ์ตามวรรคหนึ่ง จะนำไปส่งด้วยตนเอง มอบหมายให้ผู้อื่นไปส่งแทน หรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนถึงพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ได้

ในกรณีที่ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน ให้ถือว่าวันที่ส่งทางไปรษณีย์เป็นวันยื่นแบบพิมพ์

มาตรา ๒๑ ท่านให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ตรวจพิจารณาแบบใบแจ้งรายการนี้ และถ้าเห็นจำเป็นก็ให้มีอำนาจสั่งให้ผู้รับประเมินแสดงรายการเพิ่มเติมละเอียดยิ่งขึ้น และถ้าจะเรียกให้นำพยานหลักฐานมาสนับสนุนข้อความในรายการนั้นก็เรียกได้

มาตรา ๒๒ ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับคำตอบจากผู้รับประเมินภายในสิบวันหรือได้รับคำตอบอันไม่เพียงพอไซ้ ท่านให้มีอำนาจออกหมายเรียกผู้รับประเมินมา ณ สถานที่ซึ่งเห็นสมควร และให้นำพยานหลักฐานในเรื่องอสังหาริมทรัพย์นั้น ๆ มาแสดงตามซึ่งเห็นจำเป็น กับให้มีอำนาจซักถามผู้รับประเมินในเรื่องใบแจ้งรายการนั้น

มาตรา ๒๓ เพื่อประโยชน์ในการประเมิน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจที่จะเข้าไปตรวจตราทรัพย์สินได้ด้วยตนเองต่อหน้าผู้รับประเมิน ผู้เช่า หรือผู้ครอง หรือผู้แทน ระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้น และพระอาทิตย์ตก และเมื่อผู้รับประเมิน ผู้เช่าหรือผู้ครองได้รับคำขอร้องแล้ว ก็จะต้องให้ความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจตรานั้น ในการนี้ผู้รับประเมิน ผู้เช่าหรือผู้ครองจะต้องได้รับแจ้งความเป็นลายลักษณ์อักษรให้ทราบไม่ต่ำกว่าสี่สิบแปดชั่วโมงก่อนตรวจ

มาตรา ๒๔ เมื่อได้ไต่สวนตรวจตราแล้ว ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะกำหนด

(ก) ประเภทแห่งทรัพย์สินตามมาตรา ๖

(ข) ค่ารายปีแห่งทรัพย์สิน

(ค) ค่าภาษีที่จะต้องเสีย

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งรายการตามที่ได้กำหนดไว้ขึ้นไปยังพนักงานเก็บภาษี ให้พนักงานเก็บภาษีแจ้งรายการประเมินไปให้ผู้รับประเมินทรัพย์สินในท้องที่ของตนทราบโดยมิชักช้า

มาตรา ๒๔ ทวิ ผู้รับประเมินผู้ใดไม่ยื่นแบบพิมพ์แสดงรายการเพื่อเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินตามมาตรา ๑๙ หรือยื่นแบบพิมพ์ไม่ถูกต้องตามความจริงหรือไม่บริบูรณ์ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจประเมินและให้มีการแจ้งการประเมินย้อนหลังให้ผู้รับประเมินเสียภาษีตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินได้

การประเมินตามวรรคหนึ่งให้กระทำได้ภายในกำหนดเวลา ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีไม่ยื่นแบบพิมพ์ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๒๔ ย้อนหลังได้ไม่เกินสิบปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งระยะเวลาที่กำหนดให้ยื่นแบบพิมพ์ตามมาตรา ๑๙

(๒) ในกรณียื่นแบบพิมพ์ไม่ถูกต้องตามความจริงหรือไม่บริบูรณ์ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๒๔ ย้อนหลังได้ไม่เกินห้าปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งระยะเวลาที่กำหนดให้ยื่นแบบพิมพ์ตามมาตรา ๑๙

มาตรา ๒๕ ผู้รับประเมินผู้ใดไม่พอใจในการประเมินไซ้ร ทำานว่าอาจยื่นคำร้องต่ออธิบดีกรม สรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาลตามแต่จะได้อำหนดไว้ เพื่อขอให้พิจารณาการประเมินนั้นใหม่ โดยวิธีการดังจะได้อกล่าวต่อไป

มาตรา ๒๖ คำร้องทุก ๆ ฉบับ ให้เขียนในแบบพิมพ์ซึ่งกรมการอำเภอจ่าย เมื่อผู้รับประเมินลงนามแล้วให้ส่งต่อกรมการอำเภอในท้องที่ซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ภายในเวลาสิบห้าวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งความตามมาตรา ๒๔ นั้น เพื่อให้ส่งต่อไปยังอธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาลแล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๗ ถ้าคำร้องยื่นภายหลังเวลาซึ่งกำหนดไว้ในมาตราก่อนทำานให้อธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาลมีหนังสือแจ้งความให้ผู้รับประเมินทราบว่ามีคดีสิทธิที่จะให้พิจารณาการประเมินใหม่ และจำนวนเงินซึ่งประเมินไว้นั้นเป็นจำนวนเด็ดขาด เมื่อเป็นดังนี้ ห้ามมิให้นำคดีขึ้นสู่ศาล เว้นแต่ในปัญหาข้อกฎหมายซึ่งอ้างว่าเป็นเหตุคดีสิทธินั้น

มาตรา ๒๘ เมื่ออธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้แทน หรือสมุหเทศาภิบาลแล้วแต่กรณี ได้รับคำร้องแล้ว มีอำนาจออกหมายเรียกผู้ร้องมาซักถาม แต่ต้องให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบวัน

มาตรา ๒๙ ผู้ร้องผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกของอธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้แทน หรือสมุหเทศาภิบาล หรือไม่ยอมให้ซักถาม หรือไม่ตอบคำถาม หรือไม่นำพยานหลักฐานมาสนับสนุนคำร้องของตนเมื่อเรียกให้นำมา ทำานว่าผู้นั้นหมดสิทธิที่จะขอให้พิจารณาการประเมินใหม่ และจำนวนเงินซึ่งประเมินไว้นั้นเป็นจำนวนเด็ดขาด แต่ทั้งนี้มิให้เป็นการปลดปล่อยผู้ร้องให้พ้นจากความรับผิดชอบในการแจ้งความเท็จโดยเจตนาหรือโดยที่รู้อยู่แล้วว่าเป็นเท็จ

มาตรา ๓๐ ค่าชี้ขาดของอธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาลนั้น ให้แจ้งไปยังผู้ร้องเป็นลายลักษณ์อักษร ถ้ามีการลดจำนวนเงินที่ประเมินไว้เป็นจำนวนเท่าใดก็ให้แจ้งไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อจะได้แก้ไขบัญชีการประเมินตามค่าชี้ขาดนั้น

มาตรา ๓๑ ผู้รับประเมินผู้ใดไม่พอใจในคำชี้ขาดของอธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาล จะนำคดีไปสู่ศาลเพื่อแสดงให้ศาลเห็นว่าการประเมินนั้นไม่ถูกต้องก็ได้ แต่ต้องทำภายในสามสิบวัน นับแต่วันรับแจ้งความให้ทราบคำชี้ขาด

ถ้าอธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาลชี้ขาดว่าผู้รับประเมินหมดสิทธิที่จะให้การประเมินของตนได้รับพิจารณาใหม่ตามมาตรา ๒๕ ห้ามมิให้นำคดีขึ้นสู่ศาล เว้นแต่ในปัญหาข้อกฎหมายซึ่งอ้างว่าเป็นเหตุคดีสิทธินั้น

ในกรณีที่ผู้รับประเมินซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจไม่พอใจในคำชี้ขาดตามวรรคหนึ่งเนื่องจากเห็นว่าจำนวนเงินซึ่งประเมินไว้นั้น มีจำนวนที่สูงเกินสมควรให้รัฐวิสาหกิจนั้นนำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งคำชี้ขาดตามมาตรา ๓๐ ในการนี้คณะรัฐมนตรีมีอำนาจให้ลดหย่อนค่ารายปีให้แก่รัฐวิสาหกิจนั้นได้ตามที่เห็นสมควร มติของคณะรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๓๒ เมื่อคำพิพากษาที่สุดของศาลซึ่งแก้คำชี้ขาดของอธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาลนั้น ได้ส่งไปให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบแล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่แก้ไขบัญชีการประเมินให้ถูกต้องโดยเร็ว

มาตรา ๓๓ การขอยกเว้น ขอให้ปลดภาษีหรือลดค่าภาษีตามความในภาค ๑ และภาค ๒ นั้น ผู้รับประเมินต้องเขียนลงในแบบพิมพ์ที่ยื่นต่อกรมการอาเภอทุก ๆ ปี พร้อมด้วยพยานหลักฐานที่จะสนับสนุนเพื่อว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะสามารถสอบสวนให้แน่นอนโดยการไต่สวน หรือวิธีอื่นว่าคำร้องขอนั้นมีมูลดีและควรจะให้ยกเว้นหรือปลดหรือลดภาษีเพียงใดหรือไม่

มาตรา ๓๔ ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ส่งยกคำขอยกเว้นหรือคำขอให้ปลดภาษีหรือลดค่าภาษีก็ให้แจ้งคำชี้ขาดไปยังผู้รับประเมิน และผู้รับประเมินมีสิทธิเช่นเดียวกับในเรื่องที่ได้บ่งไว้ในหมวดนี้ที่ว่าด้วยการประเมิน

มาตรา ๓๕ ในการกำหนดค่าภาษีนั้น เศษที่ต่ำกว่าครึ่งสตางค์ให้ปัดทิ้ง ถ้าครึ่งสตางค์ขึ้นไปให้นับเป็นหนึ่งสตางค์

มาตรา ๓๖ หนังสือแจ้งความและหมายเรียกตามพระราชบัญญัตินี้ จะให้คนนำไปส่งหรือจะส่งโดยทางจดหมายไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้ ถ้าให้คนนำไปส่งเมื่อผู้ส่งไม่พบผู้รับไซ้ จะส่งให้แก่บุคคลใด ซึ่งมีอายุเกินยี่สิบปีที่อยู่ในบ้านเรือนหรือสำนักการค้าของผู้รับก็ได้ และการส่งเช่นนี้ ให้ถือว่าเป็นการพอเพียงตามกฎหมายถ้าหาตัวผู้รับมิได้และไม่มีบุคคลที่จะรับดังกล่าวข้างบนไซ้ ท่านว่าจะส่งโดยวิธีปิดหนังสือแจ้งความหรือหมายนั้นในที่ที่เห็นได้ถนัดที่ประตูบ้านผู้รับหรือโฆษณาในหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นก็ได้

มาตรา ๓๗ ถ้าผู้รับประเมินจะต้องลงนามในแบบพิมพ์ใดตามพระราชบัญญัตินี้ ท่านว่าจะมอบฉันทะเป็นลายลักษณ์อักษรให้ตัวแทนลงนามแทนก็ได้ ถ้าผู้รับประเมินได้รับหมายเรียกตัวตามพระราชบัญญัตินี้ นอกจากที่กล่าวในหมายเรียกว่าต้องไปเอง ท่านว่าจะมอบฉันทะเป็นลายลักษณ์อักษรให้ตัวแทนไปแทนตัวก็ได้ แต่พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องพอใจว่าผู้แทนนั้นได้รับมอบอำนาจโดยชอบตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

หมวด ๒

การเก็บภาษี

มาตรา ๓๘ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีนำค่าภาษีไปชำระต่อพนักงานเก็บภาษีภายในสามสิบวันนับแต่วันถัดจากวันที่ได้รับแจ้งการประเมิน ณ สำนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นตั้งอยู่ หรือสถานที่อื่นที่ผู้บริหารท้องถิ่นกำหนดโดยประกาศล่วงหน้าไว้ ณ สำนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

การชำระภาษีจะชำระโดยการส่งธนาคณ์ ตัวแลกเงินของธนาคารหรือเช็คที่ธนาคารรับรอง ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสถานที่ตามวรรคหนึ่งก็ได้ โดยส่งจ่ายให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ หรือโดยการชำระผ่านธนาคาร หรือโดยวิธีอื่นตามระเบียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนด

การชำระภาษีให้ถือว่าได้มีการชำระแล้ว ในวันที่พนักงานเก็บภาษีได้ลงลายมือชื่อในใบเสร็จรับเงินเว้นแต่กรณีการชำระภาษีตามวรรคสอง ให้ถือว่าวันส่งทางไปรษณีย์ วันชำระผ่านธนาคาร หรือวันชำระโดยวิธีอื่นตามที่กำหนด แล้วแต่กรณี เป็นวันชำระภาษี

มาตรา ๓๘ การชำระค่าภาษีตามพระราชบัญญัตินี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจะกำหนดให้มีการผ่อนชำระก็ได้

วงเงินค่าภาษีที่จะมีสิทธิผ่อนชำระ รวมทั้งหลักเกณฑ์และวิธีการในการผ่อนชำระ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๙ ถ้ามีผู้ยื่นฟ้องต่อศาลตามความในมาตรา ๓๑ ท่านห้ามมิให้ศาลประทับเป็นฟ้องตามกฎหมาย เว้นแต่จะเป็นที่พอใจศาลว่าผู้รับประเมินได้ชำระค่าภาษีทั้งสิ้นซึ่งถึงกำหนดต้องชำระ เพราะเวลาซึ่งท่านให้ไว้ตามมาตรา ๓๘ นั้น ได้สิ้นไปแล้ว หรือจะถึงกำหนดชำระระหว่างที่คดียังอยู่ในศาล

ถ้าศาลตัดสินให้ลดค่าภาษี ท่านให้คืนเงินส่วนที่ลดนั้นภายในสามเดือน โดยไม่คิดค่าอย่างใด

มาตรา ๔๐ ค่าภาษีนั้น ท่านให้เจ้าของทรัพย์สินเป็นผู้เสีย

แต่ถ้าที่ดินและโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ เป็นของคนละเจ้าของ เจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ต้องเสียค่าภาษีทั้งสิ้น ในกรณีเช่นนั้นถ้าเจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ไม่เสียภาษี ท่านว่าการขายทรัพย์สินทอดตลาดของผู้นั้นตามมาตรา ๔๔ ให้รวมขายสิทธิใด ๆ ในที่ดินอันเจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ยังคงมีอยู่นั้นด้วย

มาตรา ๔๑ ถ้าผู้รับประเมินยื่นคำร้องและปรากฏว่าผู้รับประเมินได้เสียหายเพราะทรัพย์สินว่างลงหรือทรัพย์สินชำรุดถึงจำเป็นต้องซ่อมแซมในส่วนสำคัญ ท่านว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะลดค่าภาษีลงตามส่วนที่เสียหาย หรือปลดค่าภาษีทั้งหมดก็ได้

ถ้าผู้ร้องไม่พอใจ ท่านว่าจะร้องขอให้อธิบดีกรมสรรพากร หรือสมุหเทศาภิบาลพิจารณาอีกชั้นหนึ่งก็ได้ คำตัดสินของอธิบดีกรมสรรพากรหรือสมุหเทศาภิบาลนั้น ท่านว่าเป็นคำตัดสินเด็ดขาด

ขั้นตอนและระยะเวลาให้บริการ	
ขั้นตอน	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
๑. ยื่นคำร้อง (ระยะเวลา ๒ นาที)	กองคลัง
๒. เจ้าหน้าที่ตรวจสอบเอกสาร (ระยะเวลา ๓ นาที)	กองคลัง
๓. เสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น (ระยะเวลา ๕ นาที)	กองคลัง
๔. เจ้าหน้าที่ทำการประเมินพื้นที่ (ระยะเวลา ๕ วัน)	กองคลัง และส่วนโยธา
๕. เจ้าหน้าที่แจ้งการประเมิน (ระยะเวลา ๕ วัน)	กองคลัง

ระยะเวลา
ใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น ๑๐ วัน/ราย

รายการเอกสารหลักฐานประกอบ
เอกสารหรือหลักฐานที่ต้องใช้
๑. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน จำนวน ๑ ฉบับ
๒. สำเนาทะเบียนบ้าน จำนวน ๑ ฉบับ
๓. กรณีเป็นนิติบุคคลต้องมีหลักฐานการจดทะเบียนตามกฎหมาย จำนวน ๑ ฉบับ

ค่าธรรมเนียม...

ค่าธรรมเนียม

อัตราภาษี ร้อยละ ๑๒.๕ ของปี

๑. ผู้ใดละเลยไม่ยื่นแบบแสดงรายการ มีความผิดโทษปรับไม่เกิน ๒๐๐ บาท และเรียกเก็บภาษีย้อนหลังได้ไม่เกิน ๑๐ ปี

๒. ผู้ใดยื่นแบบแสดงรายการไม่ถูกต้องตามความจริงหรือไม่บริบูรณ์ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และเรียกเก็บภาษีย้อนหลังได้ไม่เกิน ๕ ปี

๓. ถ้าชำระค่าภาษีเกินกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันถัดจากวันที่ได้รับแจ้งการประเมิน ให้เสียเงินดังนี้

- ไม่เกิน	๑ เดือน	เสียเงินเพิ่ม	๒.๕ %
- เกิน	๑ เดือน	แต่ไม่เกิน ๒ เดือน	เสียเงินเพิ่ม ๕ %
- เกิน	๒ เดือน	แต่ไม่เกิน ๓ เดือน	เสียเงินเพิ่ม ๗.๕ %
- เกิน	๓ เดือน	แต่ไม่เกิน ๔ เดือน	เสียเงินเพิ่ม ๑๐ %
- เกิน	๔ เดือนขึ้นไป	ให้ยึดอายัดหรือขายทอดตลาดทรัพย์สินโดยมิต้องขอให้ศาลสั่งหรือ	

ออกหมายยึด

การรับเรื่องร้องเรียน

ถ้าการให้บริการไม่เป็นไปตามข้อตกลงที่ระบุไว้ข้างต้น สามารถติดต่อเพื่อร้องเรียนได้ที่
องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย โทรศัพท์ ๐ ๓๒๗๔ ๕๓๔๑

คู่มือสำหรับประชาชน เรื่อง ภาษีป้าย

งานที่ให้บริการ	ภาษีป้าย
หน่วยงานที่รับผิดชอบ	กองคลัง

ขอบเขตการให้บริการ	
สถานที่/ช่องทางให้บริการ	ระยะเวลาเปิดให้บริการ
กองคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย โทรศัพท์ : ๐ ๓๒๗๔ ๕๓๔๑ ต่อ ๑๐๔	วันจันทร์ ถึง วันศุกร์ (ตั้งแต่ มกราคม – มีนาคม ของทุกปี) (ยกเว้นวันหยุดที่ทางราชการกำหนด) ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๒.๐๐ น. และ ๑๓.๐๐ - ๑๖.๓๐ น.

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอ

โดยที่เป็นการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้มีประสิทธิภาพ ถูกต้อง เป็นธรรมแก่ประชาชนผู้เสียภาษี ตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ.๒๕๑๐ ให้ประชาชนได้รับทราบ

อาศัยอำนาจตามความแห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ.๒๕๑๐ จึงได้กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอ ไว้ถือปฏิบัติ ดังนี้

มาตรา ๖ ในพระราชบัญญัตินี้

“ป้าย” หมายความว่า ป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้หรือโฆษณาการค้าหรือกิจการอื่นเพื่อหารายได้ ไม่ว่าจะได้แสดงหรือโฆษณาไว้ที่วัตถุใด ๆ ด้วยอักษร ภาพ หรือเครื่องหมายที่เขียน แกะสลัก จารึกหรือทำให้ปรากฏด้วยวิธีอื่น

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์การปกครองท้องถิ่นอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติ

“เขตราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า

- (๑) เขตเทศบาล
- (๒) เขตสุขาภิบาล
- (๓) เขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (๔) เขตกรุงเทพมหานคร
- (๕) เขตเมืองพัทยา
- (๖) เขตองค์การปกครองท้องถิ่นอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น

“ผู้บริหาร...

“ผู้บริหารท้องถิ่น” หมายความว่า

- (๑) นายกเทศมนตรี สำหรับในเขตเทศบาล
- (๒) ประธานกรรมการสุขาภิบาล สำหรับในเขตสุขาภิบาล
- (๓) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (๔) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร
- (๕) ปลัดเมืองพัทยา สำหรับในเขตเมืองพัทยา
- (๖) หัวหน้าผู้บริหารท้องถิ่นขององค์การปกครองท้องถิ่นอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น สำหรับในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

“ปี” หมายความว่า ปีปฏิทิน

มาตรา ๗ ให้เจ้าของป้ายมีหน้าที่เสียภาษีป้ายโดยเสียเป็นรายปียกเว้นป้ายที่เริ่มติดตั้งหรือแสดงในปีแรก ให้เสียภาษีป้ายตั้งแต่วันเริ่มติดตั้งหรือแสดงจนถึงวันสิ้นปีและให้คิดภาษีป้ายเป็นรายงวด งวดละสามเดือนของปี โดยเริ่มเสียภาษีป้ายตั้งแต่ววดที่ติดตั้งป้ายจนถึงงวดสุดท้ายของปีทั้งนี้ ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่ง ต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดในบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัตินี้

การคำนวณพื้นที่ภาษีป้าย ให้คำนวณตามบัญชีอัตราภาษีป้าย (๖) และ (๗) ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ป้ายที่ติดตั้งบนอสังหาริมทรัพย์ของบุคคลอื่นและมีพื้นที่เกินสองตารางเมตรต้องมีชื่อและที่อยู่ของเจ้าของ ป้ายเป็นตัวอักษรไทยที่ชัดเจนที่มุมขวาด้านล่างของป้ายและให้ข้อความดังกล่าวได้รับยกเว้นภาษีป้าย ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ เจ้าของป้ายไม่ต้องเสียภาษีป้ายสำหรับป้ายดังต่อไปนี้

- (๑) ป้ายที่แสดงไว้ ณ โรงมหรสพและบริเวณของโรงมหรสพนั้นเพื่อโฆษณาโรงมหรสพ
- (๒) ป้ายที่แสดงไว้ที่สินค้าหรือที่สิ่งหุ้มห่อหรือบรรจุสินค้า
- (๓) ป้ายที่แสดงไว้ในบริเวณงานที่จัดขึ้นเป็นครั้งคราว
- (๔) ป้ายที่แสดงไว้ที่คน หรือสัตว์
- (๕) ป้ายที่แสดงไว้ในอาคารที่ใช้ประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นหรือภายในอาคารซึ่งเป็นที่รโหฐาน ทั้งนี้ เพื่อหารายได้ และแต่ละป้ายมีพื้นที่ไม่เกินที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่รวมถึงป้ายตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนพาณิชย์
- (๖) ป้ายของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ บริหารราชการแผ่นดิน
- (๗) ป้ายขององค์การที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาลหรือตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ๆ และหน่วยงานที่นำรายได้ส่งรัฐ
- (๘) ป้ายของธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารออมสิน ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ธนาคารเพื่อการสหกรณ์ และบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

(๙) ป้ายของ...

(๙) ป้ายของโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชนหรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่แสดงไว้ ณ อาคารหรือบริเวณของโรงเรียนเอกชนหรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น

(๑๐) ป้ายของผู้ประกอบการเกษตรซึ่งค้าผลผลิตอันเกิดจากการเกษตรของตน

(๑๑) ป้ายของวัด หรือผู้ดำเนินกิจการเพื่อประโยชน์แก่การศาสนาหรือการกุศลสาธารณะโดยเฉพาะ

(๑๒) ป้ายของสมาคมหรือมูลนิธิ

(๑๓) ป้ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๙ ภาษีป้ายที่เก็บในเขตราชการส่วนท้องถิ่นใด ให้เป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

มาตรา ๑๐ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๑ การส่งคำสั่งเป็นหนังสือ หนังสือแจ้งการประเมิน หรือหนังสืออื่นให้แก่บุคคลใด ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ให้ส่งในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของผู้รับ

(๒) ให้ส่ง ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการหรือที่อยู่อาศัยของผู้รับ โดยจะส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้

ถ้าไม่พบผู้รับ ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการ หรือที่อยู่อาศัยของผู้รับ ให้ส่งแก่ผู้บรรลุนิติภาวะแล้ว ซึ่งอยู่หรือทำงาน ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการ หรือที่อยู่อาศัยของผู้รับ

ถ้าไม่สามารถจะส่งตามวิธีดังกล่าวได้ ให้ปิดหนังสือนั้นไว้ในที่เห็นได้ง่าย ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการ หรือที่อยู่อาศัยของผู้รับ หรือลงประกาศแจ้งความในหนังสือพิมพ์รายวันอย่างน้อยสองฉบับเมื่อได้ปฏิบัติ ตามวิธีนี้แล้ว และเวลาได้ล่วงพ้นไปไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ปฏิบัติการให้ถือว่าบุคคลนั้นได้รับหนังสือนั้น แล้ว

หมวด ๒

การยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย

มาตรา ๑๒ ให้เจ้าของป้ายซึ่งจะต้องเสียภาษีป้าย ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายตามแบบและวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ภายในเดือนมีนาคมของปี

ในกรณีที่เจ้าของป้ายอยู่นอกประเทศไทย ให้ตัวแทนหรือผู้แทนในประเทศไทยมีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายแทนเจ้าของป้าย

มาตรา ๑๓ ถ้าเจ้าของป้ายตาย เป็นผู้ไม่อยู่ เป็นคนสาบสูญ เป็นคนไร้ความสามารถหรือเป็นคนเสมือนไร้ ความสามารถ ให้ผู้จัดการมรดก ผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดกไม่ว่าจะเป็นทายาทหรือผู้อื่น ผู้จัดการทรัพย์สิน ผู้อนุบาล หรือผู้พิทักษ์ แล้วแต่กรณี มีหน้าที่ปฏิบัติการตาม มาตรา ๑๒ แทนเจ้าของป้าย

มาตรา ๑๔ เจ้าของป้ายผู้ใด

(๑) ติดตั้งหรือแสดงป้ายอันต้องเสียภาษีภายหลังเดือนมีนาคม

(๒) ติดตั้ง...

(๒) ติดตั้งหรือแสดงป้ายใหม่แทนป้ายเดิมและมีพื้นที่ ข้อความ ภาพ และเครื่องหมายอย่างเดียวกับป้ายเดิม ที่ได้เสียภาษีป้ายแล้ว

(๓) เปลี่ยนแปลงแก้ไขพื้นที่ป้าย ข้อความ ภาพ หรือเครื่องหมายบางส่วนในป้ายที่ได้เสียภาษีป้ายแล้ว อันเป็นเหตุให้ต้องเสียภาษีป้ายเพิ่มขึ้น

ให้เจ้าของป้ายตาม (๑) (๒) หรือ (๓) ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ติดตั้งหรือแสดงป้าย หรือนับแต่วันเปลี่ยนแปลง แก้ไขข้อความ ภาพ หรือเครื่องหมายในป้ายเดิม แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๔ ทวิ ป้ายตาม มาตรา ๑๔ (๑) ให้เสียภาษีป้ายตาม มาตรา ๗

ป้ายตาม มาตรา ๑๔ (๒) ให้ได้รับยกเว้นภาษีเฉพาะปีที่ติดตั้งหรือแสดงป้าย

ป้ายตาม มาตรา ๑๔ (๓) ให้เสียภาษีตาม (๕) ของบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเป็นป้ายที่ เปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อความ ภาพ และเครื่องหมายทั้งหมดให้เสียภาษีป้ายตาม มาตรา ๗

มาตรา ๑๕ ให้เจ้าของป้ายหรือผู้ซึ่งเจ้าของป้ายมอบหมายยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานหรือที่ว่าการของราชการส่วนท้องถิ่นที่ป้ายนั้นติดตั้งหรือแสดงอยู่ในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

(๒) สำนักงานหรือที่ว่าการของราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งการจดทะเบียนยานพาหนะได้กระทำในเขตราชการ ส่วนท้องถิ่นนั้น

(๓) สถานที่อื่นที่ผู้บริหารท้องถิ่นกำหนด โดยประกาศหรือโฆษณาให้ทราบเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน นับแต่วันประกาศหรือโฆษณา

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่มีการโอนป้าย ให้ผู้รับโอนแจ้งการรับโอนเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายใน สามสิบวันนับแต่วันรับโอน

หมวด ๓

การประเมินภาษีป้ายและการชำระภาษีป้าย

มาตรา ๑๗ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินภาษีป้ายตามหลักเกณฑ์การคำนวณภาษีป้ายที่กำหนดไว้ในบัญชี อัตราภาษีป้าย (๖) และ (๗) ท้ายพระราชบัญญัตินี้และตามอัตราภาษีป้ายที่กำหนดในกฎกระทรวงแล้วแจ้งการ ประเมินเป็นหนังสือไปยังเจ้าของป้าย

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่ปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ว่าไม่มีผู้ยื่นแบบแสดงรายการสำหรับภาษีป้ายใดเมื่อ พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจหาตัวเจ้าของป้ายนั้นได้ ให้ถือว่าผู้ครอบครองป้ายนั้นเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย ถ้าไม่ อาจหาตัวผู้ครอบครองป้ายนั้นได้ ให้ถือว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินที่ป้ายนั้นติดตั้งหรือแสดงอยู่ เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายตามลำดับ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินภาษีป้ายเป็นหนังสือไปยังบุคคล ดังกล่าว

มาตรา ๑๙ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายชำระภาษีป้ายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายไว้ หรือ ณ สถานที่อื่นใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด ทั้งนี้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง การประเมิน และให้ถือว่าวันที่ชำระภาษีต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นวันชำระภาษีป้าย

การชำระภาษีป้ายจะกระทำโดยวิธีการส่งธนาณัติหรือตัวแลกเงินของธนาคารที่ส่งจ่ายเงินให้แก่ราชการ ส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ไปยังสถานที่ตามวรรคหนึ่ง โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนหรือส่งโดยวิธีอื่นตามที่รัฐ มนตรีประกาศกำหนดแทนการชำระต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ได้ และให้ถือว่าวันที่ได้ทำการส่งดังกล่าวเป็นวันชำระ ภาษีป้าย

มาตรา ๑๙ ทวิ ถ้าภาษีป้ายที่ต้องชำระมีจำนวนตั้งแต่สามพันบาทขึ้นไป ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายจะขอผ่อน ชำระเป็นสามงวด งวดละเท่า ๆ กันก็ได้โดยแจ้งความจำเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนครบกำหนด เวลาชำระภาษีตาม มาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง

การผ่อนชำระภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้ชำระงวดที่หนึ่งก่อนครบกำหนดเวลาชำระภาษีตาม มาตรา ๑๙ วรรค หนึ่ง งวดที่สองภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันสุดท้ายที่ต้องชำระงวดที่หนึ่ง และงวดที่สามภายในหนึ่งเดือน นับแต่วัน สุดท้ายที่ต้องชำระงวดที่สอง

ถ้าผู้ขอผ่อนชำระภาษีไม่ชำระภาษีป้ายงวดหนึ่งงวดใดภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้หมดสิทธิที่จะ ขอผ่อนชำระภาษี และให้นำ มาตรา ๒๕ (๓) มาใช้บังคับสำหรับงวดที่ยังมิได้ชำระ

มาตรา ๑๙ ตริ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายแสดงหลักฐานการเสียภาษีป้ายไว้ ณ ที่เปิดเผยในสถานที่ ประกอบ การค้าหรือประกอบกิจการ

มาตรา ๒๐ ภาษีป้ายจำนวนใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้แจ้งการประเมินแล้ว ถ้ามิได้ชำระภายในเวลาที่ กำหนด ให้ถือเป็นภาษีป้ายค้างชำระ

มาตรา ๒๑ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สิน ของผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายที่ค้างชำระ เพื่อนำเงินมาชำระค่าภาษีป้ายค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายโดยมีต้องขอให้ศาล สั่งหรือออกหมายยึด ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๒ เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้หักไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการยึด อายัด หรือขายทอด ตลาด เหลือเท่าใดให้ชำระเป็นค่าภาษีป้าย ถ้ายังมีเงินเหลืออยู่ก็ให้คืนแก่เจ้าของทรัพย์สินนั้น

มาตรา ๒๓ เมื่อได้มีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินไว้ตาม มาตรา ๒๑ วรรคหนึ่งแล้ว ถ้าได้มีการชำระ ภาษีป้ายที่ ค้างชำระ ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการยึดหรืออายัดทรัพย์สินโดยครบถ้วนก่อนการขายทอดตลาด ให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายสั่งถอนการยึดหรืออายัดนั้น

มาตรา ๒๔ ผู้ใดเสียภาษีป้ายโดยไม่มีหน้าที่ต้องเสียหรือเสียเกินกว่าที่ควรต้องเสีย ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินคืน

การขอรับเงินคืน ให้ยื่นคำร้องต่อผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่เสียภาษีป้าย ในการนี้ให้ผู้นั้นยื่นคำร้องส่งเอกสาร หลักฐานหรือคำชี้แจงใด ๆ ประกอบคำร้องด้วย

เมื่อผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายเห็นว่าผู้นั้นคำร้องมีสิทธิได้รับเงินคืน ให้ส่งคืนเงินให้โดยเร็ว และแจ้งให้ผู้นั้นคำร้องทราบเพื่อมาขอรับเงินคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

การกระทำใด ๆ เพื่อให้เสียภาษีป้ายน้อยลงกว่าที่ได้เสียไปแล้วให้มีผลเมื่อเริ่มต้นปีภาษีป้าย

ขั้นตอนและระยะเวลาให้บริการ	
ขั้นตอน	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
๑. ยื่นคำร้อง (ระยะเวลา ๒ นาที)	กองคลัง
๒. เจ้าหน้าที่ตรวจสอบเอกสาร (ระยะเวลา ๓ นาที)	กองคลัง
๓. เสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น (ระยะเวลา ๕ นาที)	กองคลัง
๔. เจ้าหน้าที่ทำการประเมินพื้นที่ (ระยะเวลา ๕ วัน)	กองคลัง และส่วนโยธา
๕. เจ้าหน้าที่แจ้งการประเมิน (ระยะเวลา ๕ วัน)	กองคลัง

ระยะเวลา
ใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น ๑๐ วัน/ราย

รายการเอกสารหลักฐานประกอบ
เอกสารหรือหลักฐานที่ต้องใช้
๑. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน จำนวน ๑ ฉบับ
๒. สำเนาทะเบียนบ้าน จำนวน ๑ ฉบับ

ค่าธรรมเนียม

บัญชีอัตราภาษีป้าย

๑. ป้ายที่มีอักษรไทยล้วน คิดอัตรา ๓ บาท ต่อ ๕๐๐ ตารางเซนติเมตร
๒. ป้ายที่มีอักษรไทยปนกับอักษรต่างประเทศ หรือปนกับภาพและหรือเครื่องหมายอื่น คิดอัตรา ๒๐ บาท ต่อ ๕๐๐ ตารางเซนติเมตร
๓. ป้ายดังต่อไปนี้ คิดอัตรา ๔๐ บาท ต่อ ๕๐๐ ตารางเซนติเมตร
  - ก. ป้ายที่ไม่มีอักษรไทย ไม่ว่าจะมิภาพหรือเครื่องหมายใด ๆ หรือไม่
  - ข. ป้ายที่มีอักษรไทยบางส่วน หรือทั้งหมดอยู่ใต้หรือต่ำกว่าอักษรต่างประเทศ
๔. ป้ายที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขตามมาตรา ๑๔ (๓) ให้คิดอัตราตาม (๑) (๒) และ (๓) แล้วแต่กรณีและให้เสียเฉพาะจำนวนเงินภาษีที่เพิ่มขึ้น
๕. ป้ายตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) เมื่อคำนวณพื้นที่ของป้ายแล้ว ถ้ามีอัตราที่ต้องเสียภาษีต่ำกว่าป้ายละ ๒๐๐ บาท ให้เสียภาษีป้ายละ ๒๐๐ บาท

อัตรา...

อัตราโทษและค่าปรับ

๑. ไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีภายในเดือนมีนาคม หรือหลังติดตั้งป้าย ๑๕ วัน เสียเงินเพิ่ม ๑๐ % ของค่าภาษี
๒. ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายโดยไม่ถูกต้อง ทำให้ค่าภาษีน้อยลง ต้องเสียเงินเพิ่ม ๑๐ % ของค่าภาษีที่ประเมินเพิ่มเติม
๓. ไม่ชำระเงินภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน เสียเงินเพิ่ม ๒ % ต่อเดือนของค่าภาษีเศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน
๔. ผู้ใดจงใจไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ ๕,๐๐๐ - ๕๐,๐๐๐ บาท
๕. ผู้ใดไม่แจ้งการรับโอนป้าย ภายใน ๓๐ วัน ตั้งแต่วันรับโอน ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ ๑,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ บาท
๖. ผู้ใดไม่แสดงชื่อ - ที่อยู่ เจ้าของป้ายเป็นอักษรไทยให้ชัดเจนที่มุมขวาด้านล่างของป้าย ซึ่งติดตั้งบนอสังหาริมทรัพย์ของผู้อื่น และมีพื้นที่เกิน ๒ ตารางเมตร ต้องระวางโทษปรับวันละ ๑๐๐ บาท เรียงรายวันตลอดระยะเวลาที่กระทำความผิด
๗. ผู้ใดโดยรู้อยู่แล้วหรือโดยจงใจแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ให้ถ้อยคำเท็จตอบคำถามคำอันเป็นเท็จ หรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดงเพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับตั้งแต่ ๕,๐๐๐ - ๕๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

การรับเรื่องร้องเรียน

ถ้าการให้บริการไม่เป็นไปตามข้อตกลงที่ระบุไว้ในข้างต้น สามารถติดต่อเพื่อร้องเรียนได้ที่
องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย โทรศัพท์ ๐ ๓๒๗๔ ๕๓๔๑

คู่มือสำหรับประชาชน เรื่อง ภาษีบำรุงท้องที่

งานที่ให้บริการ	ภาษีบำรุงท้องที่
หน่วยงานที่รับผิดชอบ	กองคลัง

ขอบเขตการให้บริการ	
สถานที่/ช่องทางการให้บริการ	ระยะเวลาเปิดให้บริการ
กองคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย โทรศัพท์ : ๐ ๓๒๗๔ ๕๓๔๑ ต่อ ๑๐๔	วันจันทร์ ถึง วันศุกร์ (ตั้งแต่ มกราคม - เมษายน ของทุกปี) (ยกเว้นวันหยุดที่ทางราชการกำหนด) ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๒.๐๐ น. และ ๑๓.๐๐ - ๑๖.๓๐ น.

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอ

โดยที่เป็นการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้มีประสิทธิภาพ ถูกต้อง เป็นธรรมแก่ประชาชนผู้เสียภาษี ตามพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ.๒๕๐๘ ให้ประชาชนได้รับทราบ

อาศัยอำนาจตามความแห่งพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ.๒๕๐๘ จึงได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอ ไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๖ ในพระราชบัญญัตินี้

“ที่ดิน” หมายความว่า พื้นที่ดิน และให้หมายความรวมถึงพื้นที่ที่เป็นภูเขาหรือที่มีน้ำด้วย

“เจ้าของที่ดิน” หมายความว่า บุคคลหรือคณะบุคคลไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล ซึ่งมีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน หรือครอบครองอยู่ในที่ดินที่ไม่เป็นกรรมสิทธิ์ของเอกชน

“ปี” หมายความว่า ปีปฏิทิน

มาตรา ๗ ให้ผู้ซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินในวันที่ ๑ มกราคมของปีใด มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่สำหรับปีนั้นจากราคาปานกลางของที่ดิน ตามบัญชีอัตราภาษีบำรุงท้องที่ที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘ เจ้าของที่ดินไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่สำหรับที่ดินดังต่อไปนี้

(๑) ที่ดินที่เป็นที่ตั้งพระราชวังอันเป็นส่วนสาธารณสมบัติของแผ่นดิน

(๒) ที่ดินที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินหรือที่ดินของรัฐที่ใช้ในกิจการของรัฐหรือสาธารณะ โดยมีได้หาผลประโยชน์

(๓) ที่ดินของราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้ในกิจการของราชการส่วนท้องถิ่นหรือสาธารณะ โดยมีได้หาผลประโยชน์

(๔) ที่ดินที่ใช้เฉพาะการพยาบาลสาธารณะ การศึกษา หรือการกุศลสาธารณะ

(๕) ที่ดินที่ใช้เฉพาะศาสนกิจศาสนาใดศาสนาหนึ่ง ที่ดินที่เป็นกรรมสิทธิ์ของวัดไม่ว่าจะใช้ประกอบศาสนกิจศาสนาใดศาสนาหนึ่งหรือไม่ หรือที่ศาลเจ้า โดยมีได้หาผลประโยชน์

(๖) ที่ดิน...

- (๖) ที่ดินที่ใช้เป็นสุสานและฌาปนสถานสาธารณะโดยมิได้รับประโยชน์
- (๗) ที่ดินที่ใช้ในการรถไฟ การประปา การไฟฟ้า หรือการทำเรือของรัฐ หรือที่ใช้เป็นสนามบินของรัฐ
- (๘) ที่ดินที่ใช้ต่อเนื่องกับโรงเรียนที่ต้องเสียภาษีโรงเรียนและที่ดินอยู่แล้ว
- (๙) ที่ดินของเอกชนเฉพาะส่วนที่เจ้าของที่ดินยินยอมให้ทางราชการจัดใช้เพื่อสาธารณประโยชน์ โดยเจ้าของที่ดินมิได้ใช้หรือหาผลประโยชน์ในที่ดินเฉพาะส่วนนั้น
- (๑๐) ที่ดินที่เป็นที่ตั้งที่ทำการขององค์การสหประชาชาติ ทบวงการชำนัญพิเศษของสหประชาชาติ หรือองค์การระหว่างประเทศอื่น ในเมื่อประเทศไทยมีข้อผูกพันให้ยกเว้นตามอนุสัญญาหรือความตกลง
- (๑๑) ที่ดินที่เป็นที่ตั้งที่ทำการของสถานทูต หรือสถานกงสุล ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติต่อกัน
- (๑๒) ที่ดินตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
- มาตรา ๑๐** ภาษีบำรุงท้องที่ที่เก็บจากที่ดินในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด นอกจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้เป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น
- มาตรา ๑๑** ส่วนลดและค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
- มาตรา ๑๒** การส่งคำสั่งเป็นหนังสือ หนังสือแจ้งการประเมินหรือหนังสืออื่นให้แก่บุคคลใด ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้
- (๑) ให้ส่งในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการ
- (๒) ให้ส่ง ณ ภูมิลำเนาหรือสถานที่ทำการของผู้รับ หรือให้ส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียน
- ถ้าไม่พบผู้รับ ณ ภูมิลำเนาหรือสถานที่ทำการของผู้รับ ให้ส่งแก่ผู้ซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วซึ่งอยู่ ณ ภูมิลำเนา หรืออยู่ในบ้านหรือสถานที่ทำการของผู้รับ
- ถ้าไม่สามารถจะส่งตามวิธีดังกล่าวได้ ให้ปิดหนังสือนั้นไว้ในที่แลเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสถานที่ทำการของผู้รับ หรือลงประกาศแจ้งความในหนังสือพิมพ์รายวันอย่างน้อยสองฉบับ หรือโฆษณาด้วยวิธีอื่น
- เมื่อได้ปฏิบัติการตามวิธีดังกล่าว และเวลาได้ล่วงพ้นไปไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ปฏิบัติการ ให้ถือว่าบุคคลนั้นได้รับหนังสือแล้ว

หมวด ๒

การตีราคาปานกลางของที่ดิน

มาตรา ๑๓ การตีราคาปานกลางของที่ดินนั้น ให้นำเอาราคาที่ดินในหน่วยที่จะทำการตีราคา ซึ่งซื้อขายกันโดยสุจริตครั้งสุดท้ายไม่น้อยกว่าสามรายในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปีก่อนวันตีราคา มาคำนวณถัวเฉลี่ยเป็นราคาปานกลาง โดยมีให้คำนวณราคาโรงเรียนสิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งเพาะปลูกเข้าด้วย

ในกรณีที่ไม่มีการซื้อขายที่ดินตามวรรคหนึ่งในหน่วยใด ให้นำเอาราคาปานกลางที่คำนวณตามวิธีการในวรรคหนึ่งของที่ดินในหน่วยใกล้เคียงที่มีสภาพและทำเลที่ดินคล้ายคลึงกันมาเป็นราคาปานกลางของที่ดินในหน่วยนั้นได้

ถ้าไม่...

ถ้าไม่อาจตีราคาปานกลางตามสองวรรคก่อนได้ ให้กำหนดราคาปานกลางของที่ดินโดยถือเกณฑ์อย่างอื่นอันอาจแสดงราคาตลาดของที่ดินโดยเฉลี่ยได้

การตีราคาปานกลางของที่ดินให้ตีราคาเป็นหน่วยตำบล แต่ถ้าราคาของที่ดินในตำบลใดแตกต่างกันมาก ให้พิจารณาตีราคาโดยกำหนดเขตในตำบลนั้นแยกออกเป็นหน่วย ๆ เพื่อให้การตีราคาปานกลางเป็นไปโดยเที่ยงธรรม

มาตรา ๑๔ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง ให้มีหน้าที่พิจารณาการตีราคาปานกลางตามมาตรา ๑๓ คณะกรรมการนั้นให้ประกอบด้วยบุคคลในท้องที่ดังต่อไปนี้

(๑) ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประกอบด้วย ปลัดจังหวัด เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด นายอำเภอ ท้องที่ ผู้ซึ่งนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดมอบหมายหนึ่งคน และผู้ทรงคุณวุฒิสองคนซึ่งได้รับเลือกจากสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๒) ในเขตองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย ปลัดจังหวัด เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด นายอำเภอ ท้องที่ ผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นหรือคณะผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายหนึ่งคน และผู้ทรงคุณวุฒิสองคนซึ่งได้รับเลือกจากสภาท้องถิ่น

มาตรา ๑๕ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม และให้คณะกรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่ง ให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๖ ให้คณะกรรมการพิจารณาตีราคาปานกลางของที่ดินในรอบระยะเวลาสี่ปี

มาตรา ๑๗ ภายหลังจากตีราคาปานกลางของที่ดินตามมาตรา ๑๖ แล้ว ถ้ามีเหตุแสดงว่าราคาที่ดินในหน่วยใดได้เปลี่ยนแปลงไปมาก และผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาเห็นสมควร หรือเจ้าของที่ดินร้องขอ ผู้ว่าราชการจังหวัดจะสั่งให้คณะกรรมการทำการพิจารณาตีราคาปานกลางของที่ดินในหน่วยนั้นเสียใหม่ก็ได้

มาตรา ๑๘ ภายในเดือนตุลาคมของปีที่จะครบรอบระยะเวลาสี่ปีตามมาตรา ๑๖ ให้คณะกรรมการยื่นรายงานการตีราคาปานกลางของที่ดินต่อผู้ว่าราชการจังหวัดแสดงราคาปานกลางของที่ดินทุก ๆ หน่วย และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศราคาปานกลางของที่ดินนั้นไว้ ณ ศาลากลางจังหวัด ที่ว่าการอำเภอ สำนักงานเทศบาล สำนักงานสุขาภิบาล และที่ตำบลแห่งท้องที่นั้น ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานจากคณะกรรมการ

มาตรา ๑๙ ถ้ามีการตีราคาปานกลางของที่ดินใหม่ตามมาตรา ๑๗ ให้คณะกรรมการยื่นรายงานการตีราคาใหม่ต่อผู้ว่าราชการจังหวัด และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศราคาปานกลางของที่ดินใหม่ ภายในระยะเวลาและสถานที่ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๘

มาตรา ๒๐ ถ้าเจ้าของที่ดินไม่เห็นพ้องด้วยกับราคาปานกลางของที่ดิน เจ้าของที่ดินมีสิทธิอุทธรณ์การตีราคาปานกลางของที่ดินต่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ประกาศราคาปานกลางของที่ดิน และให้นำความในหมวด ๘ อันว่าด้วยการอุทธรณ์มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๑ การตีราคาปานกลางของที่ดินในรอบระยะเวลาสี่ปีตามมาตรา ๑๖ ให้ใช้เป็นราคาปานกลางได้ทุกปีสำหรับรอบระยะเวลาสี่ปีนั้น

ในกรณีที่มีการตีราคาปานกลางของที่ดินใหม่ตามมาตรา ๑๗ ราคาปานกลางของที่ดินใหม่นั้น ให้ใช้ได้สำหรับปีที่ถัดจากปีที่มีการประกาศการตีราคาปานกลางของที่ดินใหม่ จนถึงปีสุดท้ายของรอบระยะเวลาสี่ปีตามวรรคหนึ่ง

ในกรณีที่มีการอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๐ ราคาปานกลางของที่ดินตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ใช้สำหรับปีที่เป็นประเด็นแห่งการอุทธรณ์เป็นต้นไปจนถึงปีสุดท้ายของรอบระยะเวลาสี่ปีตามวรรคหนึ่ง และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศราคาปานกลางของที่ดินใหม่ ภายในระยะเวลาและสถานที่ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๘

หมวด ๓

การลดหย่อนและการยกเว้นหรือลดภาษีบำรุงท้องที่

มาตรา ๒๒ บุคคลธรรมดาซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินแปลงเดียวหรือหลายแปลงที่อยู่ในจังหวัดเดียวกัน และใช้ที่ดินนั้นเป็นที่อยู่อาศัยของตนเป็นที่เลี้ยงสัตว์ของตน หรือประกอบกิจกรรมของตน ให้ลดหย่อนไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ตามเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าเป็นที่ดินนอกเขตเทศบาลหรือนอกเขตสุขาภิบาลให้ลดหย่อนได้ไม่เกินห้าไร่ แต่จะน้อยกว่าสามไร่ไม่ได้ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในข้อบัญญัติจังหวัด

(๒) ถ้าเป็นที่ดินในเขตเทศบาลตำบลหรือในเขตสุขาภิบาลให้ลดหย่อนได้ไม่เกินหนึ่งไร่ แต่จะน้อยกว่าสองร้อยตารางวาไม่ได้ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในเทศบัญญัติหรือข้อบังคับ

(๓) ถ้าเป็นที่ดินในเขตเมืองพัทยาและเขตเทศบาลอื่นนอกจากเขตเทศบาลตำบล ให้ลดหย่อนได้ไม่เกินหนึ่งร้อยตารางวา แต่จะน้อยกว่าห้าสิบตารางวาไม่ได้ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติ

(๔) ถ้าเป็นที่ดินในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ลดหย่อนได้ดังต่อไปนี้

(ก) ในท้องที่ที่มีชุมชนหนาแน่นมาก ให้ลดหย่อนได้ไม่เกินหนึ่งร้อยตารางวา แต่จะน้อยกว่าห้าสิบตารางวาไม่ได้

(ข) ในท้องที่ที่มีชุมชนหนาแน่นปานกลาง ให้ลดหย่อนได้ไม่เกินหนึ่งไร่ แต่จะน้อยกว่าหนึ่งร้อยตารางวาไม่ได้

(ค) ในท้องที่ชนบท ให้ลดหย่อนได้ไม่เกินห้าไร่ แต่จะน้อยกว่าสามไร่ไม่ได้

ท้องที่ใดจะเป็นท้องที่ตาม (ก) (ข) หรือ (ค) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
ที่ดินที่มีสิ่งปลูกสร้างและใช้สิ่งปลูกสร้างนั้นเป็นสถานการค้าหรือให้เช่า ไม่ได้รับการลดหย่อนสำหรับส่วนของที่ดินที่มีสิ่งปลูกสร้างที่ใช้เป็นสถานการค้าหรือให้เช่านั้น

ในกรณีที่บุคคลธรรมดาหลายคนเป็นเจ้าของที่ดินร่วมกัน ให้ได้รับการลดหย่อนรวมกันตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

การลดหย่อนตามเกณฑ์ในมาตรานี้ ให้ได้รับการลดหย่อนสำหรับที่ดินที่อยู่ในจังหวัดใดจังหวัดหนึ่งแต่จังหวัดเดียว

มาตรา ๒๓ ที่ดินที่ใช้ในการเพาะปลูก ถ้าในปีล่วงมาแล้ว การเพาะปลูกในบริเวณนั้นเสียหายมาก ผิดปกติ หรือทำการเพาะปลูกไม่ได้ด้วยเหตุอันพ้นวิสัยที่จะป้องกันได้โดยทั่วไป ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจพิจารณายกเว้นหรือลดภาษีบำรุงท้องที่ให้ได้ตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

มาตรา ๒๓ ทวี ที่ดินที่ใช้เป็นสุสานและฌาปนสถานสาธารณะโดยรับประโยชน์ตอบแทน อาจได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ใดเฉพาะที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

หมวด ๔

การยื่นแบบแสดงรายการที่ดินและการสำรวจ

มาตรา ๒๔ ให้เจ้าของที่ดินซึ่งมีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ยื่นแบบแสดงรายการที่ดินเป็นรายแปลงตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ในกรณีที่ที่ดินอยู่นอกเขตเทศบาล เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาเห็น สมควรจะกำหนดให้เจ้าพนักงานสำรวจทำการสำรวจแล้วยื่นแบบแสดงรายการที่ดินแทนเจ้าของที่ดินเป็นรายแปลงที่ทำการสำรวจก็ได้

มาตรา ๒๕ ถ้าบุคคลธรรมดาซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินตาย เป็นผู้ไม่อยู่ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยเรื่องสาบสูญ หรือเป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ ให้ผู้จัดการมรดกหรือทายาทผู้รับมอบอำนาจ ผู้ครอบครองทรัพย์สิน ผู้อนุบาล ผู้พิทักษ์ หรือผู้จัดการทรัพย์สิน แล้วแต่กรณี มีหน้าที่ปฏิบัติการตามมาตรา ๒๔

มาตรา ๒๖ ถ้าเจ้าของที่ดินเป็นนิติบุคคล ให้ผู้จัดการหรือผู้แทนอื่นของนิติบุคคลนั้น มีหน้าที่ปฏิบัติการตามมาตรา ๒๔

มาตรา ๒๗ ถ้าบุคคลหลายคนเป็นเจ้าของที่ดินร่วมกัน ให้บุคคลเหล่านั้นมีหน้าที่รับผิดชอบร่วมกันในการปฏิบัติการตามมาตรา ๒๔

มาตรา ๒๘ เพื่อประโยชน์ในการสำรวจและยื่นแบบแสดงรายการที่ดินตามมาตรา ๒๔ วรรคสอง ให้เจ้าพนักงานสำรวจกำหนดวันเวลาที่จะทำการสำรวจและปิดประกาศไว้ ณ ที่ทำการผู้ใหญ่บ้านแห่งท้องที่นั้น และให้เจ้าของที่ดินหรือผู้แทนมีหน้าที่ชี้เขตและแจ้งจำนวนเนื้อที่ดินตามกำหนดวันเวลานั้นและให้ความสะดวกแก่เจ้าพนักงานสำรวจเพื่อการนั้นตามสมควร

ถ้าเจ้าของที่ดินหรือผู้แทนไม่มาชี้เขตหรือไม่ยอมแจ้งจำนวนเนื้อที่ดิน หรือชี้เขตหรือแจ้งจำนวนเนื้อที่ดินขาดจากจำนวนที่เป็นจริง หรือไม่ให้ความสะดวกแก่เจ้าพนักงานสำรวจ เจ้าพนักงานสำรวจมีอำนาจเข้าไปในที่ดินหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการ เพื่อทำการสำรวจตามที่เห็นว่าถูกต้องได้

มาตรา ๒๙ แบบแสดงรายการที่ดินสำหรับที่ดินในเขตเทศบาลให้ยื่นต่อเจ้าพนักงานประเมิน ณ สำนักงานเทศบาลที่ที่ดินแปลงนั้นอยู่ในเขต หรือยื่น ณ สถานที่อื่นที่นายกเทศมนตรีกำหนดแบบแสดงรายการที่ดินสำหรับที่ดินนอกเขตเทศบาล ให้ยื่นต่อเจ้าพนักงานประเมิน ณ ที่ว่าการอำเภอที่ที่ดินแปลงนั้นอยู่ในเขต หรือยื่น ณ สถานที่อื่นที่นายอำเภอกำหนด

มาตรา ๓๐...

มาตรา ๓๐ แบบแสดงรายการที่ดินตามมาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๙ ให้ยื่นภายในเดือนมกราคมของปีแรกที่มีการตีราคาปานกลางของที่ดินตามมาตรา ๑๖

แบบแสดงรายการที่ดินที่ยื่นตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้ได้ทุกปีในรอบระยะเวลาสี่ปีนั้น

มาตรา ๓๑ บุคคลใดเป็นเจ้าของที่ดินขึ้นใหม่ หรือจำนวนเนื้อที่ดินเดิมของเจ้าของที่ดินผู้ใดได้เปลี่ยนแปลงไป ให้เจ้าของที่ดินนั้นยื่นแบบแสดงรายการที่ดินต่อเจ้าพนักงานประเมินตามมาตรา 29 ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ขึ้นใหม่ หรือนับแต่วันที่จำนวนเนื้อที่ดินได้มีการเปลี่ยนแปลง เว้นแต่ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนดให้เจ้าพนักงานสำรวจทำการสำรวจตามมาตรา ๒๔ วรรคสอง ก็ให้เจ้าของที่ดินแจ้งต่อเจ้าพนักงานสำรวจภายในกำหนดเวลาเช่นเดียวกัน และให้เจ้าพนักงานสำรวจยื่นแบบแสดงรายการที่ดินต่อเจ้าพนักงานประเมินตามมาตรา ๒๙ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งจากเจ้าของที่ดิน

มาตรา ๓๒ เจ้าของที่ดินผู้ใดได้เปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินอันเป็นเหตุให้การลดหย่อนตามมาตรา ๒๒ เปลี่ยนแปลงไป หรือมีเหตุอย่างอื่นทำให้อัตราภาษีบำรุงท้องที่สำหรับที่ดินเปลี่ยนแปลงไป ให้เจ้าของที่ดินผู้นั้นแจ้งการเปลี่ยนแปลงต่อเจ้าพนักงานประเมินตามมาตรา ๒๙ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง หรือนับแต่วันที่มิเหตุอย่างอื่นทำให้อัตราภาษีบำรุงท้องที่เปลี่ยนแปลง เว้นแต่ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนดให้เจ้าพนักงานสำรวจทำการสำรวจตามมาตรา ๒๔ วรรคสอง ก็ให้เจ้าของที่ดินแจ้งต่อเจ้าพนักงานสำรวจภายในกำหนดเวลาเช่นเดียวกัน และให้เจ้าพนักงานสำรวจแจ้งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวต่อเจ้าพนักงานประเมินตามมาตรา ๒๙ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งจากเจ้าของที่ดิน

หมวด ๕

การชำระภาษีบำรุงท้องที่

มาตรา ๓๓ ในการประเมินภาษีบำรุงท้องที่สำหรับปีแรกของการตีราคาปานกลางของที่ดินตามมาตรา ๑๖ หรือของปีที่มีการตีราคาปานกลางของที่ดินใหม่ตามมาตรา ๑๗ ให้เจ้าพนักงานประเมินคำนวณภาษีบำรุงท้องที่และแจ้งการประเมินภายในเดือนมีนาคมแรกหลังจากการตีราคาปานกลางของที่ดินตามวิธีการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ที่ดินอยู่ในเขตเทศบาลหรือนอกเขตเทศบาลที่ไม่มีกำนัน ให้เจ้าพนักงานประเมินแจ้งการประเมินเป็นหนังสือไปยังผู้ซึ่งมีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่

(๒) ในกรณีที่ที่ดินอยู่นอกเขตเทศบาลที่มีกำนัน ให้เจ้าพนักงานประเมินปิดประกาศแจ้งการประเมินไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการกำนัน และที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน

การประเมินภาษีบำรุงท้องที่ที่เจ้าพนักงานประเมินคำนวณไว้ตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้เป็นการประเมินภาษีบำรุงท้องที่สำหรับปีต่อไปจนครบรอบระยะเวลาสี่ปีตามมาตรา ๒๑

ในกรณีที่เจ้าพนักงานประเมินไม่อาจคำนวณภาษีบำรุงท้องที่และแจ้งการประเมินภายในเดือนมีนาคม ก็ให้แจ้งการประเมินภายหลังกำหนดเวลาดังกล่าวได้

มาตรา ๓๔ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่นำเงินไปชำระต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดินของผู้เสียภาษีบำรุงท้องที่ที่ตั้งอยู่ หรือสถานที่อื่นที่ผู้บริหารท้องถิ่นกำหนดโดยประกาศล่วงหน้าไว้ ณ สำนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

มาตรา ๓๔ ทวิ การชำระภาษีบำรุงท้องที่นั้น ให้ถือว่าเป็นการสมบูรณ์เมื่อได้รับใบเสร็จรับเงินที่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ในการนี้ได้ลงลายมือชื่อรับเงินแล้ว เว้นแต่การชำระภาษีตามวรรคสอง

การชำระภาษีบำรุงท้องที่จะชำระโดยการส่งธนาณัติ ตัวแลกเงินของธนาคารหรือเช็คที่ธนาคารรับรองทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสถานที่ตามมาตรา ๓๔ ก็ได้ โดยส่งจ่ายให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ หรือชำระโดยผ่านธนาคาร หรือโดยวิธีอื่นตามระเบียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนด และให้ถือว่าวันส่งทางไปรษณีย์ วันชำระผ่านธนาคารหรือวันชำระโดยวิธีอื่นตามที่กำหนด เป็นวันชำระภาษี

มาตรา ๓๕ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ชำระภาษีบำรุงท้องที่ภายในเดือนเมษายนของทุกปี ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ที่ได้รับแจ้งการประเมินตามมาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๓๒ หรือภายหลังเดือนมีนาคมตามมาตรา ๓๓ วรรคสาม ให้ชำระภาษีบำรุงท้องที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการประเมิน

มาตรา ๓๖ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจประกาศขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาชำระภาษีบำรุงท้องที่ตามมาตรา ๓๕ ออกไปอีกได้ตามความจำเป็นแก่กรณี

มาตรา ๓๖ ทวิ ถ้าเงินภาษีบำรุงท้องที่ที่ต้องชำระภายในกำหนดเวลา ตามมาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖ แล้วแต่กรณี มีจำนวนตั้งแต่สามพันบาทขึ้นไป ผู้มีหน้าที่เสียภาษีจะขอผ่อนชำระเป็นสามงวด ๆ ละเท่า ๆ กันก็ได้ โดยแจ้งเป็นหนังสือให้บุคคลตามมาตรา ๓๔ ทราบก่อนการชำระภาษีงวดที่หนึ่ง

การผ่อนชำระภาษีตามวรรคหนึ่ง ต้องชำระงวดที่หนึ่งตามกำหนดเวลาตามมาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖ แล้วแต่กรณี งวดที่สองต้องชำระภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันสุดท้ายที่ต้องชำระงวดที่หนึ่ง และงวดที่สามต้องชำระภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันสุดท้ายที่ต้องชำระงวดที่สอง

ถ้าผู้ขอผ่อนชำระภาษีผู้ใดไม่ชำระภาษีบำรุงท้องที่งวดใดงวดหนึ่งภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้เจ้าของที่ดินหมดสิทธิที่จะชำระภาษีเป็นงวด และให้นำความในมาตรา ๔๕ (๔) มาใช้บังคับสำหรับงวดที่ยังไม่ชำระ

มาตรา ๓๗ ถ้าภาษีบำรุงท้องที่สำหรับที่ดินของเจ้าของเดียวกันในตำบลเดียวกันมีจำนวนไม่ถึงหนึ่งบาท เป็นอันไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่สำหรับที่ดินแปลงนั้น

มาตรา ๓๘ ภาษีบำรุงท้องที่จำนวนใดที่เจ้าพนักงานประเมินได้แจ้งหรือประกาศการประเมินแล้ว ถ้ามิได้ชำระภายในเวลาที่กำหนดให้ถือเป็นภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระ

มาตรา ๓๙ เมื่อกรรมสิทธิ์หรือการครอบครองของเจ้าของที่ดินได้โอนตกไปยังบุคคลอื่น ให้ผู้รับโอนมีหน้าที่ร่วมกับเจ้าของที่ดินเดิมเสียภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระไม่เกินห้าปี รวมทั้งปีสุดท้ายที่มีการเปลี่ยนแปลงเจ้าของที่ดินด้วย ส่วนภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระเกินห้าปีคงอยู่ในความรับผิดชอบของเจ้าของที่ดินเดิม

ความในวรรคก่อนมิให้ใช้บังคับแก่ผู้รับโอนซึ่งได้กรรมสิทธิ์มาในการขายทอดตลาดโดยคำสั่งศาลหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในคดีล้มละลาย หรือคำสั่งขายทอดตลาดตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๐ ในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อการเร่งรัดภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระให้นายอำเภอ หรือนายกเทศมนตรี มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกเจ้าของที่ดินหรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือส่งบัญชีหรือเอกสารมาตรวจสอบ

(๒) สั่งให้...

(๒) สั่งให้เจ้าของที่ดินหรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง ปฏิบัติการเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการเร่งรัดภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระ

ถ้าเจ้าของที่ดินหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องไม่ยอมปฏิบัติตาม (๑) หรือ (๒) ให้นายอำเภอหรือนายกเทศมนตรีมีอำนาจเข้าไปในที่ดินหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องแก่การจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระของผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการเพื่อสอบถามบุคคลใด ๆ หรือตรวจสอบ ตรวจค้นบัญชี หรือเอกสาร หรือยึด आयัดบัญชี หรือเอกสาร

มาตรา ๔๑ ทรัพย์สินของผู้ต้องรับผิดชอบชำระภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระ อาจถูกยึด आयัด หรือขายทอดตลาดเพื่อนำเงินมาชำระภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระ โดยให้นายอำเภอหรือนายกเทศมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือยึด आयัด หรือขายทอดตลาดได้ แต่คำสั่งเช่นว่านั้นจะออกได้ก็แต่โดยได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้ว่าราชการจังหวัด

การขายทอดตลาดอสังหาริมทรัพย์จะกระทำมิได้ในระหว่างระยะเวลาที่ให้อุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๔๙9 หรือมาตรา ๕๒ และตลอดเวลาที่ทำการศึกษาและวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าวยังไม่ถึงที่สุด

คำสั่งยึดจะกระทำมิได้เมื่อได้ส่งคำเตือนเป็นหนังสือให้เจ้าของที่ดินชำระภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่รับหนังสือนั้นโดยวิธีการส่งหนังสือตามมาตรา ๑๒

วิธีการยึด आयัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินเพื่อให้ได้รับชำระภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระนั้น ให้นำวิธีการในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๒ เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดนั้น ให้หักไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการยึด आयัด หรือขายทอดตลาด เหลือเท่าใดให้ชำระเป็นค่าภาษีบำรุงท้องที่ ถ้ายังมีเงินเหลืออยู่อีกให้คืนแก่เจ้าของที่ดิน

มาตรา ๔๓ เมื่อได้มีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินไว้แล้ว ถ้าได้มีการชำระเงินค่าใช้จ่ายในการยึดหรืออายัด และค่าภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระโดยครบถ้วนก่อนการขายทอดตลาด ก็ให้นายอำเภอ หรือนายกเทศมนตรีสั่งถอนคำสั่งยึดหรืออายัดนั้น

มาตรา ๔๔ ผู้ใดเสียภาษีบำรุงท้องที่โดยไม่มีหน้าที่ต้องเสียหรือเสียเกินกว่าที่ควรต้องเสีย ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินคืน

การขอรับเงินคืนให้ยื่นคำร้องต่อนายอำเภอสำหรับนอกเขตเทศบาล หรือนายกเทศมนตรีสำหรับในเขตเทศบาลภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่เสียภาษีบำรุงท้องที่หรือนับแต่วันที่รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ แล้วแต่กรณี ในการนี้ให้ผู้ยื่นคำร้องส่งเอกสาร หลักฐาน หรือคำชี้แจงใด ๆ ประกอบคำร้องด้วย

การสั่งคืนภาษีบำรุงท้องที่ให้เป็นอำนาจของนายอำเภอ หรือนายกเทศมนตรี แล้วแต่กรณี

ขั้นตอนและระยะเวลาการให้บริการ	
ขั้นตอน	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
๑. ยื่นคำร้อง (ระยะเวลา ๒ นาที)	กองคลัง
๒. เจ้าหน้าที่ตรวจสอบเอกสาร (ระยะเวลา ๓ นาที)	กองคลัง
๓. เสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น (ระยะเวลา ๕ นาที)	กองคลัง
๔. เจ้าหน้าที่ทำการประเมินพื้นที่ (ระยะเวลา ๕ วัน)	กองคลัง และส่วนโยธา
๕. เจ้าหน้าที่แจ้งการประเมิน (ระยะเวลา ๕ วัน)	กองคลัง

ระยะเวลา
ใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น ๑๐ วัน/ราย

รายการเอกสารหลักฐานประกอบ
เอกสารหรือหลักฐานที่ต้องใช้
๑. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน จำนวน ๑ ฉบับ
๒. สำเนาทะเบียนบ้าน จำนวน ๑ ฉบับ
๓. สำเนาโฉนดที่ดิน จำนวน ๑ ฉบับ

ค่าธรรมเนียม

บัญชีอัตราภาษีบำรุงท้องที่

ชั้น	ราคาปานกลางของที่ดิน	ภาษีไร่ละ		หมายเหตุ
		บาท	สต.	
๑	ไม่เกินไร่ละ ๒๐๐ บาท	-	๕๐	(๑) ที่ดินที่ใช้ประกอบการกสิกรรมเฉพาะประเภทไม้ล้มลุกให้เสียกึ่งอัตรา แต่ถ้าเจ้าของที่ดินประกอบการกสิกรรมประเภทไม้ล้มลุกนั้นด้วยตนเองให้เสียอย่างสูงไม่เกินไร่ละ ๕ บาท (๒) ที่ดินที่ทิ้งไว้ว่างเปล่าหรือไม่ได้ทำประโยชน์ตามควรแก่สภาพของที่ดิน ให้เสียเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเท่า
๒	เกินไร่ละ ๒๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๔๐๐ บาท	๑	-	
๓	เกินไร่ละ ๔๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๖๐๐ บาท	๒	-	
๔	เกินไร่ละ ๖๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๘๐๐ บาท	๓	-	
๕	เกินไร่ละ ๘๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๑,๐๐๐ บาท	๔	-	
๖	เกินไร่ละ ๑,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๑,๒๐๐ บาท	๕	๕๐	
๗	เกินไร่ละ ๑,๒๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๑,๔๐๐ บาท	๗	-	
๘	เกินไร่ละ ๑,๔๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๑,๖๐๐ บาท	๘	-	
๙	เกินไร่ละ ๑,๖๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๑,๘๐๐ บาท	๙	-	
๑๐	เกินไร่ละ ๑,๘๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๒,๐๐๐ บาท	๑๐	-	
๑๑	เกินไร่ละ ๒,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๒,๒๐๐ บาท	๑๑	-	
๑๒	เกินไร่ละ ๒,๒๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๒,๔๐๐ บาท	๑๒	-	
๑๓	เกินไร่ละ ๒,๔๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๒,๖๐๐ บาท	๑๓	-	
๑๔	เกินไร่ละ ๒,๖๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๒,๘๐๐ บาท	๑๔	-	
๑๕	เกินไร่ละ ๒,๘๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๓,๐๐๐ บาท	๑๕	-	
๑๖	เกินไร่ละ ๓,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๓,๕๐๐ บาท	๑๗	๕๐	
๑๗	เกินไร่ละ ๓,๕๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๔,๐๐๐ บาท	๒๐	-	
๑๘	เกินไร่ละ ๔,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๔,๕๐๐ บาท	๒๒	๕๐	
๑๙	เกินไร่ละ ๔,๕๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๕,๐๐๐ บาท	๒๕	-	
๒๐	เกินไร่ละ ๕,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๕,๕๐๐ บาท	๒๗	๕๐	

ชั้น	ราคาปานกลางของที่ดิน	ภาษีไร่ละ		หมายเหตุ
		บาท	สต.	
๒๑	เกินไร่ละ ๕,๕๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๖,๐๐๐ บาท	๓๐	-	
๒๒	เกินไร่ละ ๖,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๖,๕๐๐ บาท	๓๒	๕๐	
๒๓	เกินไร่ละ ๖,๕๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๗,๐๐๐ บาท	๓๕	-	
๒๔	เกินไร่ละ ๗,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๗,๕๐๐ บาท	๓๗	๕๐	
๒๕	เกินไร่ละ ๗,๕๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๘,๐๐๐ บาท	๔๐	-	
๒๖	เกินไร่ละ ๘,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๘,๕๐๐ บาท	๔๒	๕๐	
๒๗	เกินไร่ละ ๘,๕๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๙,๐๐๐ บาท	๔๕	-	
๒๘	เกินไร่ละ ๙,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๙,๕๐๐ บาท	๔๗	๕๐	
๒๙	เกินไร่ละ ๙,๕๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๑๐,๐๐๐ บาท	๕๐	-	
๓๐	เกินไร่ละ ๑๐,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๑๕,๐๐๐ บาท	๕๕	-	
๓๑	เกินไร่ละ ๑๕,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๒๐,๐๐๐ บาท	๖๐	-	
๓๒	เกินไร่ละ ๒๐,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๒๕,๐๐๐ บาท	๖๕	-	
๓๓	เกินไร่ละ ๒๕,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๓๐,๐๐๐ บาท	๗๐	-	
๓๔	เกินไร่ละ ๓๐,๐๐๐ บาท ให้เสียภาษีไร่ละ ดังต่อไปนี้ (๑) สำหรับราคาปานกลางของที่ดิน ๓๐,๐๐๐ บาท แรก ให้เสียภาษี ๗๐ บาท (๒) สำหรับราคาปานกลางของที่ดินส่วนที่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท ให้เสียทุก ๆ ๑๐,๐๐๐ บาท ต่อ ๒๕ บาท เศษของ ๑๐,๐๐๐ บาท ถ้าถึง ๕,๐๐๐ บาท ให้ถือเป็น ๑๐,๐๐๐ บาท ถ้าไม่ถึง ๕,๐๐๐ บาท ให้ปัดทิ้ง หมายเหตุ (๑) ที่ดินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ ก. เศษของไร่ให้คิดในอัตราลดลงตามส่วน ข. เศษของหนึ่งตารางวาให้ปัดทิ้ง (๒) เมื่อคำนวณภาษีแล้ว เศษของ ๑๐ สตางค์ให้ปัดทิ้ง เหตุผล : เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ เนื่องจากประมวลรัษฎากรได้บัญญัติให้กรมสรรพากรเป็นผู้ควบคุมจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ แต่ให้ไว้กันต่างหากเพื่อใช้จ่ายในการบำรุงท้องที่ในเขตนั้น ๆ จึงสมควรมอบให้ราชการส่วนท้องถิ่นเป็นผู้จัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่เสียเอง (คัดจากราชกิจจานุเบกษาฉบับพิเศษ เล่มที่ ๘๒ ตอนที่ ๙๔ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๐๘)	-	-	

การรับเรื่องร้องเรียน

ถ้าการให้บริการไม่เป็นไปตามข้อตกลงที่ระบุไว้ข้างต้น สามารถติดต่อเพื่อร้องเรียนได้ที่
 องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย โทรศัพท์ ๐ ๓๒๗๔ ๕๓๔๑

คู่มือสำหรับประชาชน เรื่อง การขุดดินและถมดิน

งานที่ให้บริการ	การขุดดินและถมดิน
หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ส่วนโยธา

ขอบเขตการให้บริการ	
สถานที่/ช่องทางการให้บริการ	ระยะเวลาเปิดให้บริการ
ส่วนโยธา องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย โทรศัพท์ : ๐ ๓๒๗๔ ๕๓๔๑ ต่อ ๒๐๕	วันจันทร์ ถึง วันศุกร์ (ยกเว้นวันหยุดที่ทางราชการกำหนด) ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๒.๐๐ น. และ ๑๓.๐๐ - ๑๖.๓๐ น.

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอ

อาศัยอำนาจตามความแห่งพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ.๒๕๔๓ จึงได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอ ไว้ถือปฏิบัติ ดังนี้

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในท้องที่ดังต่อไปนี้

(๑) เทศบาล

(๒) กรุงเทพมหานคร

(๓) เมืองพัทยา

(๔) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มีกฎหมายโดยเฉพาะจัดตั้งขึ้น ซึ่งรัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

(๕) บริเวณที่มีพระราชกฤษฎีกาให้ใช้บังคับกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

(๖) เขตผังเมืองรวมตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง

เพื่อประโยชน์ในการป้องกันอันตรายที่จะเกิดจากการขุดดินหรือถมดิน ถ้าการ ขุดดินหรือถมดินอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคล หรืออาจก่อให้เกิดอันตราย ต่อประชาชน รัฐมนตรีจะประกาศ กำหนดให้ใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ในท้องที่อื่นนอกจาก ท้องที่ตามวรรคหนึ่งตามที่เห็นว่าจำเป็นก็ได้

ประกาศตามวรรคสอง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศไว้โดยเปิดเผยก่อนวัน ใช้บังคับไม่น้อยกว่าเจ็ด วัน ประกาศดังกล่าวให้ปิดไว้ ณ ศาลากลางจังหวัด ที่ว่าการอำเภอหรือ กิ่งอำเภอ ที่ทำการองค์การบริหารส่วน ตำบล ที่ทำการกำนัน และที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน แห่งท้องที่ ที่กำหนดไว้ในประกาศ

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ดิน” หมายความว่า รวมถึง หิน กรวด หรือทราย และอินทรีย์วัตถุต่าง ๆ ที่เจือปนกับดิน

“พื้นดิน” หมายความว่า พื้นผิวของที่ดินที่เป็นอยู่ตามสภาพธรรมชาติ

“ขุดดิน” หมายความว่า กระทำแก่พื้นดินเพื่อนำดินขึ้นจากพื้นดิน หรือทำให้ พื้นดินเป็นบ่อดิน

“บ่อดิน” หมายความว่า แอ่ง บ่อ สระ หรือช่องว่างใต้พื้นดิน ที่เกิดจากการขุดดิน

“ถมดิน...

“**ถมดิน**” หมายความว่า การกระทำใด ๆ ต่อดินหรือพื้นดินเพื่อให้ระดับดินสูงขึ้นกว่าเดิม

“**เนินดิน**” หมายความว่า ดินที่สูงขึ้นกว่าระดับพื้นดินโดยการถมดิน

“**แผนผังบริเวณ**” หมายความว่า แผนที่แสดงสภาพของที่ดิน ที่ตั้ง และขอบเขต ของที่ดินที่จะขุดดินหรือถมดิน รวมทั้งที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่อยู่ข้างเคียง

“**รายการ**” หมายความว่า ข้อความชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับชนิดของดิน ความลึก ของบ่อดินที่จะขุดดิน หรือความสูงของเนินดินที่จะถมดิน ความลาดเอียงของบ่อดินหรือเนินดิน ระยะห่างจากขอบบ่อดินหรือเนินดินถึงที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างของบุคคลอื่น วิธีการป้องกันการ พังทลายของดินหรือสิ่งปลูกสร้าง และวิธีการในการขุดดินหรือถมดิน

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้มีให้ใช้บังคับแก่การขุดดินและถมดินซึ่งกระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายอื่นที่ได้กำหนดมาตรการในการป้องกันอันตรายไว้ตามกฎหมาย นั้นแล้ว

มาตรา ๖ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันการพังทลายของดินหรือสิ่งปลูกสร้าง ตลอดจนการอื่นที่จำเป็น เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของ คณะกรรมการมีอำนาจออกกฎกระทรวง กำหนด

(๑) บริเวณห้ามขุดดินหรือถมดิน

(๒) ความสัมพันธ์ของความลาดเอียงของบ่อดินหรือเนินดินตามชนิดของดิน ความลึกและขนาดของบ่อดินที่จะขุดดิน ความสูงและพื้นที่ของเนินดินที่จะถมดิน และระยะห่าง จากขอบบ่อดินหรือเนินดินถึงเขตที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างของบุคคลอื่น

(๓) วิธีการป้องกันการพังทลายของดินหรือสิ่งปลูกสร้าง

(๔) วิธีการให้ความคุ้มครองและความปลอดภัยแก่คนงานและบุคคลภายนอก

(๕) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขอื่นในการขุดดินหรือถมดิน

มาตรา ๗ ในกรณีที่ได้มีการออกกฎกระทรวงกำหนดเรื่องใดตาม มาตรา ๖ แล้ว ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติตามกฎหมายที่ออกกฎกระทรวงนั้น เว้นแต่เป็นกรณีตาม มาตรา ๘

ในกรณีที่ยังมิได้มีการออกกฎกระทรวงกำหนดเรื่องใดตาม มาตรา 6 ให้องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดเรื่องนั้นได้

ในกรณีที่ได้มีการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดเรื่องใดตามวรรคสองแล้ว ถ้าต่อมาได้มีการออกกฎกระทรวงกำหนดเรื่องนั้น ให้ข้อกำหนดของข้อบัญญัติท้องถิ่นในส่วนที่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงเป็นอันยกเลิก และให้ข้อกำหนดของข้อบัญญัติท้องถิ่นในส่วนที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงยังคงใช้บังคับต่อไปได้ จนกว่าจะมีการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นใหม่ตาม มาตรา ๘ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ การยกเลิกข้อบัญญัติท้องถิ่นตามวรรคสาม ย่อมไม่กระทบกระเทือนต่อการ ดำเนินการที่ได้กระทำไปแล้วโดยถูกต้องตามข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้น

มาตรา ๘ ในกรณีที่ได้มีการออกกฎกระทรวงเรื่องใดตามมาตรา ๖ แล้ว ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นในเรื่องนั้นได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เป็นการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดรายละเอียดในเรื่องนั้นเพิ่มเติมจากที่ กำหนดไว้ในกฎกระทรวง โดยไม่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงดังกล่าว

(๒) เป็นการ...

(๒) เป็นการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดเรื่องนั้นขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวง ดังกล่าว เนื่องจากมีความจำเป็นหรือมีเหตุผลพิเศษเฉพาะท้องถิ่น

การออกข้อบัญญัติท้องถิ่นตาม (๒) ให้มีผลใช้บังคับได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจาก คณะกรรมการและได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี

คณะกรรมการจะต้องพิจารณาให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบใน ข้อบัญญัติท้องถิ่นตาม (๒) ให้เสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้น ถ้าไม่ให้ความเห็นชอบให้แจ้งเหตุผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นทราบด้วย

ถ้าคณะกรรมการพิจารณาข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้นไม่เสร็จภายในกำหนดเวลาตาม วรรคสาม ให้ถือว่าคณะกรรมการได้ให้ความเห็นชอบในข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้นแล้ว และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอรัฐมนตรีเพื่อสั่งการต่อไป ถ้ารัฐมนตรีไม่สั่งการภายในสามสิบวันนับแต่ วันที่ได้รับข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้นให้ถือว่ารัฐมนตรีได้อนุมัติตามวรรคสอง

มาตรา ๙ การแจ้งหรือการส่งคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ทำเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้แจ้ง ผู้ชูดิน ผู้ถมดิน เจ้าของที่ดิน หรือ ตัวแทน แล้วแต่กรณี ภูมิภาคใดของผู้นั้น หรือจะทำเป็นหนังสือและให้บุคคลดังกล่าวลงลายมือชื่อรับแทนการส่งทางไปรษณีย์ก็ได้

ในกรณีที่ไม่อาจดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้ ให้ปิดประกาศสำเนาหนังสือแจ้ง หรือคำสั่ง แล้วแต่กรณีไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ บริเวณที่มีการชูดินหรือถมดิน และให้ ถือว่าผู้แจ้ง ผู้ชูดิน ผู้ถมดิน เจ้าของที่ดิน หรือตัวแทน ได้ทราบคำสั่งนั้น เมื่อพ้นกำหนดเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้มีการปิดประกาศดังกล่าว

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ ในพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๒

การชูดิน

มาตรา ๑๗ ผู้ใดประสงค์จะทำการชูดินโดยมีความลึกจากระดับพื้นดินเกิน สามเมตรหรือมีพื้นที่ปากบ่อดินเกินหนึ่งหมื่นตารางเมตร หรือมีความลึกหรือพื้นที่ตามที่ เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด ให้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่เจ้าพนักงาน ท้องถิ่นกำหนดโดยยื่นเอกสารแจ้งข้อมูล ดังต่อไปนี้

- (๑) แผนผังบริเวณที่ประสงค์จะทำการชูดิน
- (๒) แผนผังแสดงเขตที่ดินและที่ดินบริเวณข้างเคียง
- (๓) รายการที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตาม มาตรา ๖
- (๔) วิธีการชูดินและการขนดิน
- (๕) ระยะเวลาทำการชูดิน

(๖) ชื่อผู้...

(๖) ชื่อผู้ควบคุมงานซึ่งจะต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๗) ที่ตั้งสำนักงานของผู้จ้าง

(๘) ภาระผูกพันต่าง ๆ ที่บุคคลอื่นมีส่วนได้เสียเกี่ยวกับที่ดินที่จะทำการขุดดิน

(๙) เอกสารและรายละเอียดอื่น ๆ ที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ถ้าผู้จ้างได้ดำเนินการตามที่ระบุไว้ในวรรคหนึ่งโดยถูกต้องแล้ว ให้เจ้าพนักงาน ท้องถิ่นออกใบรับจ้าง ตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดเพื่อเป็นหลักฐานการจ้างให้แก่ผู้นั้น ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง และให้ผู้จ้างเริ่มต้นทำการขุดดินตามที่ได้แจ้งไว้ได้ตั้งแต่วันที่ ได้รับใบรับจ้าง

ถ้าการจ้างเป็นไปโดยไม่ถูกต้อง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้แก้ไขให้ถูกต้อง ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ มีการจ้างตามวรรคหนึ่ง ถ้าผู้จ้างไม่แก้ไขให้ถูกต้องภายในเจ็ดวันนับแต่ วันที่ผู้จ้างได้รับแจ้งให้แก้ไขจากเจ้า พนักงานท้องถิ่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่ง ให้การจ้างตามวรรคหนึ่งเป็นอันสิ้นสุด

ถ้าผู้จ้างได้แก้ไขให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดตามวรรคสาม ให้เจ้าพนักงาน ท้องถิ่นออกใบรับจ้าง ให้แก่ผู้จ้างภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งที่ถูกต้อง

ผู้ได้รับใบรับจ้างต้องเสียค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๘ ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายที่เก็บได้ตาม มาตรา ๑๗ วรรคห้า ให้เป็น รายได้ขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งท้องที่ที่มีการขุดดินนั้น

มาตรา ๑๙ ในระหว่างการขุดดิน ผู้ขุดดินตามมาตรา ๑๗ ต้องเก็บใบรับจ้าง แผนผัง บริเวณและ รายการไว้ที่สถานที่ขุดดินหนึ่งจุด และพร้อมที่จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจดูได้

ถ้าใบรับจ้างชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้ขุดดินตาม มาตรา ๑๗ ขอรับใบแทนใบ รับจ้างต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบถึงการชำรุด สูญหายหรือถูกทำลายดังกล่าว

มาตรา ๒๐ ผู้ขุดดินตามมาตรา ๑๗ ต้องทำการขุดดินให้ถูกต้องตามกฎกระทรวง ที่ออกตามมาตรา ๖

มาตรา ๒๑ ผู้ขุดดินตามมาตรา ๑๗ ต้องควบคุมลูกจ้างหรือตัวแทนให้ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ และต้อง รับผิดในการกระทำของลูกจ้างหรือตัวแทนซึ่งได้กระทำในทางการที่จ้างหรือ ตามที่ได้รับมอบหมาย

มาตรา ๒๒ การได้รับใบรับจ้างจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๑๗ ไม่เป็นเหตุคุ้มครองการขุด ดินที่ได้ก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลหรือ ต่อสภาพแวดล้อมผู้ขุดดินไม่ว่าจะเป็นเจ้าของที่ดิน ผู้ครอบครองที่ดิน ลูกจ้างหรือตัวแทน ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น เว้นแต่จะมีเหตุที่ไม่ต้องรับ ผิดตามกฎหมาย

มาตรา ๒๓ การขุดบ่อน้ำใช้ที่มีพื้นที่ปากบ่อไม่เกินสี่ตารางเมตร ผู้ขุดดินไม่ต้อง แจ้งต่อเจ้าพนักงาน ท้องถิ่น

มาตรา ๒๔ การขุดดินโดยมีความลึกจากระดับพื้นดินไม่เกินสามเมตร เมื่อจะขุดดิน ใกล้แนวเขตที่ดิน ของผู้อื่นในระยะน้อยกว่าสองเท่าของความลึกของบ่อดินที่จะขุดดิน ต้องจัดการ ป้องกันการพังทลายของดิน ตามวิธีที่ควรกระทำ

มาตรา ๒๕ ในการขุดดิน ถ้าพบโบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ ซากดึกดำบรรพ์ หรือแร่ ที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจหรือทางการศึกษาในด้านธรณีวิทยา ให้ผู้ขุดดินตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๒๓ หรือ มาตรา ๒๔ หยุดการขุดดินในบริเวณนั้นไว้ก่อนแล้วรายงานให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบภายใน เจ็ดวันนับแต่วันที่พบ และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้กรมศิลปากรหรือกรมทรัพยากรธรณี แล้วแต่กรณี ทราบโดยด่วนในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้ขุดดินปฏิบัติตามการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

หมวด ๓

การถมดิน

มาตรา ๒๖ ผู้ใดประสงค์จะทำการถมดินโดยมีความสูงของเนินดินเกินกว่าระดับที่ดินต่างเจ้าของที่อยู่ข้างเคียง และมีพื้นที่ของเนินดินไม่เกินสองพันตารางเมตร หรือมีพื้นที่ตามที่ เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด ต้องจัดให้มีการระบายน้ำเพียงพอที่จะไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่เจ้าของที่ดินที่อยู่ข้างเคียงหรือบุคคลอื่น

พื้นที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนดตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่เกินสองพันตารางเมตร

การถมดินที่มีพื้นที่เกินสองพันตารางเมตร หรือมีพื้นที่เกินกว่าที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนดตามวรรคหนึ่ง นอกจากจะต้องจัดให้มีการระบายน้ำตามวรรคหนึ่ง ต้องแจ้งการถมดินนั้นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ถ้าผู้แจ้งได้ดำเนินการตามที่ระบุไว้ในวรรคสามโดยถูกต้องแล้ว ให้เจ้าพนักงาน ท้องถิ่นออกใบรับแจ้งตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด เพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้นั้น ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง และให้ผู้แจ้งเริ่มต้นทำการถมดินตามที่ได้แจ้งไว้ได้ตั้งแต่วันที่ ได้รับใบรับแจ้ง ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๗ วรรคสาม วรรคสี่และวรรคห้า มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และ มาตรา ๒๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๗ ผู้ถมดินตามมาตรา ๒๖ ต้องทำการถมดินให้ถูกต้องตามกฎหมายกระทรวง ที่ออกตามมาตรา ๖

มาตรา ๒๘ ผู้ถมดินตามมาตรา ๒๖ ต้องควบคุมลูกจ้างหรือตัวแทนให้ปฏิบัติตามมาตรา ๒๗ และต้องรับผิดชอบในการกระทำของลูกจ้างหรือตัวแทนซึ่งได้กระทำในทางการที่จ้างหรือ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ขั้นตอนและระยะเวลาการให้บริการ	
ขั้นตอน	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
๑. ยื่นคำร้อง (ระยะเวลา ๒ นาที)	ส่วนโยธา
๒. เจ้าหน้าที่ตรวจสอบเอกสาร (ระยะเวลา ๓ นาที)	ส่วนโยธา
๓. เสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น (ระยะเวลา ๕ นาที)	ส่วนโยธา
๔. เจ้าหน้าที่ทำการตรวจสอบพื้นที่ (ระยะเวลา ๑ วัน)	ส่วนโยธา
๕. เจ้าหน้าที่ออกใบอนุญาต (ระยะเวลา ๑ วัน)	ส่วนโยธา

ระยะ...

ระยะเวลา
ใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น ๒ วัน/ราย

รายการเอกสารหลักฐานประกอบ
เอกสารหรือหลักฐานที่ต้องใช้
๑. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน จำนวน ๑ ฉบับ
๒. สำเนาทะเบียนบ้าน จำนวน ๑ ฉบับ
๓. แผนผังบริเวณที่ประสงค์จะทำการขุดดินและถมดิน จำนวน ๑ ชุด
๔. แผนผังแสดงเขตที่ดินและที่ดินบริเวณข้างเคียง จำนวน ๑ ชุด
๕. วิธีการขุดดินและถมดิน (การขุดดินแสดงการขนดิน) จำนวน ๑ ชุด
๖. ระยะเวลาทำการขุดดิน ชื่อผู้ควบคุมงาน ที่ตั้งสำนักงานของผู้แจ้ง จำนวน ๑ ชุด

ค่าธรรมเนียม

- ค่าธรรมเนียมใบรับแจ้งการขุดดินและถมดิน ฉบับละ ๕๐๐ บาท

อัตราโทษและค่าปรับ

- ผู้ใดทำการขุดดินหรือทำการถมดินโดยไม่ได้รับใบแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

การรับเรื่องร้องเรียน

ถ้าการให้บริการไม่เป็นไปตามข้อตกลงที่ระบุไว้ข้างต้น สามารถติดต่อเพื่อร้องเรียนได้ที่
องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย โทรศัพท์ ๐ ๓๒๗๔ ๕๓๔๑

คู่มือสำหรับประชาชน เรื่อง การขออนุญาตก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคาร

งานที่ให้บริการ	การขออนุญาตก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคาร
หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ส่วนโยธา

ขอบเขตการให้บริการ	
สถานที่/ช่องทางให้บริการ	ระยะเวลาเปิดให้บริการ
ส่วนโยธา องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย โทรศัพท์ : ๐ ๓๒๗๔ ๕๓๔๑ ต่อ ๒๐๕	วันจันทร์ ถึง วันศุกร์ (ยกเว้นวันหยุดที่ทางราชการกำหนด) ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๒.๐๐ น. และ ๑๓.๐๐ - ๑๖.๓๐ น.

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอ

อาศัยอำนาจตามความแห่งพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ.๒๔๗๙ ประกอบกับพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒ และแก้ไขเพิ่มเติมตาม พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎกระทรวงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง จึงได้กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอไว้ถือปฏิบัติ ดังนี้

๑. การพิจารณา

- ในการตรวจพิจารณารายละเอียดแบบแปลน องค์การบริหารส่วนตำบลอาจสั่งให้ผู้ขอใบอนุญาตแก้ไขเปลี่ยนแปลงผังบริเวณแบบแปลน รายการประกอบแบบแปลน หรือรายการคำนวณที่ยื่นไว้ให้ถูกต้องตาม พ.ร.บ.ควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ.๒๔๗๙ และ พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒ และแก้ไขเพิ่มเติมตาม พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๕ และกฎกระทรวงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

- อาคารประเภทควบคุมการใช้ เมื่อก่อสร้างแล้วเสร็จจะต้องแจ้งกองช่างทำการตรวจสอบ เพื่อขอใบรับรองการใช้อาคารก่อนเปิดใช้อาคารหรือให้ผู้อื่นใช้

- การขออนุญาตก่อสร้างตามมาตรา ๓๙ ทวิ โดยไม่ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น จะต้องดำเนินการ

- แจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบตามแบบที่กำหนด พร้อมทั้งแจ้งข้อมูลและยื่นเอกสาร

๑) ชื่อผู้รับผิดชอบงานออกแบบอาคาร (วุฒิสถาปนิก) พร้อมสำเนาบัตรประจำตัว

๒) ชื่อของผู้รับงานออกแบบและคำนวณอาคาร (วุฒิวิศวกร) พร้อมสำเนาบัตรประจำตัว

๓) ชื่อผู้ควบคุมงาน (ตามกฎหมายวิชาชีพสถาปัตยกรรม-วิศวกรรม พร้อมสำเนาบัตร

ประจำตัว)

๔) แผนผังบริเวณ แบบแปลน รายการประกอบแบบ รายการคำนวณ

๕) วันเริ่มต้น และวันสิ้นสุด การดำเนินการก่อสร้างอาคาร

๒. ระยะเวลาในการพิจารณาในกรณีทั่วไป

- อาคารพักอาศัยไม่เกิน ๒ ชั้น ใช้เวลาในการพิจารณาไม่เกิน ๒๐ วัน ไม่รวมระยะเวลาแก้ไขแบบแปลน

- อาคาร...

- อาคารพาณิชย์ อาคารขนาดใหญ่ อาคารประเภทควบคุมการใช้ ใช้เวลาในการพิจารณา ๓๓ วัน (ไม่รวมระยะเวลาแก้ไขแบบแปลน)

- ยกเว้นในกรณีที่มีข้อขัดข้อง จะใช้เวลาพิจารณาตามที่ได้กำหนดไว้ใน พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร

๓. คำแนะนำในการขออนุญาตเกี่ยวกับอาคาร (ตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๑๐ พ.ศ.๒๕๒๘)

๓.๑ ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องแนบเอกสารเกี่ยวกับแผนผังบริเวณ แบบแปลนรายการประกอบแบบแปลน จำนวน ๕ ชุด พร้อมกับคำขอ อาคารสาธารณะ อาคารพิเศษ หรืออาคารที่ก่อสร้างด้วยวัสดุถาวรและวัสดุทนไฟเป็นส่วนใหญ่ ต้องแนบรายการคำนวณ จำนวน ๑ ชุด

๓.๒ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจพิจารณาแผนผังบริเวณ แบบแปลนรายการประกอบแบบแปลนและรายการคำนวณ (ถ้ามี) ถูกต้องแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบอนุญาตได้

๓.๓ อาคารประเภทควบคุมการใช้เมื่อทำการก่อสร้างเสร็จแล้ว ให้เจ้าของอาคารหรือผู้ครอบครองอาคารยื่นคำขอใบรับรองต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

๓.๔ ในกรณีที่เจ้าของอาคาร ประสงค์จะใช้อาคารเพื่อกิจการประเภทควบคุมการใช้ จะเปลี่ยนการใช้อาคารให้ยื่นคำขออนุญาตเปลี่ยนการใช้อาคารนั้น

๓.๕ ในกรณีที่เจ้าของอาคารประสงค์จะตัดแปลงหรือใช้ที่จอดรถเพื่อการอื่นและก่อสร้างที่จอดรถแทนของเดิมให้ยื่นคำขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

๓.๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ให้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

๓.๗ ในกรณีที่ใบอนุญาตหรือใบรับรองสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุด ให้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทนใบรับรองจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับทราบถึงการสูญหาย

๓.๘ ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้ใดประสงค์จะโอนใบอนุญาตก่อสร้างอาคารให้แก่บุคคลอื่น ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เมื่อเห็นเป็นการสมควร ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกหนังสือแจ้งอนุญาตให้โอนใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอโอนใบอนุญาตได้

๓.๙ แผนผังบริเวณ แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลน และรายการคำนวณต้องเป็นสิ่งพิมพ์สำเนาภาพถ่ายหรือเขียนด้วยหมึก และต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

- มาตรฐาน ให้ใช้มาตราเมตริก
- แผนผังบริเวณ ให้ใช้มาตราเมตริก
- แสดงขอบนอกของอาคารที่ขออนุญาตถึงขอบเขตของที่ดินทุกด้าน
- ระยะห่างระหว่างอาคารต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้ว และอาคารที่ขออนุญาตในขอบเขตของที่ดิน
- ลักษณะและขอบเขตของที่สาธารณะพร้อมด้วยเครื่องหมายทิศ
- ให้แสดงทางระบายน้ำออกจากอาคารไปสู่ทางระบายน้ำสาธารณะ พร้อมทั้งแสดง

เครื่องหมายชี้ทิศทางน้ำไหลและส่วนลาด

- แสดงระดับของพื้นชั้นล่างของอาคารและความสัมพันธ์กับระดับทาง หรือถนนสาธารณะที่ใกล้ที่สุดและระดับพื้นดิน

- ให้แสดงแผนผังบริเวณที่จะทำการเคลื่อนย้ายอาคารไปอยู่ในที่ใหม่ให้ชัดเจน
  - แบบแปลนให้ใช้มาตราส่วนไม่เล็กกว่า ๑ ใน ๑๐๐ โดยต้องแสดงแปลนพื้นรูปด้าน (ไม่น้อยกว่า ๒ ด้าน) รูปตัดขวาง รูปตัดทางยาว ผังคานรับพื้นชั้นต่างๆ และผังฐานรากของอาคาร พร้อมด้วยรายละเอียด
  - แบบแปลน ต้องมีรูปรายละเอียดอย่างชัดเจนเพียงพอที่จะพิจารณาตามกฎหมาย
  - แบบแปลน สำหรับการตัดแปลงอาคารให้แสดงส่วนต่าง ๆ ของอาคารที่จะก่อสร้างให้ชัดเจน
  - แบบแปลน สำหรับการตัดแปลงอาคารให้แสดงส่วนที่มีอยู่เดิมและส่วนที่จะตัดแปลงให้ชัดเจน
  - แบบแปลน สำหรับการรื้อถอนอาคาร ให้แสดงขั้นตอนวิธีการตลอดจนความปลอดภัยในการรื้อถอนอาคาร
  - แบบแปลน สำหรับการเคลื่อนย้ายอาคาร ให้แสดงขั้นตอน วิธีการ ความมั่นคงแข็งแรงตลอดจนความปลอดภัยในการเคลื่อนย้ายอาคาร
  - สำหรับอาคารที่มีรูปตัดทางขวางหรือรูปตัดทางยาวของอาคาร มีความกว้าง ความยาว หรือความสูงเกิน ๙๐ เมตร แบบแปลนจะใช้มาตราส่วนเล็กกว่า ๑ ใน ๑๐๐ ก็ได้ แต่ต้องไม่เล็กกว่า ๑ ใน ๒๕๐
  - แบบแปลนสำหรับการเปลี่ยนการใช้อาคาร ให้แสดงส่วนที่มีอยู่เดิม และส่วนที่จะเปลี่ยนการใช้ใหม่ให้ชัดเจน
  - รายการประกอบแบบแปลน ให้แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับคุณภาพและชนิดของวัสดุตลอดจนวิธีปฏิบัติ หรือวิธีการสำหรับการก่อสร้างอาคาร
  - รายการคำนวณให้แสดงวิธีการตามหลักวิศวกรรมศาสตร์
- ๓.๑๐ ผู้รับผิดชอบงานออกแบบหรือผู้รับผิดชอบงานออกแบบและคำนวณ ต้องลงลายมือชื่อพร้อมกับเขียนชื่อตัวบรรจง ที่อยู่พร้อมกับคุณวุฒิของผู้รับผิดชอบดังกล่าวไว้ในแผนผังบริเวณ แบบแปลนรายการประกอบแบบแปลน และรายการคำนวณแต่ละชุดด้วย ผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมวิศวกรรมควบคุมให้ระบุเลขทะเบียนในใบอนุญาตไว้ด้วย

ขั้นตอนและระยะเวลาให้บริการ	
ขั้นตอน	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
๑. ยื่นคำร้อง (ระยะเวลา ๒ นาที)	ส่วนโยธา
๒. เจ้าหน้าที่ตรวจสอบเอกสาร (ระยะเวลา ๓ นาที)	ส่วนโยธา
๓. เสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น (ระยะเวลา ๕ นาที)	ส่วนโยธา
๔. เจ้าหน้าที่ทำการตรวจแบบแปลน	ส่วนโยธา
๔.๑ อาคารไม่เกิน ๒ ชั้น (ระยะเวลา ๒๐ วัน)	
๔.๒ อาคารพาณิชย์ (ระยะเวลา ๓๓ วัน)	
๕. เจ้าหน้าที่ออกใบอนุญาต (ระยะเวลา ๑ วัน)	ส่วนโยธา

ระยะเวลา
ใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น - อาคารไม่เกิน ๒ ชั้น ๒๐ วัน/ราย - อาคารพาณิชย์ ๓๓ วัน/ราย

รายการเอกสารหลักฐานประกอบ
เอกสารหรือหลักฐานที่ต้องใช้
<p>๑. การขออนุญาตก่อสร้างอาคาร ต้องเตรียมหลักฐานดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none">
- สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ขออนุญาตและเจ้าของที่ดิน อย่างละ ๑ ชุด
- สำเนาทะเบียนบ้านของผู้ขออนุญาตและเจ้าของที่ดิน อย่างละ ๑ ชุด
- แบบก่อสร้างแผนผังและรายการประกอบแบบ อย่างละ ๕ ชุด
- สำเนาโฉนดที่ดินที่จะทำการก่อสร้าง จำนวน ๑ ชุด (หรือเอกสารสิทธิ์อื่นๆ)
- สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนบริษัท วัตถุประสงค์ ผู้มีอำนาจลงชื่อแทนนิติบุคคลที่ขออนุญาตที่ออกให้ไม่เกิน ๖ เดือน <p>๒. การเตรียมหลักฐานที่เกี่ยวข้องเฉพาะเรื่อง</p> <ul style="list-style-type: none">
- หนังสือยินยอมจากเจ้าของที่ดิน (กรณีผู้ขออนุญาตมิได้เป็นเจ้าของที่ดิน)
- หนังสือยินยอมให้ปลูกสร้างอาคารชิดผนัง (กรณีใช้ผนังร่วมกัน)
- หนังสือยินยอมให้ปลูกสร้างอาคารชิดเขตที่ดิน (กรณีชิดเขตที่ดินข้างเคียง)
- หนังสือรับรองผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรมและสถาปัตยกรรม พร้อมสำเนาบัตรประจำตัว (กรณีที่อยู่ในข่ายควบคุมตาม พ.ร.บ. วิศวกรรม และ พ.ร.บ. วิชาชีพสถาปัตยกรรม)
- รายการคำนวณ ๑ ชุด (กรณีส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารก่อสร้างด้วยวัสดุถาวรและท่อนไฟเป็นส่วนใหญ่ หรืออาคารสาธารณะ อาคารพิเศษ)
- แบบระบบบำบัดน้ำเสียสำหรับบ้านพักอาศัย (ตามแบบมาตรฐานกรมโยธาธิการหรืออื่นๆ)
- หนังสือแสดงว่าคณะกรรมการการควบคุมการจัดสรรที่ดินพิจารณาให้ความเห็นชอบ
- แผนผังโครงการจัดสรรที่ดินที่ได้รับอนุญาตแล้ว (กรณีอาคารเข้าข่ายการจัดสรรที่ดิน)
- เตรียมแบบและใบอนุญาตเดิมที่ได้รับจากองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๑ ชุด (กรณีดัดแปลงอาคาร , ต่อเติมหรือต่ออายุใบอนุญาต)

ค่าธรรมเนียม

ค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต

- ใบอนุญาตก่อสร้าง	ฉบับละ ๒๐ บาท
- ใบอนุญาตดัดแปลง	ฉบับละ ๑๐ บาท
- ใบอนุญาตรื้อถอน	ฉบับละ ๑๐ บาท

- ใบอนุญาต...

- ใบอนุญาตเปลี่ยนการใช้ ฉบับละ ๒๐ บาท
- ใบรับรอง ฉบับละ ๑๐ บาท
- ใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทนใบรับรอง ฉบับละ ๕ บาท

ค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาต

- ใบอนุญาตก่อสร้าง ฉบับละ ๒๐ บาท
- ใบอนุญาตตัดแปลง ฉบับละ ๑๐ บาท
- ใบอนุญาตรื้อถอน ฉบับละ ๑๐ บาท
- ใบอนุญาตเคลื่อนย้าย ฉบับละ ๑๐ บาท
- ค่าธรรมเนียมการตรวจแบบแปลนก่อสร้างหรือตัดแปลงอาคาร
  ๑. อาคารไม่เกิน ๒ ชั้น สูงไม่เกิน ๑๒ เมตร ตร.ม. ละ ๕๐ สตางค์
  ๒. อาคารไม่เกิน ๓ ชั้น และสูงเกิน ๑๒ เมตร แต่ไม่เกิน ๑๕ เมตร ตร.ม. ละ ๑๒ บาท
  ๓. อาคารสูงเกิน ๓ ชั้น หรือสูงเกิน ๑๕ เมตร ตร.ม. ละ ๔ บาท
  ๔. ป้าย ตร.ม. ละ ๔ บาท

บทกำหนดโทษ

๑. ผู้ใดก่อสร้าง ตัดแปลง เคลื่อนย้ายอาคารโดยเจ้าของอาคารไม่ได้รับอนุญาตจากองค์การบริหารส่วนตำบล หรือผู้ใดก่อสร้าง ตัดแปลง รื้อถอนอาคาร ให้ผิดไปจากที่ได้รับอนุญาต ตลอดจนเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดไว้ใน ใบอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน ปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๒. ผู้ใดได้รับคำสั่งจากองค์การบริหารส่วนตำบล และฝ่าฝืนคำสั่งดังกล่าว นอกจากต้องระวางโทษปรับตามข้อ ๑ แล้วยังต้องระวางโทษปรับอีกวันละไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืน

๓. ถ้าเป็นการกระทำเกี่ยวกับอาคารเพื่อพาณิชยกรรม อุตสาหกรรม การศึกษา หรือสาธารณสุข หรือเป็นการกระทำในทางการค้าเพื่อให้เช่าหรือซื้อขาย หรือจำหน่าย โดยมีค่าตอบแทน ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๒ ปี หรือปรับเป็นสิบเท่าของโทษที่บัญญัติไว้ สำหรับความผิดนั้น ๆ หรือทั้งจำทั้งปรับ

๔. การปลูกสร้างโดยต่อเติม หรือตัดแปลงอาคาร ซึ่งจำเป็นต้องได้รับอนุญาตนั้นมีการกำหนด ดังต่อไปนี้
- ขยายพื้นที่หนึ่งชั้นใดตั้งแต่ ๕ ตารางเมตร
  - เปลี่ยนหลังคา หรือขยายหลังคาให้ปกคลุมเนื้อที่มากขึ้นกว่าเดิม
  - เพิ่ม ลดจำนวน หรือเปลี่ยนเสา คาน บันได และผนัง

การรับเรื่องร้องเรียน

ถ้าการให้บริการไม่เป็นไปตามข้อตกลงที่ระบุไว้ข้างต้น สามารถติดต่อเพื่อร้องเรียนได้ที่ องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย โทรศัพท์ ๐ ๓๒๗๔ ๕๓๔๑

คู่มือสำหรับประชาชน เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

งานที่ให้บริการ	การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย
หน่วยงานที่รับผิดชอบ	กองคลัง

ขอบเขตการให้บริการ	
สถานที่/ช่องทางให้บริการ	ระยะเวลาเปิดให้บริการ
กองคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย โทรศัพท์ : ๐ ๓๒๗๔ ๕๓๔๑ ต่อ ๑๐๔	วันจันทร์ ถึง วันศุกร์ (ยกเว้นวันหยุดที่ทางราชการกำหนด) ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๒.๐๐ น. และ ๑๓.๐๐ - ๑๖.๓๐ น.

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอ

โดยที่เป็นการสมควรกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย อำเภอ
ดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๖ มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ มาตรา ๗๑ และมาตรา ๗๖
แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.
๒๕๔๖) และตามความในมาตรา ๔ มาตรา ๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๔๔ และ
มาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย โดยความ
เห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย และนายอำเภอดำเนินสะดวก จึงได้กำหนดหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอ ไว้ถือปฏิบัติ ดังนี้

๑. ใช้บังคับในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย
๒. “สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะและหมายรวมถึงสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือ
มีกลิ่นเหม็น
๓. “มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถึงพลาสติก ภาชนะที่
ใส่อาหาร เศษ วัสดุสัตว์หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น
๔. “ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชน
สามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้
๕. “อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้านเรือน โรง ร้าน แพร คลังสินค้า สำนักงานหรือสิ่งก่อสร้าง
ขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้
๖. “ตลาด” หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุม เพื่อจำหน่ายสินค้าประเภท
สัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบหรือปรุงแล้ว หรือของเสีง่าย ทั้งนี้
ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับผู้ค้า
ใช้เป็นที่ชุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำ หรือครั้งคราวหรือตามวันที่กำหนด

๗. “สถานที่...

๗. “สถานที่จำหน่ายอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใด ๆ ที่มีใช้หรือทางสาธารณะที่จัดไว้เพื่อประกอบอาหารหรือปรุงอาหารสำเร็จและจำหน่ายให้ผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ทันที ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยจัดให้มีบริเวณไว้สำหรับบริโภค ณ ที่นั้น หรือนำไปบริโภคที่อื่นก็ตาม

ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการทำการเก็บ ขน หรือ กำจัดสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากองค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย ให้ดำเนินการแทน

ห้ามมิให้ผู้ใด ถ่าย เท ทิ้ง สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในที่สาธารณะ นอกภาชนะหรือที่องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย ได้จัดไว้ หรือปล่อยให้ไหลนองหรือปล่อยให้มีสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในที่ดินของตนในสภาพที่ประชาชนเห็นได้จากที่สาธารณะ

ห้ามมิให้ผู้ใด ถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นในพื้นที่หรือทางสาธารณะซึ่งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย นอกจากในที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวยจัดไว้ให้

ห้ามมิให้ผู้ใด ถ่าย เท ทิ้ง สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ลงในทางน้ำ หรือปล่อยให้ไหลนองหรือปล่อยฝักตบชวาหรือรั่วซึมขึ้น ๆ ในทางน้ำบริเวณหน้าบ้านเรือนของตนเอง

องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย จะทำการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย ดังนี้

๑) จัดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยตามที่สาธารณะและสถานที่เอกชน

๒) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการให้บริการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ตามอัตราค่าธรรมเนียม

ขั้นตอนและระยะเวลาให้บริการ	
ขั้นตอน	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
๑. ยื่นคำร้อง (ระยะเวลา ๒ นาที)	กองคลัง
๒. เจ้าหน้าที่ตรวจสอบเอกสาร (ระยะเวลา ๓ นาที)	กองคลัง
๓. เสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น (ระยะเวลา ๕ นาที)	กองคลัง

ระยะเวลา
ใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น ๑๐ นาที/ราย

รายการเอกสารหลักฐานประกอบ
เอกสารหรือหลักฐานที่ต้องใช้
๑. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน จำนวน ๑ ฉบับ
๒. สำเนาทะเบียนบ้าน จำนวน ๑ ฉบับ

ค่าธรรมเนียม...

ค่าธรรมเนียม

๑. อัตราค่าเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามมาตรา ๒๐ (๑)

๑.๑ ค่าเก็บและขนออกจากระหรือสิ่งปฏิกูลครั้งหนึ่ง ๆ

- เศษของลูกบาศก์เมตร หรือลูกบาศก์เมตรแรกและลูกบาศก์เมตรต่อ ๆ ไป
ลูกบาศก์เมตรละ ๒๕๐.- บาท
- เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร
ลูกบาศก์เมตรละ ๑๕๐.- บาท

๑.๒ ก. ค่าเก็บและค่าขนมูลฝอยประจำเดือน ที่มีปริมาณมูลฝอยวันหนึ่งไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร

- วันหนึ่งไม่เกิน ๒๐ ลิตร เก็บเดือนละ ๕๐.- บาท
- วันหนึ่งเกิน ๒๐ ลิตร ค่าเก็บและขนทุก ๆ ๒๐ ลิตร หรือเศษของแต่ละ ๒๐ ลิตร
เก็บเดือนละ ๕๐.- บาท

ข. ค่าเก็บและค่าขนมูลฝอยประจำเดือน ที่มีปริมาณมูลฝอยวันหนึ่งเกิน ๕๐๐ ลิตร ขึ้นไป

- วันหนึ่งไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร เก็บเดือนละ ๒,๐๐๐.- บาท
- วันหนึ่งเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุก ๆ ๑ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษของ
ลูกบาศก์เมตร เก็บเดือนละ ๒,๐๐๐.- บาท

ค. ค่าเก็บและค่าขนมูลฝอยเป็นครั้งคราว ครั้งหนึ่ง ๆ

- ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร เก็บครั้งละ ๑๕๐.- บาท
- เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุก ๆ ๑ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษของลูกบาศก์เมตร
ลูกบาศก์เมตรละ เก็บครั้งละ ๑๕๐.- บาท

๒. อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาต

๒.๑ ใบอนุญาตดำเนินกิจการตามมาตรา ๑๙

- ก. รับทำการเก็บ ขน สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทน
ด้วยการคิดค่าบริการ ฉบับละ ๕,๐๐๐.- บาท
- ข. รับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทน
ด้วยการคิดค่าบริการ ฉบับละ ๕,๐๐๐.- บาท

๒.๒ ใบอนุญาตดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามประเภทที่มีข้อกำหนดของท้องถิ่น กำหนดให้เป็นกิจกรรมที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่นตามมาตรา ๓๒ (๑) ในลักษณะที่เป็นการค้าตาม มาตรา ๓๓ ฉบับละ ๕,๐๐๐.- บาท

๒.๓ ใบอนุญาตจัดตั้งตลาดตามมาตรา ๓๔ ฉบับละ ๑,๐๐๐.- บาท

๒.๔ ใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่เสวยอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตร และมีใช้เป็นการขายในตลาดตามมาตรา ๓๘ ฉบับละ ๒,๐๐๐.- บาท

๒.๕ ใบอนุญาต...

๒.๕ ใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะตามมาตรา ๔๑ วรรคสอง

ก. จำหน่ายโดยลักษณะวิธีการจัดวางสินค้าในที่หนึ่งที่ได้เป็นปกติ ฉบับละ ๕๐๐.- บาท

ข. จำหน่ายโดยลักษณะเร่ขาย ฉบับละ ๕๐.- บาท

๓. อัตราค่าธรรมเนียมในการออกหนังสือรับรองการแจ้งการจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใด ซึ่งมีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตรและมีใช่เป็นการขายของในตลาดตามมาตรา ๔๘

บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามอัตราค่าธรรมเนียมนี้ ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม ต้องระวางโทษและปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐.- บาท

การรับเรื่องร้องเรียน

ถ้าการให้บริการไม่เป็นไปตามข้อตกลงที่ระบุไว้ข้างต้น สามารถติดต่อเพื่อร้องเรียนได้ที่ องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย โทรศัพท์ ๐ ๓๒๗๔ ๕๓๔๑

คู่มือสำหรับประชาชน เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร

งานที่ให้บริการ	การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร
หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ส่วนโยธา

ขอบเขตการให้บริการ	
สถานที่/ช่องทางให้บริการ	ระยะเวลาเปิดให้บริการ
ส่วนโยธา องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย โทรศัพท์ : ๐ ๓๒๗๔ ๕๓๔๑ ต่อ ๒๐๕	วันจันทร์ ถึง วันศุกร์ (ยกเว้นวันหยุดที่ทางราชการกำหนด) ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๒.๐๐ น. และ ๑๓.๐๐ - ๑๖.๓๐ น.

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอ

ด้วยรัฐบาลมีนโยบายในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม โดยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษจากน้ำเสีย ซึ่งให้ความสำคัญกับการจัดการระบบบำบัดน้ำเสียในครัวเรือนและชุมชน และเป็นการช่วยลดปริมาณน้ำเสียและเป็นการปรับปรุงคุณภาพน้ำให้ดีขึ้น ประกอบกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่เป็นหน่วยงานหลักในการกำจัดขยะมูลฝอยสิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย และประกอบกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๐ (๓) และมาตรา ๔๔ อันมีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลและรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๖ บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย และพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ มาตรา ๖๗ (๒) และมาตรา ๗๑ บัญญัติให้ตราเป็นข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๗ (๒) และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๐ (๓) และมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ อันมีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย และนายอำเภอดำเนินสะดวก จึงได้กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอ ไว้ถือปฏิบัติ ดังนี้

๑. ใช้บังคับในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย
๒. “อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน ร้านค้า ร้านอาหาร สำนักงานหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่อาศัยหรือใช้สอยได้
๓. “บ่อดักไขมัน” หมายความว่า สิ่งที่ใช้แยกจำพวกน้ำมันและไขมันออกจากน้ำซึ่งผ่านการใช้แล้ว

๔. “การระบาย...

๔. “การระบายน้ำ” หมายความว่า การผันน้ำ การปล่อยน้ำ การเทน้ำ การสาดน้ำ หรือการกระทำอื่นใดที่เป็นการถ่ายเทน้ำ

๕. “แหล่งระบายน้ำ” หมายความว่า ทางหรือท่อระบายน้ำ ลำกระโดง ลำราง คู คลอง แม่น้ำ ทะเล และแหล่งน้ำสาธารณะ แหล่งน้ำธรรมชาติ และแหล่งน้ำที่เป็นของเอกชนซึ่งมีทางเชื่อมต่อหรือสามารถไหลไปสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือแหล่งน้ำธรรมชาติได้

๖. ให้ใช้บังคับแก่อาคารที่มีการระบายน้ำทิ้งลงหรือไหลไปสู่แหล่งระบายน้ำ และยังไม่มีความหมายใดกำหนดมาตรการเกี่ยวกับการกำจัดน้ำมันและไขมันสำหรับอาคารประเภทนั้น

๗. ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ติดตั้งบ่อดักไขมันตามมาตรฐานที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

๘. ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารที่มีการปลูกสร้างใหม่ดำเนินการติดตั้งบ่อดักไขมันสำหรับอาคารนั้นให้แล้วเสร็จก่อนเข้าอยู่อาศัยหรือใช้สอย และหากอาคารได้อยู่ระหว่างการปลูกสร้างใหม่ในวันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับก็ให้ดำเนินการติดตั้งบ่อดักไขมันเช่นเดียวกัน

๙. ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑) เข้าตรวจอาคารและบริเวณที่ตั้งอาคารในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและตก

๒) สั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารที่มีการระบายน้ำทิ้งลงหรือไหลไปสู่แหล่งระบายน้ำดำเนินการติดตั้งบ่อดักไขมันให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน

๑๐. ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ทำการดูแลรักษา เก็บขนน้ำมันหรือไขมันในบ่อดักไขมันไปกำจัดและซ่อมแซมบำรุงรักษาบ่อดักไขมันให้อยู่ในสภาพที่ใช้การได้ตามปกติ

๑๑. ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติตามต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

๑๒. ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท และเจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดให้เสียค่าปรับอีกไม่เกินวันละสองร้อยบาทนับแต่วันถัดจากวันครบกำหนดระยะเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดให้ดำเนินการติดตั้งบ่อดักไขมันนั้นเป็นต้นไป จนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

แนวทางปฏิบัติของอาคารปลูกสร้างใหม่

๑) เมื่อเทศบัญญัติและข้อบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ให้ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงการปฏิบัติตามเทศบัญญัติและข้อบัญญัติท้องถิ่น

๒) พิจารณาออกประกาศกำหนดคุณลักษณะบ่อดักไขมันเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัติและข้อบัญญัติฉบับนี้

๓) จัดหาแบบบ่อดักไขมันตามคุณลักษณะที่กำหนดและวิธีการติดตั้งบ่อดักไขมันไว้บริการประชาชนหรือพิจารณาจากแบบบ่อดักไขมันและวิธีการติดตั้งบ่อดักไขมัน

๔) กำหนด...

๔) กำหนดให้ผู้ยื่นเรื่องขออนุญาตปลูกสร้างอาคาร จะต้องมียารายการบ่อดักไขมันในแบบแปลนขออนุญาตก่อสร้างอาคาร

๕) กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารเป็นผู้รับผิดชอบในการติดตั้งบ่อดักไขมัน รวมถึงการดูแลรักษา เก็บขนน้ำมันและไขมันออกจากบ่อดักไปกำจัด ตลอดจนเปลี่ยนบ่อดักไขมันใหม่ ในกรณีที่บ่อดักไขมันเดิมไม่อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้

๖) ออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อดำเนินการสำรวจตรวจสอบอาคาร เพื่อสั่งการให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองติดตั้งบ่อดักไขมันตามเทศบัญญัติและข้อบัญญัติ

๗) กรณีเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารมีเหตุจำเป็นอันสมควรที่ไม่สามารถติดตั้งบ่อดักไขมันได้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าช่วยเหลือในการติดตั้งบ่อดักไขมันจนสำเร็จ

๘) เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจยกเว้นการปฏิบัติตามเทศบัญญัติและข้อบัญญัตินี้ เช่น อาคารบางหลังที่ปลูกสร้างบนพื้นที่ภูเขาหรือในพื้นที่ชนบทหรือในพื้นที่เกษตรกรรม เป็นต้น

แนวทางปฏิบัติของอาคารสิ่งปลูกสร้างอยู่เดิม

๑. กรณีเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารเป็นผู้ติดตั้งบ่อดักไขมัน

๑.๑ จัดประชุมประชาคม เพื่อสร้างความตระหนักและความรู้ความเข้าใจถึงปัญหาน้ำเสียที่เกิดจากอาคารบ้านเรือนและสิ่งปลูกสร้างอื่น เมื่อมีการระบายน้ำเสียจากหลายแห่งมารวมกันในแหล่งน้ำสาธารณะหรือแหล่งน้ำธรรมชาติ อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพน้ำและสิ่งแวดล้อมโดยรวม หากไม่มีการบำบัดน้ำเสีย ณ แหล่งกำเนิด จึงสมควรที่ประชาชนทุกคนจะต้องร่วมมือกันติดตั้งบ่อดักไขมันในอาคารบ้านเรือน เพื่อดักจับไขมันและน้ำมันทุกประเภท ก่อนจะระบายลงสู่แหล่งระบายน้ำหรือแหล่งน้ำสาธารณะหรือแหล่งน้ำธรรมชาติ เพราะไขมันและน้ำมันเป็นต้นเหตุของสารอินทรีย์ที่ทำให้เกิดน้ำเสีย

๑.๒ สร้างแรงจูงใจในการติดตั้งบ่อดักไขมัน โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาลดค่าน้ำประปา ลดค่าภาษีโรงเรือน จัดทำประกาศนียบัตรครัวเรือนดีเด่นให้กับผู้ติดตั้งบ่อดักไขมัน เป็นต้น

๑.๓ สืบหาข้อมูลและขึ้นทะเบียนบัญชีรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารบ้านเรือนที่มีความประสงค์จะติดตั้งบ่อดักไขมัน

๑.๔ จัดตั้งกองทุนบ่อดักไขมัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารบ้านเรือนที่มีความประสงค์จะติดตั้งบ่อดักไขมัน แต่ขาดความพร้อมในด้านต่าง ๆ อาทิ มีสภาพยากจนไม่มีเงินขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ ขาดแคลนเครื่องมือ ฯลฯ ได้ติดตั้งบ่อดักไขมัน ประกอบกับเป็นค่าบริหารจัดการโครงการ ฯ ส่วนการจัดหาเงินกองทุนและวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ อาจดำเนินการด้วยวิธีการ เช่น ทอดผ้าป่าบ่อดักไขมัน เป็นต้น

๑.๕ แต่งตั้ง...

๑.๕ แต่งตั้งคณะกรรมการบ่อดักไขมัน เพื่อบริหารจัดการโครงการ ฯ โดยพิจารณาจากกลุ่มบุคคล ที่มีศักยภาพ มีความเสียสละ มีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับของประชาชนทั่วไป อาทิเช่น ผู้นำหมู่บ้าน ผู้นำชุมชน ผู้ทรงคุณวุฒิ กลุ่มอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม อาสาสมัครสาธารณสุข อาสาสมัครต่าง ๆ ช่างฝีมือก่อสร้าง เป็นต้น เพื่อให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาน้ำเสีย ณ แหล่งกำเนิด ด้วยการติดตั้งบ่อดักไขมันในท้องถื่นตน ซึ่งคณะกรรมการฯ อาจประกอบด้วยฝ่ายต่าง ๆ ดังนี้ ฝ่ายอำนวยการ ฝ่ายประชาสัมพันธ์ ฝ่ายฝึกอบรม ฝ่ายการเงิน ฝ่ายจัดท้าวสตูอุปกรณ์และเครื่องมือ ฝ่ายผลิตและติดตั้ง ฝ่ายติดตามผล และ ฝ่ายเลขานุการ ทั้งนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องให้การสนับสนุนช่วยเหลือและร่วมดำเนินการกับ คณะกรรมการดังกล่าว

๒. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการติดตั้งบ่อดักไขมัน

๒.๑ กำหนดเป้าหมายในการติดตั้งบ่อดักไขมัน ให้กับอาคารและสถานที่ดังต่อไปนี้ภายในปี ๒๕๕๐

- โรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกโรงเรียน

- ร้านอาหารขนาดพื้นที่เกินกว่า ๒,๕๐๐ ตารางเมตร จำนวน ๓๐ %

- หอพักที่มีห้องพักตั้งแต่ ๕๐ ห้องขึ้นไป จำนวน ๑๐ %

๒.๒ กำหนดหลักเกณฑ์ในการสนับสนุนการติดตั้งบ่อดักไขมันจากแนวทางเลือก ดังนี้

- เจ้าของอาคารบ้านเรือนซื้อผลิตภัณฑ์บ่อดักไขมันสำเร็จรูป ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ติดตั้งให้โดยไม่คิดค่าบริการติดตั้ง

- เจ้าของอาคารบ้านเรือนออกค่าวัสดุอุปกรณ์บ่อดักไขมัน โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ก่อสร้างติดตั้งบ่อดักไขมัน โดยไม่คิดค่าบริการติดตั้ง

- เจ้าของอาคารบ้านเรือนออกค่าวัสดุอุปกรณ์บ่อดักไขมันครึ่งหนึ่งและองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นสมทบค่าวัสดุอุปกรณ์บ่อดักไขมันให้อีกครึ่งหนึ่ง พร้อมก่อสร้างติดตั้งบ่อดักไขมัน

- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการก่อสร้างติดตั้งบ่อดักไขมันให้กับอาคารบ้านเรือนแล้ว ให้เจ้าของอาคารบ้านเรือนผ่อนชำระเงินค่าบ่อดักไขมันเป็นงวด ๆ จนครบ

- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการก่อสร้างติดตั้งบ่อดักไขมันให้โดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น

๒.๓ จัดตั้งศูนย์การผลิตและติดตั้งบ่อดักไขมัน โดยกำหนดรูปแบบบ่อดักไขมันตามความเหมาะสม ของอาคารบ้านเรือนและสิ่งปลูกสร้างแต่ละประเภท

๒.๔ ตั้งงบประมาณรายจ่ายไว้ในหมวดครุภัณฑ์ที่ดินและสิ่งก่อสร้างหรือโอนงบประมาณรายจ่าย ประจำปี รายการที่ยังไม่มีความจำเป็นต้องใช้จ่ายหรือเหลือจ่าย เพื่อดำเนินโครงการหนึ่งอาคารบ้านเรือน หนึ่งบ่อดักไขมันหรืออาจใช้จ่ายจากเงินสะสม เพื่อสนับสนุนการบริการชุมชนและสังคม หรือกิจกรรมที่จัดทำ เพื่อบำบัดความเดือดร้อนของประชาชนตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๘

ข้อกำหนด...

ข้อกำหนดและวิธีการติดตั้งบ่อดักไขมัน

บ่อดักไขมันติดตั้งในที่แบบวงขอบซีเมนต์

๑. บ่อดักไขมันติดตั้งในที่แบบวงขอบซีเมนต์

๒. กับบ่อดักไขมันแบบสร้างในที่

การติดตั้งขึ้นอยู่กับความเหมาะสม โดยคิดจากปริมาณน้ำเสียที่เกิดจากครัว ห้องน้ำ ลานซักล้าง และสภาพของพื้นที่ที่จะทำการก่อสร้าง

วิธีการก่อสร้างบ่อดักไขมัน

๑. บ่อดักไขมันแบบวงขอบซีเมนต์ โดยมีขั้นตอนดังนี้

๑.๑ วัสดุและอุปกรณ์ในการก่อสร้าง

๑.๑.๑ ปูนซีเมนต์ ปอร์ตแลนด์

๑.๑.๒ ทรายหยาบและทรายละเอียด

๑.๑.๓ เหล็กเส้นกลม RB ขนาด เส้นผ่านศูนย์กลาง ๙ มม.

๑.๑.๔ วงขอบซีเมนต์สำเร็จรูป (ในท้องตลาดมีจำหน่ายโดยทั่วไป)

มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ตั้งแต่ขนาด ๐.๘๐ ม. สูง ๐.๓๐ - ๐.๔๐ ม.

มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ตั้งแต่ขนาด ๑.๐๐ ม. สูง ๐.๓๕ - ๐.๔๐ ม.

มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ตั้งแต่ขนาด ๐.๘๐ ม. สูง ๐.๔๐ - ๐.๔๕ ม.

๑.๑.๕ ท่อ PVC ชั้น ๘.๕ ท่อเข้า ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ๗๕ มม. หรือตามรูปแบบหรือขนาดใหญ่กว่าท่อส่งออก ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ๑๐๐ มม. หรือตามรูปแบบหรือใหญ่กว่า (ผลิตตามมาตรฐาน มอก.๑๗-๒๕๓๒)

๑.๒ วิธีการก่อสร้าง

๑.๒.๑ ขุดดินลึกลงไป โดยระดับที่น้ำที่ออกจากแหล่งน้ำเสียเข้ามาที่น้ำเข้าบ่อดักไขมัน (ตามรูปแบบ) โดยขุดหลุมให้มีเส้นผ่านศูนย์กลางของหลุมใหญ่กว่าขนาดของวงขอบซีเมนต์สำเร็จรูปประมาณ ๕๐ ซม. โดยรอบหรือพอสมควร เมื่อขุดได้ระดับแล้วให้ดูว่าดินก้นหลุมมีความแน่นพอที่จะรับน้ำหนักบ่อดักหรือไม่ เมื่อพิจารณาแล้วให้ดำเนินการดังนี้

๑) กรณีดินมีความแข็งแรงและแน่นพอที่รับน้ำหนักได้ ให้ทำการใส่ทรายหยาบกันหลุมบดอัดแน่น ความหนาประมาณ ๑๐ ซม. ได้เลย

๒) กรณีดินมีความอ่อนนุ่มหรือเป็นดินเหนียว ให้ทำการตอกเสาเข็มไม้ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ๔ - ๘ นิ้ว ยาว ๓.๐ - ๖.๐ ม. แล้วใส่ทรายรองพื้นอัดแน่น ความหนา ๑๐ ซม. ให้เสาเข็มพื้นทรายรองพื้นขึ้นมาประมาณ ๒ - ๓ ซม.

๑.๒.๒ ผูกเหล็กเส้นกลม ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ๙ มม. เป็นตะแกรงวงกลม ระยะห่าง ๒๐ x ๒๐ ซม. (ตามรูปแบบ)

๑.๒.๓ เทคอนกรีต อัตราส่วน ๑ : ๒ : ๔ หน้า ๑๐ ซม. โดยให้เนื้อคอนกรีตหุ้มท่อหัวเสาเข็มประมาณ ๒ - ๓ ซม.

๑.๒.๔ นำวงขอบซีเมนต์สำเร็จรูป มาวางที่คอนกรีตกันหลุมที่เตรียมไว้ โดยตั้งวงขอบซีเมนต์เป็นแบบปิดกันก็ให้วางได้เลย แต่ถ้าเป็นวงขอบซีเมนต์ธรรมดา เมื่อวางแล้วให้ทำการยาแนวด้วยปูนทรายที่กันวงขอบซีเมนต์ เพื่อป้องกันรั่วซึม จากนั้นเอาวงขอบซีเมนต์วางซ้อนทับตามจำนวนที่ได้กำหนดไว้ แล้วยาแนวรอยต่อตามรูปแบบ โดยอัตราส่วนผสมปูนทรายยาแนว ปูน : ทราย เท่ากับ ๑ : ๑ พร้อมทั้งทำการเจาะต่อท่อระบายน้ำตามรูปแบบ กลบฝังดิน โดยรอบตัวท่อให้แน่นแล้วปิดฝาปูนทองตลาด

๑.๒.๕ กานต่อรับน้ำเข้า และน้ำออกจากบ่อดักไขมัน ให้ทำการต่อรับท่อนี้ทั้งที่ออกจากจุดปรุงอาหารหรือจากจุดล้างจานหรือภาชนะอื่น ๆ ที่มีไขมันเกาะติด โดยใช้ท่อ PVC ชั้น ๘.๕ ขนาดขึ้นอยู่กับรูปแบบหรือความเหมาะสม แต่ขนาดของท่อต้องไม่เล็กกว่าท่อเดิมที่ออกมา ส่วนน้ำทิ้งให้ต่อด้วยท่อ PVC ชั้น ๘.๕ ขนาด (ตามรูปแบบ) หรือใหญ่กว่า โดยให้ต่อรับน้ำที่ออกจากบ่อดักไขมัน ไปลงแหล่งน้ำสาธารณะหรือรางน้ำ คู คลอง ตามพื้นที่นั้น ๆ โดยไม่ให้ปากท่อที่ออกจมอยู่ในน้ำเพื่อให้น้ำมีการระบายออกจากตัวบ่อดักไขมันได้ดี

๒. บ่อดักไขมันแบบสร้างในที่ โดยมีขั้นตอนดังนี้

๒.๑ วัสดุและอุปกรณ์ในการก่อสร้าง

๒.๑.๑ ปูนซีเมนต์ ปอร์ตแลนด์

๒.๑.๒ ทรายหยาบ

๒.๑.๓ เหล็กเส้นกลม RB ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ๙ มม.

๒.๑.๔ ท่อ PVC ชั้น ๘.๕ ท่อเข้า ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ๗๕ มม. หรือตามรูปแบบหรือขนาดใหญ่กว่าท่อน้ำออก ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ๑๐๐ มม. หรือตามรูปแบบหรือใหญ่กว่า (ผลิตตามมาตรฐาน มอก.๑๗ - ๒๕๓๒)

๒.๒ วิธีการก่อสร้าง

๒.๒.๑ ขุดดินลึกลงไป โดยดูระดับท่อน้ำที่ออกจากแหล่งกำเนิดน้ำเสียมาเข้าท่อน้ำเข้าบ่อดักไขมัน (ตามรูปแบบ) โดยขุดให้มีความกว้างโดยรอบขนาดของบ่อ คสล. ประมาณ ๐.๘๐ - ๑.๐๐ ม. หรือตามความเหมาะสมของสภาพพื้นที่ เมื่อขุดได้ระดับความเหมาะสมของสภาพพื้นที่ เมื่อขุดได้ระดับแล้วดูว่าดินกันหลุมมีความหนาแน่นพอที่จะรับน้ำหนักบ่อดักไขมัน คสล. ได้หรือไม่ เมื่อพิจารณาแล้วให้ดำเนินการดังนี้

๑) กรณีดินมีความแข็งแรงและแน่นพอที่รับน้ำหนักได้ให้ทำการใส่ทรายหยาบกันหลุมบ่ออัดแน่น ความหนาประมาณ ๑๐ ซม. ได้เลย

๒) กรณีมีความอ่อนนุ่มหรือเป็นดินเหนียว ให้ทำการตอกเสาเข็ม (ขนาดของเสาเข็มให้ไปตามหลักทางด้านวิศวกรรมโยธา) แล้วใส่ทรายรองพื้นที่อัดแน่น ความหนา ๑๐ ซม. ให้หัวเสาเข็มพื้นทรายรองพื้นขึ้นมาประมาณ ๒ - ๓ ซม.

๒.๒.๒ ผูกเหล็ก...

๒.๒.๒ ผูกเหล็กเส้นกลม ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ๙ มม. ฐานและโครงสร้างของตัวบ่อดักไขมัน (ตามรูปแบบ)

๒.๒.๓ เทคอนกรีตอัตราส่วน ๑ : ๒ : ๔ ที่ฐานพื้นบ่อดักไขมันก่อน โดยให้เนื้อคอนกรีตหุ้มหัวเสาเข็มประมาณ ๒ - ๓ ซม.

๒.๒.๔ ประกอบแบบต้องใช้ไม้แบบที่มีผิวเรียบไม่บิดงอ แล้วยึดค้ำยันแบบให้แน่นหนาป้องกันไม่ให้ไม้แบบระเบิดหรือโก่งงอเสียรูป จากนั้นให้ทำการเอาน้ำสะอาดรดไม้แบบให้ทั่วจึงทำการเทคอนกรีตอัตราส่วน ๑ : ๒ : ๔ ลงไปในไม้แบบโครงสร้างและให้ทำการกระทุ้งคอนกรีตไปด้วย เพื่อไม่ให้คอนกรีตนั้นเป็นฟองอากาศเพราะจะมีการรั่วซึมได้

๒.๒.๕ การถอดไม้แบบ ให้ทำการถอดไม้แบบได้หลังจากเทคอนกรีต ประมาณ ๓ - ๕ วัน แล้วให้ตรวจสอบดูว่ามีรอยร้าวหรือไม่ ถ้ามีให้ทำการอุดทันที

๒.๒.๖ การต่อน้ำเข้าและน้ำออกจากบ่อดักไขมัน ให้ทำการต่อน้ำทิ้งที่ออกจากจุดปรุงอาหารหรือจากจุดล้างจานหรือภาชนะอื่น ๆ แต่ต้องไม่มีขนาดเล็กกว่าของเดิมที่ออกมา ส่วนน้ำทิ้งให้ต่อน้ำทิ้งที่ออกจากบ่อดักไขมัน ไม่ลงแหล่งระบายน้ำสาธารณะหรือรางน้ำ คู คลอง ตามพื้นที่นั้น ๆ โดยไม่ให้ปากท่อที่ออกจมอยู่ในน้ำ เพื่อให้มีการระบายน้ำทิ้งที่ออกจากบ่อดักไขมันได้ดี

รายละเอียดบ่อดักไขมันเพื่อบำบัดน้ำเสีย

บ่อดักไขมันเป็นอุปกรณ์สำหรับแยกไขมันไม่ให้ไหลปนไปกับน้ำทิ้งและช่วยดักเศษอาหารด้วยในตัว โดยตัวบ่อแบ่งได้ ๒ ส่วน ซึ่งเชื่อมต่อกัน ในส่วนที่ ๑ จะมีตะแกรงดักขยะซึ่งใช้ในการดักเศษอาหาร ตะแกรงนี้สามารถแยกออกมาได้ เพื่อให้ซากเศษอาหารทิ้งและทำความสะอาดได้ ส่วนน้ำจะไหลผ่านตะแกรงลอดแผ่นกันเข้าส่วนที่ ๒ ซึ่งจะทำหน้าที่ดักไขมัน คือ จะขังน้ำเสียไว้ระยะหนึ่ง เพื่อได้ไขมันและน้ำมันที่ปะปนอยู่ในน้ำลอยขึ้นมาบนผิวน้ำ ซึ่งเมื่อสะสมจนมีปริมาณมากก็สามารถตักออกไปทิ้งได้ ส่วนน้ำที่ถูกแยกเอาไขมันออกก็จะไหลออกทางช่องระบายน้ำต่อไป

รูปแบบบ่อดักไขมัน มี ๒ รูปแบบ แบ่งตามความเหมาะสมได้ดังนี้

๑. บ่อดักไขมันแบบวงขอบซีเมนต์ การติดตั้งใช้งานเหมาะสมสำหรับบ้านเรือนทั่วไปและสถานประกอบการที่มีขนาดเล็ก เช่น ร้านอาหาร โดยประยุกต์ใช้วงขอบซีเมนต์สำเร็จรูปมาทำเป็นบ่อดักไขมัน โดยการติดตั้งฝังไว้บนพื้นดิน หรือใต้ดินและกักเก็บน้ำเสียได้อย่างน้อย ๖ ซม.

๒. บ่อดักไขมันแบบสร้างในที่ การติดตั้งใช้งานเหมาะสมสำหรับสถานที่ประกอบการขนาดใหญ่ เช่น ภัตตาคาร ศูนย์อาหาร โรงอาหารและตลาด การติดตั้งโดยสร้างบ่อดักไขมันบนพื้นที่และสามารถกักเก็บน้ำเสียอย่างน้อย ๖ ซม.

ค่าใช้จ่ายบ่อดักไขมัน

๑. บ่อดักไขมันแบบวงขอบซีเมนต์	ราคาประมาณ ๒,๐๐๐ - ๓,๐๐๐.- บาท
๒. บ่อดักไขมันแบบสร้างในที่	ราคาตามขนาดของบ่อ

การใช้...

การใช้งานและการดูแลรักษา

๑. ต้องติดตั้งตะแกรงดักขยะก่อนเข้าบ่อดักไขมัน
๒. ต้องไม่ทะลวงหรือแทงผลึกให้เศษขยะไหลผ่านตะแกรงเข้าไปในบ่อดักไขมัน
๓. ต้องไม่เอาตะแกรงดักขยะออกไม่ว่าจะชั่วคราวหรือถาวร
๔. ต้องหมั่นโกยเศษขยะที่ดักกรองไว้ได้หน้าตะแกรงออกสม่ำเสมอ
๕. ห้ามเอาน้ำจากส่วนอื่น ๆ เช่น น้ำล้างมือ น้ำอาบ น้ำซัก น้ำฝน ฯลฯ เข้ามาในบ่อดักไขมัน
๖. ต้องหมั่นดักไขมันออกจากบ่อดักไขมันอย่างน้อยทุกสัปดาห์ นำไขมันที่ดักได้ใส่ภาชนะปิดมิดชิด และรวมไปกับขยะมูลฝอย เพื่อให้รถเทศบาลนำไปกำจัดต่อไป
๗. หมั่นตรวจดูท่อระบายน้ำที่รับน้ำจากบ่อดักไขมัน หากมีไขมันอยู่เป็นก้อนหรือคราบ ต้องทำตามข้อ ๖ ถูขึ้นมากกว่าเดิม

ขั้นตอนและระยะเวลาให้บริการ	
ขั้นตอน	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
๑. ยื่นคำร้อง (ระยะเวลา ๒ นาที)	ส่วนโยธา
๒. เจ้าหน้าที่ตรวจสอบเอกสาร (ระยะเวลา ๓ นาที)	ส่วนโยธา
๓. เสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น (ระยะเวลา ๕ นาที)	ส่วนโยธา
๔. ดำเนินการตรวจสอบแบบการติดตั้งบ่อดักไขมันพร้อม แจ้งเจ้าของอาคารทราบ (ระยะเวลา ๑๐ วัน)	ส่วนโยธา

ระยะเวลา
ใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น ๑๐ วัน/ราย

รายการเอกสารหลักฐานประกอบ
เอกสารหรือหลักฐานที่ต้องใช้
๑. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน จำนวน ๑ ฉบับ
๒. สำเนาทะเบียนบ้าน จำนวน ๑ ฉบับ
๓. แบบบ่อดักไขมัน จำนวน ๑ ชุด

ค่าธรรมเนียม
- ไม่มีค่าธรรมเนียม

การรับเรื่องร้องเรียน
ถ้าการให้บริการไม่เป็นไปตามข้อตกลงที่ระบุไว้ข้างต้น สามารถติดต่อเพื่อร้องเรียนได้ที่ องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย โทรศัพท์ ๐ ๓๒๗๔ ๕๓๔๑

คู่มือสำหรับประชาชน เรื่อง การควบคุมกิจการตลาด

งานที่ให้บริการ	การควบคุมกิจการตลาด
หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

ขอบเขตการให้บริการ	
สถานที่/ช่องทางให้บริการ	ระยะเวลาเปิดให้บริการ
ส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย โทรศัพท์ : ๐ ๓๒๗๔ ๕๓๔๑ ต่อ ๑๐๒	วันจันทร์ ถึง วันศุกร์ (ยกเว้นวันหยุดที่ทางราชการกำหนด) ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๒.๐๐ น. และ ๑๓.๐๐ - ๑๖.๓๐ น.

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอ

โดยที่ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ มาตรา ๓๕ ประกอบมาตรา ๓๗ บัญญัติให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจในการออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ว่าด้วยการควบคุมกิจการตลาด เพื่อการควบคุมดูแลด้านสุขลักษณะของสถานประกอบการกิจการ ผู้ประกอบการตลาด ที่นำเอาอาหาร นานาชนิดมาจำหน่ายแก่ประชาชนที่บริโภค ทั้งตลาดที่เป็นหน่วยงานของรัฐหรือของเอกชน

เนื่องด้วย สถานประกอบการตลาด อาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนและสิ่งแวดล้อมได้โดยง่าย ทั้งนี้เพราะเป็นสถานประกอบการที่นำเอาอาหารนานาชนิดมาจำหน่ายแก่ประชาชนผู้บริโภค

ตามความแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๔๖ ประกอบกับความตามมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และกฎกระทรวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๖ ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย และนายอำเภอดำเนินสะดวก จึงได้กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอไว้ถือปฏิบัติ ดังนี้

๑. ใช้บังคับในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย

๒. “ตลาด” หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นที่พักคน เพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบหรือปรุงแล้ว หรือของเสีง่าย ทั้งนี้ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับให้ผู้ค้าใช้เป็นที่พักคนเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำ หรือครั้งคราวหรือตามวันที่กำหนด

๓. “สินค้า” หมายความว่า เครื่องอุปโภค บริโภค หรือสิ่งของต่าง ๆ ที่วางจำหน่ายในตลาด

๔. “อาหาร...

๔. “อาหารสด” หมายความว่า อาหารประเภทสัตว์ เช่น โค กระบือ สุกร เป็ด ไก่ สัตว์น้ำ หรืออื่น ๆ ที่ฆ่าแล้วหรือมีชีวิต รวมทั้งประเภท ผัก ผลไม้หรืออื่น ๆ เป็นอาหารดิบ

๕. “อาหารแปรรูป” หมายความว่า อาหารสดที่แปรรูป ทำให้แห้งหรือหมักดอง หรือในรูปอื่น ๆ รวมทั้งสารปรุงแต่งอาหาร เช่น พริกแห้ง กุ้งแห้ง อาหารกระป๋อง อาหารแช่แข็ง กะปิ น้ำปลา ซอส เป็นต้น

๖. “อาหารสำเร็จรูป” หมายความว่า อาหารที่ผ่านการทำ ประกอบ ปรุง จนสำเร็จพร้อมที่จะรับประทานได้ เช่น ต้ม นึ่ง ทอด ยำ ย่าง ฯลฯ รวมทั้งของหวานและเครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ

๗. “การล้างตลาดตามหลักวิชาการสุขาภิบาล” หมายความว่า การทำความสะอาด ตัวอาคารแผงขายของตลาด พื้น เพดาน (ถ้ามี) รางระบายน้ำ ห้องน้ำ ห้องส้วมและบริเวณต่าง ๆ รอบอาคารตลาดให้สะอาด ปราศจากสิ่งปฏิกูล มูลฝอย หยากไย ฝุ่นละออง คราบสกปรกและอื่น ๆ รวมทั้งให้มีการฆ่าเชื้อโรค และกำจัดสัตว์พาหนะนำโรค ทั้งนี้สารเคมีที่ใช้ต้องไม่มีผลกระทบต่อระบบบำบัดน้ำเสียของตลาด

๘. “อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งสร้าง ขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจใช้อาศัยหรือเข้าใช้สอยได้

๙. ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งตลาด เว้นแต่ได้รับการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาด ภายหลังจากที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกใบอนุญาตให้จัดตลาดตามวรรคหนึ่งแล้ว จะกระทำได้อีกเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ความในข้อนี้มิให้ใช้บังคับแก่ กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่นหรือองค์การของรัฐ ที่ได้จัดตั้งตลาดขึ้นตามอำนาจหน้าที่ แต่ในการดำเนินกิจการตลาดจะต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับผู้รับใบอนุญาตตามความในข้ออื่น แห่งข้อบัญญัติตำบลแพวงพวยนี้ด้วย และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขเป็นหนังสือให้ผู้จัดตั้งตลาดตามวรรคนี้ปฏิบัติเป็นการเฉพาะรายก็ได้

๑๐. ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งตลาด ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบ ตล.๑ พร้อมด้วยแผนผังแบบก่อสร้างและรายการปลูกสร้างในสถานที่จัดตั้งตลาดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น การยื่นคำขอเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่ หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดภายหลังจากที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดแล้ว ให้ยื่นคำขออนุญาตตามแบบ ตล.๔ พร้อมด้วยแผนผังแบบก่อสร้างและรายการปลูกสร้างที่จะขอเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่ หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

๑๑. หากสถานที่จัดตั้งตลาดเป็นอาคาร ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้จัดตั้งตลาด ต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมอาคาร

๑๒. เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น พิจารณาเห็นว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตได้จัดสถานที่ตั้งตลาด และมีเครื่องอุปกรณ์สำหรับตลาดถูกต้องด้วยสุลักษณะ ตามเงื่อนไขที่บังคับไว้ในข้อบัญญัติตำบลนี้ตามประเภทของตลาดแล้ว ก็ให้ออกใบอนุญาตตามแบบ ตล.๒ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาเห็นว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาด ได้จัดสถานที่ที่ตั้งตลาด และมีเครื่องอุปกรณ์สำหรับตลาดถูกต้องด้วยสุลักษณะ ตามเงื่อนไขที่บังคับไว้ในข้อบัญญัติตำบลนี้ตามประเภทของตลาดแล้ว ก็ให้ออกหนังสืออนุญาตได้ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ตามอัตราทำข้อมัติต้องค์การบริหารส่วนตำบลนี้

๑๓. การจัดตลาดแบ่งเป็น ๓ ประเภท ดังนี้

๑) ตลาดประเภทที่ ๑ ได้แก่ ตลาดที่มีโครงสร้างอาคารและดำเนินกิจการเป็นการประจำ หรืออย่างน้อยสัปดาห์ละหนึ่งครั้ง และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้

๒) ตลาดประเภทที่ ๒ ได้แก่ ตลาดที่ไม่มีโครงสร้างอาคารและดำเนินกิจการเป็นการประจำ หรืออย่างน้อยสัปดาห์ละหนึ่งครั้ง และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้

๓) ตลาดประเภทที่ ๓ ได้แก่ ตลาดที่ไม่มีโครงสร้างอาคารและดำเนินกิจการชั่วคราว หรือครั้งคราว หรือตามวันที่กำหนด และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้

๑๔. ที่ตั้งของตลาด ต้องอยู่ห่างไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยเมตร จากแหล่งที่น้ำรังเกียจ และหรือแหล่งที่ก่อให้เกิดมลพิษของเสีย โรงฆ่าสัตว์ แหล่งโสโครก ที่กำจัดมูลฝอย อันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัย เว้นแต่จะมีวิธีการป้องกันซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบแล้ว

ตลาด ประเภทที่ ๑

๑. ต้องมีเนื้อที่ตามความเหมาะสม โดยมีส่วนประกอบของสถานที่หรือสิ่งปลูกสร้าง คือ อาคารสิ่งปลูกสร้างสำหรับที่ขายของ ที่ขนถ่ายสินค้า ส้วม และที่ถ่ายปัสสาวะ ที่รวบรวมมูลฝอยและที่จอดรถ

๒. อาคารสิ่งปลูกสร้างสำหรับผู้ขายของ ต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

๑) ตัวอาคารต้องทำด้วยวัสดุถาวร มั่นคง แข็งแรง

๒) มีถนนรอบอาคารตลอด กว้างไม่น้อยกว่าสี่เมตร และมีทางเข้าออกตลาดอย่างน้อยหนึ่งทางที่กว้างไม่น้อยกว่าสี่เมตร สำหรับตลาดที่มีอยู่ก่อนที่ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้มีผลใช้บังคับให้ปรับปรุงตามที่พนักงานท้องถิ่นกำหนด

๓) หลังคา ต้องสร้างด้วยวัสดุทนไฟ และแข็งแรงทนทาน ความสูงของหลังคาต้องมีความเหมาะสม กับการระบายอากาศของตลาดนั้น ๆ

๔) พื้น ต้องทำด้วยวัสดุถาวร แข็งแรง เรียบร้อย ทำความสะอาดง่ายและต้องไม่มีน้ำขังอยู่ได้

๕) ฝาผนัง ต้องทำด้วยวัสดุถาวร แข็งแรง เรียบ ทำความสะอาดง่าย

๖) ประตู ต้องสามารถป้องกันสัตว์ต่าง ๆ เข้าไปพลุกพล่านในตลาด และต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่าสองเมตร

๗) ทางเดินภายในอาคารสำหรับผู้ซื้อ ต้องกว้างไม่น้อยกว่าสองเมตร

๘) ต้องมีทางระบายอากาศสำหรับตลาดเพียงพอ ไม่ให้เกิดกลิ่นเหม็นอับ

๙) ในอาคารตลาดโดยทั่วไปต้องมีความเข้มของแสงสว่างไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยลักซ์ และมีแผงขายสินค้าหรือเชิงจำหน่ายเนื้อสัตว์ต้องมีความเข้มของแสงสว่างไม่น้อยกว่าสองร้อยลักซ์ ทั้งนี้ต้องไม่ใช่แสงหรือวัตถุอื่นที่ทำให้สินค้าเปลี่ยนไปจากธรรมชาติ

๑๐) แผงขายสินค้าต้องเป็นแบบปิดทึบ ทำด้วยวัสดุถาวร เรียบ ทำความสะอาดง่าย มีความลาดเอียง มีพื้นที่แผงไม่น้อยกว่าสองตารางเมตร สูงจากพื้นไม่น้อยกว่าหกสิบเซนติเมตร และต้องมีทางเข้าแผงของผู้ขายของกว้างไม่น้อยกว่าเจ็ดสิบเซนติเมตร มีที่นั่งสำหรับผู้ขายของไว้โดยเฉพาะอย่างเหมาะสม แยกต่างหากจากแผงและสะดวกต่อการเข้าออก

๑๑) น้ำใช้ในตลาดต้องเป็นน้ำประปา และจัดให้มีเพียงพอสำหรับล้างสินค้าและล้างมือ โดยระบบท่อสำหรับแผงขายอาหารสดต้องมีไม่น้อยกว่าหนึ่งก๊อกน้ำต่อสองแผง และการวางท่อต้องมีลักษณะที่ปลอดภัย ไม่เกิดการปนเปื้อนจากน้ำโสโครก ไม่ติดหรือทับกับท่ออุจจาระ และให้จัดให้มีที่เก็บสำรองน้ำให้มีปริมาณเพียงพอ และสะดวกต่อการใช้

รอบตลาดต้องเป็นแบบรูปตัวยู มีตะแกรงปิดเปิดทำความสะอาดง่าย และมีความลาดเอียงระบายน้ำได้สะดวก

๓. ที่ชนถ่ายสินค้า ต้องจัดให้มีบริเวณหนึ่งบริเวณใดโดยเฉพาะ และมีพื้นที่เพียงพอสำหรับการขนถ่ายสินค้าในแต่ละวัน และสะดวกต่อการขนถ่ายสินค้าและการรักษาความสะอาด

๔. ส้วมและที่ถ่ายปัสสาวะ ต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะดังต่อไปนี้

๑) ต้องมีระบบการขับเคลื่อนอุจจาระ ปัสสาวะ ลงสู่ที่เก็บกัก ซึ่งจะต้องป้องกันสัตว์แมลงพาหะนำโรคได้ และไม่ปนเปื้อนแหล่งน้ำธรรมชาติ และน้ำใต้ดินทุกชั้นตอน

๒) สร้างด้วยวัสดุถาวรทำความสะอาดง่าย ห้องส้วมมีเนื้อที่ภายในไม่น้อยกว่าหนึ่งตารางเมตรต่อหนึ่งที่ และมีความกว้างไม่น้อยกว่าหนึ่งเมตร

๓) ระยะตั้งระหว่างพื้นถึงส่วนต่ำสุดของคาน หรือเพดาน หรือสิ่งอื่นที่ติดกับคานหรือเพดานต้องไม่น้อยกว่าสองเมตร และต้องมีช่องระบายอากาศไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของพื้นที่ห้อง หรือมีพัดลมระบายอากาศ

๔) มีแสงสว่างไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยลักซ์

๕) พื้นที่ความลาดเอียงไม่น้อยกว่า ๑ : ๑๐๐ และมีจุดระบายน้ำตั้งอยู่ในตำแหน่งต่ำสุดของพื้นที่ห้อง

๖) ต้องจัดให้มีกระดาษชำระ หรือน้ำสำหรับชำระให้เพียงพอทุกห้อง รวมทั้งจัดให้มีการจัดทำความสะอาดทุกวัน

๗) กรณีเป็นโถส้วมชนิดคอห่าน ต้องสูงจากพื้นไม่น้อยกว่ายี่สิบเซนติเมตร

๑๒) ทางระบายน้ำต้องทำด้วยวัสดุถาวรเรียบ ภายในตลาดต้องเป็นทางระบายน้ำแบบปิด ส่วนทางระบายน้ำ

๘) มีท่อระบายอุจจาระลงสู่ถังเก็บกัก ซึ่งต้องมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางไม่น้อยกว่า ๑๐ ซม. มีความลาดเอียงไม่น้อยกว่า ๑ : ๑๐ เซนติเมตร

๙) มีท่อระบายอากาศขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางไม่น้อยกว่ายี่สิบเซนติเมตร

๑๐) ตั้งอยู่ในที่ที่เหมาะสม นอกตัวอาคารตลาด มีผนังกันเพื่อมิให้ประตูเปิดสู่ตลาดโดยตรง และประตูเป็นชนิดเปิดออก

๕. จำนวนส้วมและที่ถ่ายปัสสาวะ ต้องจัดให้มีดังนี้

๑) ส้วมต้องมีไม่น้อยกว่าหกที่ต่อจำนวนแผงไม่เกินกว่ายี่สิบแผง โดยแยกเป็นส้วมชายสองที่ ส้วมหญิงสี่ที่ และให้เพิ่มทั้งส้วมชายและส้วมหญิงอีกหนึ่งที่ และสองที่ตามลำดับต่อจำนวนแผงที่เพิ่มขึ้นทุกยี่สิบห้าแผง

๒) ที่ถ่ายปัสสาวะชาย ต้องจัดให้มีไม่น้อยกว่าจำนวนส้วมชายและอยู่ในบริเวณเดียวกัน

๓) อ่างล้างมือ ต้องจัดให้มีไม่น้อยกว่าหนึ่งที่ต่อส้วมสองที่ และที่ถ่ายปัสสาวะสองที่

๖. ที่รวบรวมมูลฝอย ต้องมีลักษณะเป็นสิ่งปลูกสร้างถาวร หรือเป็นที่พักมูลฝอยที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าเหมาะสมกับตลาดนั้น ๆ ก็ได้ มีขนาดเพียงพอที่จะรองรับปริมาณมูลฝอยในแต่ละวันมีการปกปิด สามารถป้องกันสัตว์เข้าไปคุ้ยเขี่ยได้ ตั้งอยู่นอกตัวอาคารตลาด และอยู่ในพื้นที่ที่รถเข้าออกได้สะดวก

๗. ที่จอดรถ ต้องจัดให้มีที่จอดรถตามความเหมาะสม ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ตลาด ประเภทที่ ๒

๑. ต้องมีเนื้อที่ตามความเหมาะสม โดยจัดให้มีบริเวณที่จัดไว้สำหรับผู้ขายของ ส้วม ที่ถ่ายปัสสาวะ และที่รวบรวมมูลฝอย

๒. บริเวณที่จัดไว้สำหรับผู้ขายของ ต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

๑) พื้นที่ต้องทำด้วยวัสดุถาวร แข็งแรง เรียบ ทำความสะอาดง่าย และต้องไม่มีน้ำขังอยู่ได้

๒) จัดให้มีรั้วที่สามารถป้องกันสัตว์ต่าง ๆ เข้าไปพุกพ่วนในตลาดได้

๓) แผงขายสินค้า ต้องทำด้วยวัสดุถาวร ทำความสะอาดง่าย สูงจากพื้นไม่น้อยกว่าหกสิบเซนติเมตร ด้านล่างของแผงไม่ใช่เป็นที่เก็บ หรือสะสมสินค้าและของอื่น ๆ และต้องมีทางเข้าแผงสำหรับผู้ขายของไม่น้อยกว่าเจ็ดสิบเซนติเมตร

๔) การจัดแผง ต้องมีทางเดินสำหรับผู้ซื้อกว้างไม่น้อยกว่าสองเมตร

๕) น้ำใช้ในตลาดต้องเป็นน้ำประปา หรือน้ำที่สะอาดและจัดให้มีเพียงพอ

๖) ต้องมีทางระบายรอบตลาดแบบปิด ทำด้วยวัสดุถาวรเรียบ มีความลาดเอียงระบายน้ำสะดวก และมีบ่อดักมูลฝอย บ่อดักไขมัน ก่อนระบายน้ำออกจากตลาด

๓. ส้วมและที่ถ่ายปัสสาวะ ต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะเช่นเดียวกับ ข้อ ๔. ของตลาดประเภทที่ ๑ ข้อ ๑) - ๙) และข้อ ๕. ข้อ ๑) - ๓) และตั้งอยู่ในที่เหมาะสมนอกบริเวณแผงขายสินค้า

๔. ที่รวบรวมมูลฝอย มีลักษณะเป็นที่พักมูลฝอยที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าเหมาะสมกับตลาดนั้น ๆ มีขนาดเพียงพอที่จะรองรับปริมาณมูลฝอยในแต่ละวัน มีการปกปิดสามารถป้องกันสัตว์เข้าไปคุ้ยเขี่ยได้ ตั้งอยู่นอกบริเวณแผงขายของ และอยู่ในพื้นที่ที่รถเข้าออกได้สะดวก

ตลาดประเภท...

ตลาด ประเภทที่ ๓

๑. ต้องมีเนื้อที่ตามความเหมาะสม โดยจัดให้มีบริเวณที่จัดไว้สำหรับผู้ขายของ ส้วม ที่ถ่ายปัสสาวะ และที่รวบรวมมูลฝอย

๒. บริเวณที่จัดไว้สำหรับผู้ขายของ ต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

๑) แผงขายสินค้า สูงจากพื้นไม่น้อยกว่าหกสิบเซนติเมตร

๒) ทางเดินระหว่างแผงสำหรับผู้ซื้อ ต้องกว้างไม่น้อยกว่าสองเมตร

๓) น้ำใช้ในตลาดต้องเป็นน้ำประปา หรือน้ำที่สะอาดและจัดให้มีเพียงพอ

๔) จัดให้มีตะแกรงคัดมูลฝอยบริเวณที่ระบายน้ำ ก่อนปล่อยน้ำทิ้งลงสู่ที่ระบายน้ำสาธารณะ

๓. ต้องจัดให้มีส้วมและที่ถ่ายปัสสาวะ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะเช่นเดียวกับ ข้อ ๔. ของตลาดประเภทที่ ๑ ข้อ ๑) - ๙) เว้นแต่จะจัดให้มีส้วมเคลื่อนที่ตามจำนวนในข้อ ๕. หรือส้วมสาธารณะ หรือส้วมของหน่วยราชการที่ได้รับอนุญาตให้ใช้อยู่ใกล้เคียง ห่างไม่เกินหนึ่งร้อยเมตรตามจำนวนในข้อ ๕.

๔. ที่รวบรวมมูลฝอย มีลักษณะเป็นที่ปกคลุมฝอยที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าเหมาะสมกับตลาด นั้น ๆ มีขนาดเพียงพอที่จะรองรับปริมาณมูลฝอยในแต่ละวัน มีการปกปิดสามารถป้องกันสัตว์เข้าไปคุ้ยเขี่ยได้ ตั้งอยู่นอกบริเวณแผงขายของ และอยู่ในพื้นที่ที่รถเข้าออกได้สะดวก

การดำเนินงานกิจการตลาด

๑. การจัดวางสินค้าในตลาด ต้องจัดวางผังการจำหน่ายให้เป็นหมวดหมู่ ไม่ปะปนกันแยกเป็นอาหารสดชนิดต่าง ๆ อาหารแปรรูป อาหารปรุงสำเร็จ และประเภทสินค้าที่ไม่ใช่อาหาร เพื่อสะดวกในการดูแล ความสะอาด และป้องกันการปนเปื้อนในอาหาร ในกรณีที่เป็นอาหารสดซึ่งอาจมีน้ำหรือของเหลวไหลหยด เลอะเทอะ จะต้องมีการกั้นไม่ให้ไหลจากแผงลงสู่พื้นตลาด และจัดให้มีท่อหรือทางสำหรับการระบายของน้ำ หรือของเหลวที่ลงสู่ที่ระบายน้ำโดยมิให้เปื้อนพื้นตลาด

๒. ห้ามวางสิ่งของกีดขวางทางเดินในตลาด ตามทางเข้าสู่ตลาด ทางเดินและถนนรอบตลาด

๓. ให้เปิดตลาดตั้งแต่เวลา ๐๔.๐๐ น. และปิดตลาดตั้งแต่เวลา ๒๐.๐๐ น. เว้นแต่จะได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในใบอนุญาตของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

๔. ตลาดประเภทที่ ๑ ต้องจัดให้มีเครื่องดับเพลิงไว้ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและติดตั้งในบริเวณที่เห็นได้ง่าย

๕. ส้วม ก๊อกน้ำใช้ และสาธารณูปโภคอื่น ๆ ที่จัดไว้ ต้องเปิดให้มีการใช้ตลอดเวลาขณะประกอบกิจการ

การบำรุงรักษาตลาด

๑. ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดประเภทที่ ๑ ต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อย ภายในตลาด ให้ถูกสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

๑) ต้องบำรุง...

- ๑) ต้องบำรุงรักษาโครงสร้างต่าง ๆ ภายในตลาด ได้แก่ ตัวอาคาร อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น สายไฟ หลอดไฟ พัดลม ท่อน้ำประปา ฯลฯ ให้อยู่ในสภาพที่ใช้ได้ดีตลอดเวลา
  - ๒) ต้องจัดให้มีที่รองรับมูลฝอยที่ไม่รั่วซึม และมีฝาปิดประจำทุกแผง ให้มีการเก็บกวาดมูลฝอย บริเวณตลาดเป็นประจำ และดูแลที่รวบรวมมูลฝอยรวม ให้ถูกสุขลักษณะเสมอ
  - ๓) ต้องจัดให้มีการทำความสะอาดตลาดเป็นประจำทุกวัน และจ้างตลาดตามหลักการองค์การบริหารส่วนตำบล อย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง
  - ๔) ต้องจัดให้มีการดูแลทำความสะอาดห้องน้ำ ห้องส้วมอย่างเพียงพอ และดูแลบ่อดักมูลฝอย บ่อดักไขมัน และระบบบำบัดน้ำเสีย ให้ใช้การได้ดีตลอดเวลา
๒. ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดประเภทที่ ๒ ต้องจัดให้มีการเก็บกวาดมูลฝอย ดูแลทำความสะอาด ห้องน้ำ ห้องส้วม บ่อดักมูลฝอย และบ่อดักไขมัน ให้ใช้การได้ดี ดูแลที่รวบรวมมูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะอยู่เสมอ และจัดให้มีการล้างตลาดด้วยน้ำสะอาดทุกวันที่เปิดทำการ
๓. ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ต้องไม่ทำการและดูแลมิให้ผู้ใดกระทำการอันอาจทำให้เกิดเหตุรำคาญ หรือการระบาดของโรคติดต่อ ดังต่อไปนี้
    - ๑) นำสัตว์ทุกชนิดเข้าไปในตลาด เว้นแต่นำสัตว์น้ำไปขังไว้ที่ขังสัตว์เพื่อขาย
    - ๒) สะสม หมักหมม สิ่งหนึ่งสิ่งใดในตลาด ทำให้สถานที่สกปรกรกรุงรัง หรือเป็นที่เพาะพันธุ์ สัตว์นำโรค
    - ๓) ถ่ายเท ทิ้ง มูลฝอย หรือสิ่งปฏิกูลในที่อื่นใด นอกจากที่ซึ่งจัดไว้สำหรับรองรับมูลฝอยหรือ สิ่งปฏิกูล
    - ๔) ทำให้น้ำใช้ในตลาดเกิดสกปรกขึ้น จนเป็นสาเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ
    - ๕) ก่อหรือจัดไฟไว้ในลักษณะซึ่งเป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้อื่น หรือน่าจะเกิดอันตราย
    - ๖) ใช้ตลาดเป็นที่พักอาศัยหลับนอน
    - ๗) กระทำการอื่นใดที่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญต่อผู้อื่น

ผู้ขายและผู้ช่วยขายของในตลาด

๑. ผู้ขายและผู้ช่วยขายของในตลาด ต้องให้ความร่วมมือกับผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาด เจ้าพนักงานสาธารณสุข และเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในการดำเนินกิจการที่เกี่ยวกับสุขลักษณะของตลาด อันได้แก่ การจัดระเบียบ กฎเกณฑ์ในการรักษาความสะอาดของตลาด เช่น การฝึกอบรมผู้ขายและผู้ช่วยขายของ
๒. ผู้ขายและผู้ช่วยขายของในตลาด ต้องวางสินค้าบนแผง หรือในขอบเขตที่วางขายของที่จัดไว้ให้ ห้ามวางล้ำแผงหรือขอบเขต หรือต่อเติมแผงขายของออกมาอันจะเป็นการกีดขวางทางเดินในตลาด และห้ามวางสินค้าสูงจากพื้นตลาดเกินกว่าหนึ่งร้อยห้าสิบเซนติเมตร การวางการเก็บสะสมสินค้าประเภทอาหาร เครื่องดื่ม รวมทั้งเครื่องใช้ที่เกี่ยวกับอาหารต้องสูงจากพื้นไม่น้อยกว่าหกสิบเซนติเมตร และห้ามวางวัตถุอันตรายปนกับสินค้าประเภทอาหาร

๓. ผู้ขายของ และผู้ช่วยขายของในตลาด ต้องมีลักษณะส่วนบุคคลดังต่อไปนี้

๑) มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อ หรือเป็นโรคที่สังคมรังเกียจ หรือไม่เป็นพาหะนำโรคติดต่อ อันได้แก่ วัณโรค อหิวาตกโรค ไข้ไทฟอยด์ โรคบิด ไข้สวกไส ไข้หัด ไข้คางทูม โรคเรื้อน โรคผิวหนังที่น่ารังเกียจ และโรคไวรัสตับอักเสบบชนิดบี

๒) อาหารสดที่มีโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดการเน่าเสียได้ง่าย ต้องจัดเก็บในอุณหภูมิที่เหมาะสมตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด

๓) การจำหน่ายอาหารปรุงสำเร็จ ต้องใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ปกปิดอาหารเพื่อป้องกันการปนเปื้อนและรักษาอุปกรณ์ปกปิดให้สะอาดใช้การได้ที่อยู่เสมอ

๔) ในกรณีที่มีการทำ ประกอบ ปรุง ต้องจัดไว้ให้เป็นสัดส่วน และต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลอาหาร

๕) เครื่องมือ เครื่องใช้และภาชนะอุปกรณ์ที่ใช้ต้องสะอาด และปลอดภัย มีการล้างและการเก็บที่ถูกต้อง ทั้งก่อนและหลังการใช้งาน

๔. ถ้าปรากฏว่า ผู้ขายของหรือผู้ช่วยขายของคนใด เป็นโรคติดต่อหรือโรคที่สังคมรังเกียจ หรือเป็นพาหะนำโรคติดต่อ ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าถ้าอนุญาตให้ขายของต่อไป จะเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานมีอำนาจสั่งให้ผู้ขายของหรือผู้ช่วยขายของ ผู้นั้นหยุดการปฏิบัติงานไว้ทันที จนกว่าจะปราศจากเหตุที่เป็นอยู่นั้น

๕. ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียม ตามอัตราที่กำหนดภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากมิได้มารับใบอนุญาตและชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนด จะถือว่าสละสิทธิ์

๖. เมื่อผู้รับใบอนุญาตผู้ใดมีความประสงค์จะขอต่อใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ ตล.๓ ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปจนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่อใบอนุญาต หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ จะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ

๗. ใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

๘. ผู้รับใบอนุญาตผู้ใด ประสงค์จะแก้ไขรายการในใบอนุญาต หรือไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอแก้ไขรายการในใบอนุญาต หรือให้ยื่นคำขอยกเลิกการดำเนินกิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ ตล.๔

๙. หากปรากฏว่า ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด นาระสำคัญผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอใบแทนใบอนุญาต ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ ตล.๔ ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับทราบการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ แล้วแต่กรณีพร้อมหลักฐาน ดังต่อไปนี้

๑) เอกสารการแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีสูญหายหรือถูกทำลาย

๒) ใบอนุญาตเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ

๑๐. การออกใบแทนใบอนุญาต ให้พนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขดังนี้
- ๑) การออกใบแทนใบอนุญาตให้ใช้แบบ ตล.๒ โดยประทับตราสีแดง คำว่า “ใบแทน” กำกับไว้ด้วย และให้มี วัน เดือน ปี ที่ออกใบแทน ทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในใบแทนและต้นขั้วใบแทน
  - ๒) ให้ใช้ใบแทนใบอนุญาตได้เท่ากับเวลาที่เหลือของอายุใบอนุญาตเดิม
  - ๓) บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณี และลงเลขที่ เล่มที่ ปี ของใบแทน
๑๑. ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผย และเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ
๑๒. ให้ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดก่อน หรือในวันที่ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ใช้บังคับดำเนินการปรับปรุง หรือแก้ไขตลาดให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติตำบลนี้ ภายในกำหนดเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด ทั้งนี้ต้องไม่เกินสามปี สำหรับตลาดประเภทที่ ๑ และไม่เกินสองปี สำหรับตลาดประเภทที่ ๒
  ๑๓. ให้ใช้แบบพิมพ์ต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติตำบลนี้ ดังต่อไปนี้
    - ๑) คำขอรับใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ให้ใช้แบบ ตล.๑
    - ๒) ใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ให้ใช้แบบ ตล.๒
    - ๓) คำขอต่ออายุใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ให้ใช้แบบ ตล.๓
    - ๔) คำขออนุญาตการต่าง ๆ ให้ใช้แบบ ตล.๔
  ๑๔. ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาด สำหรับตลาดประเภทใด ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้คราวหนึ่งไม่เกินสิบห้าวัน กรณีที่ผู้รับใบอนุญาตถูกสั่งพักใบอนุญาตมาแล้วสองครั้ง และมีเหตุที่จะต้องสั่งพักใบอนุญาตอีก เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้
๑๕. ผู้ใดฝ่าฝืนในข้อใดข้อหนึ่ง มีความผิดตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ขั้นตอนและระยะเวลาให้บริการ	
ขั้นตอน	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
๑. ยื่นคำร้อง (ระยะเวลา ๒ นาที)	ส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
๒. เจ้าหน้าที่ตรวจสอบเอกสาร (ระยะเวลา ๓ นาที)	ส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
๓. เสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น (ระยะเวลา ๕ นาที)	ส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
๔. ดำเนินการออกใบอนุญาต (ระยะเวลา ๕ วัน)	ส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

ระยะเวลา
ใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น ๕ วัน/ราย

รายการเอกสารหลักฐานประกอบ	
เอกสารหรือหลักฐานที่ต้องใช้	
๑. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน	จำนวน ๑ ฉบับ
๒. สำเนาทะเบียนบ้าน	จำนวน ๑ ฉบับ

ค่าธรรมเนียม

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม

ลำดับ	รายการ	ค่าธรรมเนียม อัตราใหม่ (บาท)	หมายเหตุ
๑	ใบอนุญาตจัดตั้งตลาดตามมาตรา ๓๔	๒,๐๐๐	กฎกระทรวงกำหนด
๒	ใบอนุญาตเข้าขาย	๑๐	ไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท
๓	ค่าเช่าหรือและค่าใช้จ่ายที่ขายของ ตารางเมตรละ/เดือน	๑๕๐	

การรับเรื่องร้องเรียน

ถ้าการให้บริการไม่เป็นไปตามข้อตกลงที่ระบุไว้ข้างต้น สามารถติดต่อเพื่อร้องเรียนได้ที่
องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย โทรศัพท์ ๐ ๓๒๗๔ ๕๓๔๑

คู่มือสำหรับประชาชน เรื่อง การควบคุมสถานที่จำหน่ายหรือสะสมอาหาร

งานที่ให้บริการ	การควบคุมสถานที่จำหน่ายหรือสะสมอาหาร
หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

ขอบเขตการให้บริการ	
สถานที่/ช่องทางการให้บริการ	ระยะเวลาเปิดให้บริการ
ส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย โทรศัพท์ : ๐ ๓๒๗๔ ๕๓๔๑ ต่อ ๑๐๒	วันจันทร์ ถึง วันศุกร์ (ยกเว้นวันหยุดที่ทางราชการกำหนด) ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๒.๐๐ น. และ ๑๓.๐๐ - ๑๖.๓๐ น.

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอ

โดยที่ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ มาตรา ๔๐ บัญญัติให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจในการออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ว่าด้วยการควบคุมสถานที่จำหน่ายและสะสมอาหารเพื่อการควบคุมดูแลด้านสุขลักษณะของสถานที่จำหน่ายและสะสมอาหารที่มีขั้นตอนทำ การปรุง การประกอบอาหารที่ให้บริการประชาชน เกิดความสกปรกหรือปนเปื้อนเชื้อโรค พยาธิ หรือสารเคมีที่เป็นพิษได้

เนื่องด้วย สถานที่จำหน่ายและสะสมอาหาร เป็นสถานประกอบกิจการประเภทหนึ่งที่มีอยู่ในชุมชนมากมาย นับได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิตของคนในชุมชน แต่โดยที่สถานประกอบกิจการดังกล่าวอาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนได้โดยง่าย เพราะเป็นสถานประกอบกิจการที่นำเอาอาหาร นานาชนิดมาจำหน่ายแก่ประชาชนผู้บริโภค โดยเฉพาะสถานที่จำหน่ายและสะสมอาหารที่มีขั้นตอนการทำ การปรุง การประกอบอาหารที่ให้บริการประชาชน เกิดความสกปรกหรือปนเปื้อนเชื้อโรค พยาธิ หรือสารเคมีที่เป็นพิษ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

ตามความแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๔๖ ประกอบกับความตามมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และกฎกระทรวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๖ ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย และนายอำเภอดำเนินสะดวก จึงได้กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอ ไว้ถือปฏิบัติ ดังนี้

๑. ใช้บังคับ...

๑. ใช้บังคับในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลแพวง
๒. “อาหาร” หมายความว่า ของกินหรือเครื่องค้ำจุนชีวิต ได้แก่
  - ๑) วัตถุทุกชนิดที่คนกินดื่มแต่ไม่รวมถึงยาวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทหรือยาเสพติดให้โทษตามกฎหมาย ว่าด้วยการนั้นแล้วแต่กรณี
  - ๒) วัตถุที่มุ่งหมาย สำหรับใช้ หรือใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตอาหารรวมทั้งวัตถุเจือปนอาหาร สี และเครื่องปรุงแต่งกลิ่นรส
  ๓. “สถานที่จำหน่ายอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใด ๆ ที่มีใช้ที่หรือทางสาธารณะ ที่จัดไว้เพื่อประกอบอาหารหรือปรุงอาหารจนสำเร็จ และจำหน่ายให้กับผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ทันที ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่าย โดยจัดให้มีบริเวณไว้สำหรับการบริโภค ณ ที่นั้น หรือนำไปบริโภคที่อื่นก็ตาม
  ๔. “สถานที่เสวยอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใด ๆ ที่มีใช้ที่หรือทางสาธารณะ ที่จัดไว้สำหรับเก็บอาหารอันมีสภาพเป็นของสดหรือของแห้งหรืออาหารในรูปลักษณะอื่นใด ซึ่งผู้ซื้อต้องนำไปทำ ประกอบหรือปรุงเพื่อบริโภคในภายหลัง
  ๕. “ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมีใช้เป็นของเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์ หรือใช้สัญจรได้
  ๖. “อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้
  ๗. ผู้ใดจะจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่เสวยอาหารในอาคาร หรือพื้นที่ใด ซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตร และมีใช้เป็นการขายของในตลาด ต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ถ้าสถานที่ดังกล่าวมีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตร ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อขอรับหนังสือรับรองการแจ้งก่อนการจัดตั้ง
  ๘. ความในข้อ ๗. ไม่ใช่บังคับแก่การประกอบ การ ดังนี้
    - ๑) การประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
    - ๒) การขายของในตลาด
    - ๓) การจำหน่ายสินค้าในที่ หรือทางสาธารณะ
  ๙. ผู้จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่เสวยอาหาร ต้องจัดสถานที่ให้ถูกต้อง ด้วยสัญลักษณ์และเงื่อนไขตามลักษณะของกิจการ ดังต่อไปนี้
    - ก. สถานที่จำหน่ายอาหาร
      - ๑) ไม่ตั้งอยู่ในบริเวณที่น่าจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพ
      - ๒) พื้นทำด้วยวัสดุถาวร ทำความสะอาดง่าย
      - ๓) จัดให้มีระบบระบายน้ำอย่างเพียงพอ และถูกต้องด้วยสัญลักษณ์ตามเกณฑ์มาตรฐานที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด

๔) จัดให้มีแสงสว่างและทางระบายอากาศเพียงพอและถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามเกณฑ์มาตรฐานที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด

๕) จัดให้มีส้วมจำนวนเพียงพอและถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามเกณฑ์มาตรฐานที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด

๖) จัดให้มีที่รองรับมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลที่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะเพียงพอ

๗) จัดให้มีโต๊ะ เก้าอี้ หรือที่นั่งอย่างอื่น ซึ่งมีสภาพแข็งแรง สะอาด และเป็นระเบียบเรียบร้อย อยู่เสมอ

๘) ผนึ่งและบริเวณที่ปรุงอาหาร ต้องมีพื้นที่ทำความสะอาดง่าย

๙) จัดให้มีภาชนะและอุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ ที่ใช้ในการทำ ประกอบ ปรุง เก็บ และการบริโภคอาหารไว้ให้เพียงพอ ปลอดภัย และถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามเกณฑ์มาตรฐานที่องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนด

๑๐) จัดให้มีบริเวณและที่สำหรับทำความสะอาดภาชนะ ตลอดจนอุปกรณ์เครื่องใช้ต่างๆ ให้เพียงพอ และถูกต้องด้วยสุขลักษณะ เพื่อใช้ในการนั้นโดยเฉพาะ

๑๑) จัดให้มีที่สำหรับล้างมือ พร้อมอุปกรณ์จำนวนเพียงพอ

๑๒) จัดให้มีการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ รวมทั้งป้องกันไม่ให้เกิดเหตุรำคาญ เนื่องจากการจำหน่าย ทำ ประกอบ ปรุง และเก็บอาหาร

๑๓) จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น

๑๔) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบัญญัติ และคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบล

ข. สถานที่สะสมอาหาร

๑) จัดสถานที่ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ก. ๑) - ๖)

๒) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบัญญัติ และคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบล

๑๐. ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับหนังสือรับรองการแจ้งตั้งดูแลรักษาสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารที่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

๑) รักษาสถานที่ให้สะอาดอยู่เสมอ รวมทั้งจัดให้มีการป้องกันและกำจัดสัตว์นำโรค

๒) ต้องมีการดูแลรักษาความสะอาดที่รองรับขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ไม่ให้เป็นที่เพาะพันธุ์แมลง และสัตว์นำโรคได้ และต้องมีการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลที่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ

๓) รักษาส้วมให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะอยู่เสมอ

๔) จัดสิ่งของเครื่องใช้ และอุปกรณ์ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย และรักษาให้สะอาดอยู่เสมอ

๕) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบัญญัติ และคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบล

๑๑. ผู้รับใบ...

๑๑. ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับหนังสือรับรองการแจ้งจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของอาหาร กรรมวิธีการจำหน่าย ทำ ประกอบ ประุง เก็บ รักษาอาหาร ตลอดจนสุขลักษณะของภาชนะ อุปกรณ์ น้ำใช้ และของใช้อื่น ๆ รวมทั้งสุขลักษณะส่วนบุคคลของผู้จำหน่ายอาหาร ผู้ปรุงอาหาร และผู้ใช้บริการ ดังต่อไปนี้

๑) วางเก็บอาหารก่อนปรุงในที่สะอาดถูกสุขลักษณะ รวมทั้งจัดให้มีการป้องกันสัตว์นำโรคในสถานที่นั้น

๒) ใช้เครื่องปกปิดอาหาร รวมทั้งภาชนะและอุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ ที่ใช้ในการทำ ประกอบ ประุง เก็บอาหาร เพื่อป้องกันฝุ่นละอองและสิ่งที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตลอดจนรักษาเครื่องปกปิดนั้น ให้สะอาดและใช้การได้ที่อยู่เสมอ

๓) น้ำแข็งสำหรับใช้บริโภคต้องจัดเก็บไว้ในภาชนะที่ถูกสุขลักษณะ สามารถป้องกันสิ่งปนเปื้อนได้ และห้ามนำอาหารหรือสิ่งของอื่นใดแช่หรือเก็บรวมไว้ด้วยกัน

๔) การทុบ บดน้ำแข็ง ต้องปฏิบัติให้ถูกสุขลักษณะ และสะอาดอยู่เสมอ รวมทั้งป้องกันมิให้มีเสียงอันเป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

๕) ในกรณีที่มีผ้าเช็ดหน้าให้บริการ ต้องทำความสะอาดและผ่านความร้อนฆ่าเชื้อโรคหรือกรรมวิธีอื่นใด ให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ

๖) จัดให้มีน้ำสะอาดไว้ให้เพียงพอ

๗) ใช้ภาชนะหรือวัสดุที่สะอาด ปลอดภัยสำหรับประุง ใส่ หรือห่ออาหารหรือน้ำแข็ง โดยรักษาให้สะอาดอยู่เสมอ

๘) ผู้จำหน่ายอาหาร ผู้ปรุงอาหาร และผู้ใช้บริการต้องแต่งกายให้สะอาดและปฏิบัติตนให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะส่วนบุคคล

๙) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบัญญัติ และคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล

๑๒. อาคารที่ใช้เป็นสถานที่ประกอบการ ต้องมีหลักฐานแสดงว่าสามารถใช้ประกอบการได้โดยถูกต้องตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมอาคาร

๑๓. ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับหนังสือรับรองการแจ้ง ต้องไม่เป็นโรคติดต่อและไม่จ้างหรือใช้บุคคลที่ป่วยหรือมีเหตุควรเชื่อว่าเป็นโรคติดต่อ จำหน่าย ทำ ประกอบ ประุง เก็บอาหาร

๑๔. ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตร ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบ สอ.๑ ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น พร้อมกับหลักฐานต่าง ๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนด

ในกรณีสถานที่ มีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตร ให้ยื่นคำขอรับหนังสือรับรองการแจ้ง ตามแบบ สอ.๒ ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น พร้อมกับหลักฐานต่าง ๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนด

๑๕. เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ได้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขออนุญาตหรือคำขอรับหนังสือรับรองการแจ้งแล้ว ปรากฏว่าถูกต้องตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ให้ออกใบอนุญาตตามแบบ สอ.๓ หรือหนังสือรับรองการแจ้ง ตามแบบ สอ.๔ แล้วแต่กรณี

ผู้ได้รับ...

ผู้ได้รับใบอนุญาต หรือผู้ได้รับการรับรองการแจ้ง ต้องมารับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้ง พร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ภายในกำหนด สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากมิได้มารับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้ง และชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนด จะถือว่าสละสิทธิ์

๑๖ เมื่อผู้รับใบอนุญาตผู้ใดประสงค์ขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ สอ.๕ ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไป จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่น จะส่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตหากมิได้ชำระค่าธรรมเนียม ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ จะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบ ของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ

๑๗ ผู้รับหนังสือรับรองการแจ้งต้องเสียค่าธรรมเนียมเป็นประจำทุกปี ตลอดระยะเวลาที่ยังดำเนิน กิจการนั้น โดยยื่นคำขอชำระค่าธรรมเนียมประจำปี ตามแบบ สอ.๖ ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น พร้อม หลักฐานต่าง ๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนด และให้ชำระค่าธรรมเนียมก่อนครบรอบในแต่ละปี หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนดจะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบ ของค่าธรรมเนียม ที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้แจ้งจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

๑๘ ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจองค์การบริหารส่วนตำบล

๑๙ เมื่อผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับหนังสือรับรองการแจ้ง ไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไปให้ยื่นคำขอ บอกเลิกการดำเนินกิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ สอ.๗

๒๐ หากผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับหนังสือรับรองการแจ้ง ประสงค์จะแก้ไขรายการในใบอนุญาตหรือ หนังสือรับรองการแจ้ง ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ สอ.๗

๒๑. หากปรากฏว่าใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้ง สูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระ สำคัญ ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับหนังสือรับรองการแจ้งแล้วแต่กรณี จะต้องยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตหรือ ใบแทนหนังสือรับรองการแจ้ง ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ สอ.๗ ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ทราบ ถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญแล้วแต่กรณี พร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

๑) เอกสารการแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีสูญหายหรือถูกทำลาย

๒) ใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ

๒๒. การออกใบแทนใบอนุญาต หรือใบแทนหนังสือรับรองการแจ้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ดังนี้

๑) การออกใบแทนใบอนุญาตให้ใช้แบบ สอ.๓ หรือการออกใบแทนหนังสือรับรองการแจ้งให้ใช้ แบบ สอ.๔ โดยประทับตราสีแดงคำว่า “ใบแทน” กำกับไว้ด้วย และให้มี วัน เดือน ปี ที่ออกใบแทน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทนและต้นขั้ว ใบแทน

๒) ให้ใช้ใบแทนใบอนุญาตได้เท่ากับเวลาที่เหลือของใบอนุญาตเดิม

๓) บันทึกลับด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิม หรือต้นขั้วหนังสือรับรองการแจ้งเดิมระบุสาเหตุการสูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิมหรือหนังสือรับรองการแจ้งเดิมแล้วแต่กรณีและลงเล่มที่ เลขที่ ปี ของใบแทน

๒๓. ผู้รับใบ...

๒๓. ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับหนังสือรับรองการแจ้ง ให้จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่
สะสมอาหาร ต้องแสดงใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่
ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

๒๔. ให้ใช้แบบพิมพ์ต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

๑) คำขอรับใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร ให้ใช้แบบ สอ.๑

๒) คำขอรับหนังสือรับรองการแจ้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร ให้ใช้แบบ

สอ.๒

๓) ใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร ให้ใช้แบบ สอ.๓

๔) หนังสือรับรองการแจ้งจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร ให้ใช้แบบ สอ.๔

๕) คำขอต่ออายุใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร ให้ใช้แบบ

สอ.๕

๖) คำขอชำระค่าธรรมเนียมประจำปีหนังสือรับรองการแจ้งจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือ
สถานที่สะสมอาหาร ให้ใช้แบบ สอ.๖

๗) คำขออนุญาตการต่าง ๆ ให้ใช้แบบ สอ.๗

๒๕. ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่
ถูกต้องตามนี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตไว้คราวหนึ่งไม่เกินสิบห้าวัน

กรณีถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้วสองครั้ง และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก เจ้าพนักงาน
ท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

๒๖. ในกรณีผู้ดำเนินการจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใด
ซึ่งมีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตร และมีใช้เป็นการขายของในตลาด โดยมีได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น
ตามข้อ ๗ และเคยได้รับโทษเพราะเหตุที่ฝ่าฝืนดำเนินกิจการโดยมิได้แจ้งขอหนังสือรับรองการแจ้งต่อเจ้าพนักงาน
ท้องถิ่นมาแล้วครั้งหนึ่ง หากฝ่าฝืนดำเนินกิจการโดยมิได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นต่อไป ให้เจ้าพนักงาน
ท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินกิจการดังกล่าวหยุดดำเนินกิจการไว้ จนกว่าจะได้ดำเนินการแจ้งขอหนังสือรับรอง
การแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ ๗ ถ้ายังฝ่าฝืนอีก ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งห้ามดำเนิน
กิจการนั้นไว้ตามที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสองปี

๒๗. ผู้ใดฝ่าฝืนในข้อ ๗ มีโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท และมีความผิดตามมาตรา ๗๒ แห่งพระราช
บัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

๒๘. ผู้ใดฝ่าฝืนในข้อ ๙ ข้อ ๑๐ หรือข้อ ๑๑ มีโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทและมีความผิดตามมาตรา
๘๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

๒๙. ผู้ใดฝ่าฝืนในข้อ ๒๑ หรือข้อ ๒๓ มีโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท และมีความผิดตามมาตรา
๘๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

๓๐. ผู้รับใบอนุญาตผู้ใด ดำเนินกิจการในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามข้อ ๒๕ มีโทษปรับไม่
เกินหนึ่งพันบาท และมีความผิดตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ขึ้นตอน...

ขั้นตอนและระยะเวลาให้บริการ	
ขั้นตอน	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
๑. ยื่นคำร้อง (ระยะเวลา ๒ นาที)	ส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
๒. เจ้าหน้าที่ตรวจสอบเอกสาร (ระยะเวลา ๓ นาที)	ส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
๓. เสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น (ระยะเวลา ๕ นาที)	ส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
๔. ดำเนินการออกใบอนุญาต (ระยะเวลา ๕ วัน)	ส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

ระยะเวลา
ใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น ๕ วัน/ราย

รายการเอกสารหลักฐานประกอบ
เอกสารหรือหลักฐานที่ต้องใช้
๑. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน จำนวน ๑ ฉบับ
๒. สำเนาทะเบียนบ้าน จำนวน ๑ ฉบับ

ค่าธรรมเนียม

อัตราค่าธรรมเนียม

ลำดับ	รายการ	ค่าธรรมเนียม
๑.	อัตราค่าธรรมเนียมในการออกหนังสือรับรองการแจ้งจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร	
๑.๑	พื้นที่ประกอบการไม่เกิน ๑๐ ตารางเมตร	๕๐
๑.๒	พื้นที่ประกอบการเกิน ๑๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๒๕ ตารางเมตร	๑๐๐
๑.๓	พื้นที่ประกอบการเกิน ๒๕ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๕๐ ตารางเมตร	๑๕๐
๑.๔	พื้นที่ประกอบการเกิน ๕๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร	๒๐๐
๑.๕	พื้นที่ประกอบการเกิน ๑๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร	๒๕๐
๒.	อัตราค่าใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร	
๒.๑	พื้นที่ประกอบการเกิน ๒๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๔๐๐ ตารางเมตร	๕๐๐
๒.๒	พื้นที่ประกอบการเกิน ๔๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป	๑,๐๐๐

การรับเรื่องร้องเรียน

ถ้าการให้บริการไม่เป็นไปตามข้อตกลงที่ระบุไว้ข้างต้น สามารถติดต่อเพื่อร้องเรียนได้ที่
องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย โทรศัพท์ ๐ ๓๒๗๔ ๕๓๔๑

คู่มือสำหรับประชาชน เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

งานที่ให้บริการ	การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์
หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

ขอบเขตการให้บริการ	
สถานที่/ช่องทางให้บริการ	ระยะเวลาเปิดให้บริการ
ส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย โทรศัพท์ : ๐ ๓๒๗๔ ๕๓๔๑ ต่อ ๑๐๒	วันจันทร์ ถึง วันศุกร์ (ยกเว้นวันหยุดที่ทางราชการกำหนด) ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๒.๐๐ น. และ ๑๓.๐๐ - ๑๖.๓๐ น.

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอ

โดยที่ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ มาตรา ๒๙ บัญญัติให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจในการออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ เพื่อการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ในสถานที่ราชการหรือสวนสาธารณะได้

เนื่องด้วย การเลี้ยงสัตว์จะเป็นกิจกรรมหนึ่งที่มีผลกระทบต่อสภาวะการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมของชุมชน หากการเลี้ยงสัตว์นั้นอยู่ในทำเลที่ไม่เหมาะสม เช่น การเลี้ยงสัตว์ใต้ถุนบ้าน การเลี้ยงสัตว์ใกล้แหล่งน้ำบริโภค เป็นต้น หรือการเลี้ยงสัตว์ที่ไม่ถูกสุขลักษณะ หรือเลี้ยงสัตว์ในปริมาณที่มากเกินไป ไม่มีการบำบัดน้ำเสียที่เกิดจากการประกอบกิจการ ทำให้เกิดสภาวะที่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงวัน เกิดกลิ่นเหม็นเป็นที่รบกวนสภาวะความเป็นอยู่และสุขภาพของประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล จึงเห็นเป็นการสมควรกำหนดให้มีการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

ตามความแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๔๖ ประกอบกับความตามมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย และนายอำเภอดำเนินสะดวก จึงได้กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการยื่นคำขอ ไว้ถือปฏิบัติ ดังนี้

๑. ใช้บังคับในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย
๒. “สัตว์” หมายความว่า สัตว์ทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นสัตว์เลี้ยง หรือสัตว์ป่า หรือสัตว์ชนิดอื่น ๆ ที่คนสามารถนำมาเลี้ยงได้
๓. “การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครอง หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุม

๔. “เจ้าของ...

๔. “เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย
๕. “สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือที่เลี้ยงสัตว์
๖. ให้องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์ดังต่อไปนี้
๑) ช้าง	๖) แพะ	๑๑) สุนัข
๒) ม้า	๗) แกะ	๑๒) แมว
๓) โค	๘) ห่าน	๑๓) งู
๔) กระบือ	๙) เป็ด	๑๔) จระเข้
๕) สุกร	๑๐) ไก่	๑๕) นก
๗. ห้ามมิให้มีการเลี้ยงสัตว์ร้ายต่าง ๆ สัตว์มีพิษร้าย สัตว์ต้องห้ามตามกฎหมาย
๘. ห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท ช้าง ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ในเขตพื้นที่ต่อไปนี้โดย

เด็ดขาด

- ๘.๑ พื้นที่สวนสาธารณะในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
- ๘.๒ พื้นที่สถานที่ราชการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
๙. นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้
- ๙.๑ จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคง แข็งแรง ตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์ และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่าง และการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและสิ่งโสโครกที่ถูกสุขลักษณะ
- ๙.๒ รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ
- ๙.๓ กำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ที่ถูกสุขลักษณะ
- ๙.๔ จัดให้มีการสร้างภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันโรคสัตว์ติดคน
- ๙.๕ ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของคน
- ๙.๖ ไม่เลี้ยงสัตว์ในสถานที่ ที่นายองค์การบริหารส่วนตำบลกำหนด
๑๐. ในกรณีที่มีเหตุการณ์สงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์แยกสัตว์นั้นไว้ต่างหาก และแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลทราบและต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของสัตวแพทย์
๑๑. ให้นายองค์การบริหารส่วนตำบลแพ่งพวย มีอำนาจกำหนดเขตควบคุมการปล่อยสัตว์เฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง หรือเต็มพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล
- ความในข้อ ๑๑ ไม่ใช่บังคับแก่การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณี หรือเพื่อการขายพันธุ์
๑๒. เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตราย หรือเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น
๑๓. เจ้าของสัตว์ไม่ปฏิบัติตามข้อ ๗ หรือละเว้นการปฏิบัติการ จนเป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจในการดำเนินการตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ดังนี้
- ๑๓.๑ กักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อย ๓๐ วัน ถ้าพ้น ๓๐ วันแล้วไม่มีเจ้าของมาแสดงตัวขอรับสัตว์นั้นคืน ให้สัตว์นั้นเป็นของราชการส่วนท้องถิ่น

๑๓.๒ กรณี...

๑๓.๒ กรณีที่กักสัตว์ดังกล่าวไว้แล้วมีเจ้าของมาขอรับภายใน ๓๐ วัน เจ้าของสัตว์นั้นจะต้องเสียค่าใช้จ่ายสำหรับเลี้ยงสัตว์ตามที่ราชการส่วนท้องถิ่นได้ใช้จ่ายจริงแก่ราชการส่วนท้องถิ่น นอกจากนี้จะต้องเสียค่าปรับอีกตามโทษที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗๓ วรรค ๒ ซึ่งอยู่ในดุลยพินิจของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายว่าจะปรับเท่าใดหรือไม่ปรับก็ได้

๑๓.๓ กรณีที่การกักสัตว์ ระหว่างรอเจ้าของมารับคืน อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้น ก่อนครบกำหนด ๓๐ วันก็ได้ แล้วหักค่าใช้จ่ายและเก็บส่วนที่เหลือแทนสัตว์ได้

๑๓.๔ เมื่อเจ้าของมารับคืนภายใน ๓๐ วัน ให้คืนส่วนที่เหลือเก็บไว้แทนสัตว์แก่เจ้าของ ส่วนโทษปรับนั้นขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมาย

๑๓.๕ กรณีที่ปรากฏว่า สัตว์นั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามสมควรได้ทันที ไม่ต้องรอเจ้าของหรือรอให้ครบกำหนด ๓๐ วัน

ขั้นตอนและระยะเวลาให้บริการ	
ขั้นตอน	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
๑. ยื่นคำร้อง (ระยะเวลา ๒ นาที)	ส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
๒. เจ้าหน้าที่ตรวจสอบเอกสาร (ระยะเวลา ๓ นาที)	ส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
๓. เสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น (ระยะเวลา ๕ นาที)	ส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

ระยะเวลา
ใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น ๑๐ นาที/ราย

รายการเอกสารหลักฐานประกอบ
เอกสารหรือหลักฐานที่ต้องใช้
๑. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน จำนวน ๑ ฉบับ
๒. สำเนาทะเบียนบ้าน จำนวน ๑ ฉบับ

ค่าธรรมเนียม
- ไม่มีค่าธรรมเนียม

การรับเรื่องร้องเรียน
ถ้าการให้บริการไม่เป็นไปตามข้อตกลงที่ระบุไว้ข้างต้น สามารถติดต่อเพื่อร้องเรียนได้ที่ องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย โทรศัพท์ ๐ ๓๒๗๔ ๕๓๔๑

คู่มือสำหรับประชาชน เรื่อง การควบคุมดูแลการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

งานที่ให้บริการ	การควบคุมดูแลการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ
หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

ขอบเขตการให้บริการ	
สถานที่/ช่องทางให้บริการ	ระยะเวลาเปิดให้บริการ
ส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย โทรศัพท์ : ๐ ๓๒๗๔ ๕๓๔๑ ต่อ ๑๐๒	วันจันทร์ ถึง วันศุกร์ (ยกเว้นวันหยุดที่ทางราชการกำหนด) ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๒.๐๐ น. และ ๑๓.๐๐ - ๑๖.๓๐ น.

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอ

โดยที่ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ มาตรา ๔๓ บัญญัติให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจในการออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ว่าด้วยการควบคุมดูแลการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะต่าง ๆ เพื่อเป็นการป้องกันมิให้เกิดการปนเปื้อนสิ่งสกปรกในอาหาร และเป็นการป้องกันมิให้เกิดการแพร่ระบาดของโรคติดต่อระบบทางเดินอาหารในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้

เนื่องด้วย การดูแลรักษาความสะอาดของถนน ทางเดิน ที่สาธารณะและสถานสาธารณะต่าง ๆ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล นับว่าเป็นภาระหน้าที่หนึ่งที่ต้องดำเนินการ เพื่อป้องกันมิให้เกิดการปนเปื้อนสิ่งสกปรกในอาหาร ซึ่งจะเป็นการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดต่อระบบทางเดินอาหารจากการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

ตามความแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ มาตรา ๔๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๔๖ ประกอบกับความตามมาตรา ๔๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และกฎกระทรวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๖ ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย และนายอำเภอดำเนินสะดวก จึงได้กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการยื่นคำขอ ไว้ถือปฏิบัติ ดังนี้

๑. ใช้บังคับในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย

๒. “**ที่หรือทางสาธารณะ**” หมายความว่า สถานที่หรือทางที่มีใช้เป็นที่ของเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

๓. “**เร่ขาย**” หมายความว่า การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ โดยมีได้จัดวางอยู่ในที่หนึ่งที่ได้เป็นปกติ ไม่ว่าจะผ่านทางบกหรือทางน้ำ

๔. ห้ามมิให้...

๔. ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายด้วยลักษณะวิธีการจัดวางสินค้า ในที่หนึ่งที่ได้เป็นปกติ หรือเร่ขาย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานส่วนท้องถิ่น

๕. ผู้ขอรับใบอนุญาตและผู้ช่วยจำหน่ายในที่หรือทางสาธารณะ ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไข ดังนี้

๑) ต้องไม่เป็นโรคติดต่อหรือพาหะของโรคติดต่อตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๖

๒) เงื่อนไขอื่นตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนด

๖. ผู้ใดจะขอรับใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ โดยลักษณะวิธีการจัดวางสินค้าในที่หนึ่งที่ได้เป็นปกติ หรือลักษณะวิธีการเร่ขายสินค้า ให้ยื่นคำขอตามแบบ สณ.๑ ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น พร้อมกับหลักฐานต่าง ๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนด และรูปถ่ายหน้าตรงครึ่งตัว ไม่สวมหมวก ไม่สวมแว่นตาดำ ขนาด ๑ x ๑ นิ้ว ของผู้ขอรับใบอนุญาตและผู้ช่วยจำหน่ายคนละ ๓ รูป เพื่อติดไว้ที่ทะเบียน ๑ รูป ในใบอนุญาต ๑ รูป และบัตรสุขลักษณะประจำตัวอีก ๑ รูป

๗. เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของคำขออนุญาตแล้ว ปรากฏว่าถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ให้ออกใบอนุญาตตามแบบ สณ.๒ หรือ สณ.๓ แล้วแต่กรณี พร้อมบัตรประจำตัวผู้รับใบอนุญาตและผู้ช่วยจำหน่ายตามแบบ สณ.๔ หรือ สณ.๕ แล้วแต่กรณี

๘. ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องมารับใบอนุญาต พร้อมชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนด ภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากมิได้มารับใบอนุญาตและชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนด จะถือว่าสละสิทธิ์

๙. การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ผู้จำหน่ายหรือผู้ช่วยจำหน่ายจะต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

๑) แต่งกายสะอาด สุภาพเรียบร้อย

๒) จัดวางสิ่งของให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่ยื่นล้ำบริเวณที่กำหนด ร่มหรือผ้าใบบังแดด รวมทั้งตัวผู้ค้าต้องไม่ล้ำลงมาบนผิวจราจร

๓) แผงสำหรับวางขาย เช่น แคร่ แท่น โต๊ะ ต้องทำด้วยวัสดุที่แข็งแรง ขนาดและความสูงจากพื้นตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

๔) รักษาความสะอาดบริเวณที่จำหน่ายสินค้าอยู่เสมอ ทั้งในระหว่างทำการค้าและหลังจากเลิกทำการค้าแล้ว

๕) จัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะไว้ให้เพียงพอ

๖) ให้จัดวางสินค้าที่จำหน่ายบนแผงหรือจัดวางในลักษณะอื่น ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

๗) ห้ามพาด ติดตั้งวางแผนค้ำเกาะเกี่ยวสายไฟฟ้า หลอดไฟฟ้าหรืออุปกรณ์เกี่ยวกับการขายรวมตลอดถึงการตอกตะปู ผูกเชือกหรือยึดสิ่งหนึ่งสิ่งใดกับคอกต้นไม้ หรือต้นไม้โดยเด็ดขาด

๘) ห้ามใช้เครื่องกำเนิดไฟฟ้าที่ใช้เครื่องยนต์ที่มีเสียงดัง

๙) ห้ามใช้เครื่องขยายเสียงหรือเปิดวิทยุเทปหรือกระทำการโดยวิธีอื่นใดที่ก่อให้เกิดเสียงดังจนเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น

๑๐) ห้ามนำรถยนต์ รถจักรยานยนต์ หรือล้อเลื่อน ไปจอดบนทางเท้าเพื่อจำหน่ายสินค้า

๑๑) หยุด...

๑๑) หยุดประกอบการค้าประจำสัปดาห์หนึ่งวัน และให้หยุดกรณีมีเหตุพิเศษเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

๑๒) หลังจากเลิกทำการค้า ต้องเก็บวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบการค้าออกจาก บริเวณที่อนุญาตให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้า

๑๓) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับการสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบัญญัติ และคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบล

๑๐. การจำหน่ายสินค้าประเภทอาหารในที่หรือทางสาธารณะ ผู้จำหน่าย ผู้ช่วยจำหน่ายจะต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

๑) ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๙ ๒) - ๑๒)

๒) แต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่มีแขน และสวมเสื้อผ้าที่สะอาดเรียบร้อยรวมทั้งสวมรองเท้า ขณะเตรียมทำ ประกอบ ปูรง หรือจำหน่ายอาหาร

๓) ต้องตัดเล็บมือให้สั้น ถ้ามีบาดแผล มีการบาดเจ็บ การถูกลวก หรือระคายเคืองผิวหนังบริเวณมือ หรือนิ้วมือต้องปิดปากแผลให้เรียบร้อย

๔) ไม่สูบบุหรี่ ขบเคี้ยว รับประทานอาหาร ในขณะที่เตรียมทำ ประกอบ ปูรง หรือจำหน่ายอาหาร หรือไม้ไอ จาม รดบนอาหาร

๕) ที่เตรียม ทำ ประกอบ ปูรง การวางแผงจำหน่ายอาหารต้องสูงอย่างน้อยหกสิบเซนติเมตร

๖) การจำหน่ายอาหารที่ต้องมีการล้างภาชนะอุปกรณ์ จะต้องมีการล้างภาชนะอุปกรณ์และวางสูงจากพื้นที่หรือลงสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะ

๗) รักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการจำหน่ายอาหารให้สะอาดและใช้การได้อยู่เสมอ

๘) ให้ปกปิดอาหาร เครื่องปรุงอาหาร ภาชนะใส่อาหาร เครื่องมือ เครื่องใช้ สำหรับประกอบอาหาร ด้วยอุปกรณ์ที่สามารถป้องกันฝุ่นละออง แมลงวัน และสัตว์ ซึ่งเป็นพาหะนำโรค รวมทั้งดูแลรักษาให้สะอาดและใช้การได้ดีอยู่เสมอ

๙) ใช้น้ำสะอาดในการทำ ประกอบ ปูรง แห่ ล้างอาหาร ภาชนะ เครื่องใช้และปฏิบัติให้ถูกสุขลักษณะอยู่เสมอ

๑๐) ใช้วัสดุ ภาชนะอุปกรณ์ที่สะอาด ปลอดภัย สำหรับใส่หรือเตรียมทำประกอบ ปูรง และจำหน่าย

๑๑) จัดให้มีที่รองรับมูลฝอย โดยแยกประเภทเป็นแบบแห้งและเปียกที่ถูกสุขลักษณะไว้เพียงพอและไม่ถ่ายเททิ้งลงในท่อระบายน้ำ หรือทางสาธารณะ

๑๒) จัดให้มีการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ รวมทั้งป้องกันไม่ให้เกิดเหตุรำคาญ เนื่องจากการจำหน่าย เตรียม ประกอบ ปูรง และเก็บอาหาร

๑๓) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งของเจ้าพนักงานส่วนท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบัญญัติและคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย

๑๑. การจำหน่ายสินค้า ประเภท สัตว์เลี้ยง สัตว์ป่าหรือสัตว์น้ำ ในที่หรือทางสาธารณะ ผู้จำหน่ายหรือผู้ช่วยจำหน่ายจะต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

- ๑) ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๐ ๑) - ๑๒)
- ๒) จัดการฉีดวัคซีนป้องกันโรคติดต่อ เช่น โรคพิษสุนัขบ้า โรคหัดสุนัข โรคแอนแทรกซ์ เป็นต้น แก่สัตว์ป่า สัตว์เลี้ยง ทุกตัวก่อนจำหน่ายไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน
- ๓) ห้ามจำหน่ายสัตว์ที่ป่วยเป็นโรคติดต่อร้ายแรง
- ๔) ใช้กรงหรือคอกหรือภาชนะใช้เลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสมกับชนิดของสัตว์และสะอาดปลอดภัย
- ๕) รักษาเครื่องมือ เครื่องใช้และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการจำหน่ายสัตว์ให้สะอาดและใช้การได้ดีอยู่เสมอ

๖) จัดให้มีที่รองรับมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและมูลฝอยติดเชื้อ โดยแยกประเภทที่ถูกต้องลักษณะไว้ให้เพียงพอและไม่ถ่ายเททิ้งลงในท่อระบายน้ำหรือทางสาธารณะ

๗) จัดให้มีการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ รวมทั้งป้องกันไม่ให้เกิดเหตุรำคาญ เนื่องจากการจำหน่าย การกักขังและการรักษาความสะอาด

๘) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบัญญัติ และคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบล

๑๒. การเร่ขายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ผู้จำหน่ายหรือผู้ช่วยจำหน่ายจะต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

- ๑) จำหน่ายสินค้าในบริเวณที่อนุญาตให้จำหน่ายได้
- ๒) ต้องแต่งกายสะอาด สุภาพ เรียบร้อย
- ๓) มูลฝอยจากการเร่ขาย ห้ามทิ้งลงในที่หรือทางสาธารณะ
- ๔) ในขณะที่เร่ขายสินค้า ห้ามใช้เครื่องขยายเสียงหรือเปิดวิทยุเทปหรือส่งเสียงดัง จนเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น

๕) ห้ามนำรถยนต์ รถจักรยานยนต์ หรือล้อเลื่อนไปจอดบนทางเท้าเพื่อขายสินค้า

๖) จัดให้มีที่รองรับมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและมูลฝอยติดเชื้อ โดยแยกประเภทที่ถูกต้องลักษณะไว้ให้เพียงพอและไม่ถ่ายเททิ้งลงในท่อระบายน้ำหรือทางสาธารณะ

๗) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบัญญัติ และคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบล

๑๓. การเร่ขายสินค้าประเภทอาหารในที่หรือทางสาธารณะ ผู้จำหน่ายและผู้ช่วยจำหน่ายจะต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

- ๑) ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๒ ๑) - ๖)
- ๒) อาหารที่เร่ขายต้องสะอาด ปลอดภัย
- ๓) ใช้วัสดุ ภาชนะหีบห่อที่สะอาด ปลอดภัย สำหรับใส่อาหาร
- ๔) ดูแลรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการเร่ขายอาหารให้สะอาด และใช้การได้ดีอยู่เสมอ
- ๕) จัดอาหารแยกตามประเภทของสินค้าให้เป็นระเบียบ

๖) แต่งกาย...

๖) แต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่มีแขน สะอาดเรียบร้อย และสวมรองเท้าขณะทำการเร่ขายอาหาร

๗) ตัดเล็บมือให้สั้น ถ้ามีบาดแผลบริเวณมือต้องปิดบาดแผลให้เรียบร้อย

๘) ไม่สูบบุหรี่ หรือไอ จาม รดบนอาหารในขณะที่ขาย

๙) ปฏิบัติการอื่นใดที่เกี่ยวข้องด้วยสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบัญญัติ และคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบล

๑๔. การเร่ขายสินค้าประเภทอาหารทางน้ำ ผู้จำหน่ายและผู้ช่วยจำหน่ายจะต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

๑) ปฏิบัติการตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๒ ๑) ๒) ๔) ๖) และข้อ ๑๓ ๒) ๓) ๔) ๕) ๗) ๘)

๒) ห้ามทิ้งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยลงในแม่น้ำลำคลอง

๓) ปฏิบัติการอื่นใดที่เกี่ยวข้องด้วยสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบัญญัติ และคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบล

๑๕. การเร่ขายสินค้าประเภท สัตว์เลี้ยง สัตว์ป่า หรือสัตว์น้ำในที่หรือทางสาธารณะ ผู้จำหน่ายและผู้ช่วยจำหน่ายจะต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

๑) ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๒ ๑) - ๖)

๒) สัตว์เลี้ยงและสัตว์ป่าที่เร่ขายต้องฉีดวัคซีนป้องกันโรคติดต่อ เช่น โรคพิษสุนัขบ้า โรคหัดสุนัข โรคแอนแทรกซ์ เป็นต้น

๓) ห้ามจำหน่ายสัตว์ที่ป่วยเป็นโรคติดต่อร้ายแรง

๔) ใช้กรงหรือภาชนะใส่เลี้ยงสัตว์ที่สะอาดปลอดภัย

๕) รักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการเร่ขายให้สะอาด และใช้การได้ดี

อยู่เสมอ

๑๖. ห้ามผู้จำหน่ายและผู้ช่วยจำหน่าย ประกอบกิจการเมื่อมีเหตุควรเชื่อว่าตนเป็นโรคติดต่อที่ระบุไว้ หรือเมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ตรวจปรากฏว่าตนเป็นพาหะนำโรค และได้รับแจ้งความเป็นหนังสือแจ้งว่าตนเป็นพาหะของโรคติดต่อ ซึ่งระบุไว้ดังต่อไปนี้ คือ

๑) วัณโรค

๖) โรคคางทูม

๒) อหิวาตกโรค

๗) โรคเรื้อน

๓) ไข้ไทฟอยด์

๘) โรคผิวหนังที่น่ารังเกียจ

๔) โรคบิด

๙) โรคตับอักเสบที่เกิดจากไวรัส

๕) ไข้สุกใส

๑๐) โรคอื่น ๆ ตามที่ทางราชการกำหนด

๑๗. ในขณะที่ทำการจำหน่ายสินค้าหรือเร่ขายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตของตนได้เสมอ และทำการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ตามประเภทสินค้าและลักษณะการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะที่ได้กำหนดไว้ในใบอนุญาต ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้ช่วยจำหน่ายในที่หรือทางสาธารณะ ต้องติดบัตรสุขลักษณะประจำตัวไว้ที่หน้าอกด้านซ้ายตลอดเวลาที่จำหน่ายสินค้า

๑๘. ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้เฉพาะผู้รับใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ซึ่งระบุไว้ในใบอนุญาตไม่เกินหนึ่งคน

๑๙. เมื่อผู้รับ...

๑๙. เมื่อผู้รับใบอนุญาต ประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตให้จำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ สผ.๖ ก่อนวันอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปจนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ จะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียม ที่ค้างชำระ

๒๐. ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบล

๒๑. เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอบอกเลิกการดำเนินกิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ สผ.๗ ก่อนการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

๒๒. หากผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะเปลี่ยนแปลงชนิด หรือประเภทสินค้า หรือลักษณะการจำหน่าย หรือสถานที่จัดวางสินค้าให้แตกต่างไปจากที่ระบุในใบอนุญาตหรือรายการอื่นใด ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ สผ.๗

๒๓. ในกรณีที่ได้รับใบอนุญาตหรือบัตรสุกซ์ลักษณะประจำตัวสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต หรือขอรับใบสุกซ์ลักษณะประจำตัวใหม่แล้วแต่กรณี ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ สผ.๗ ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญแล้วแต่กรณี พร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

- ๑) เอกสารการแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีการสูญหายหรือถูกทำลาย
- ๒) ใบอนุญาตหรือบัตรสุกซ์ลักษณะประจำตัวเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ
- ๓) รูปถ่ายของผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ช่วยจำหน่าย ขนาด ๑ x ๑ นิ้ว จำนวนคนละ ๓ รูป

๒๔. การออกใบแทนใบอนุญาต หรือการออกบัตรสุกซ์ลักษณะประจำตัวใหม่ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขดังนี้

๑) การออกใบแทนใบอนุญาตให้ใช้แบบ สผ.๒ หรือแบบ สผ.๓ แล้วแต่กรณี โดยประทับตราสีแดงคำว่า “ใบแทน” กำกับไว้ด้วย และให้มี วัน เดือน ปี ที่ออกใบแทนพร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทนและต้นขั้วใบแทน

๒) ให้ใช้ใบแทนอนุญาตได้เท่ากับเวลาที่เหลือในใบอนุญาตเดิมนั้น

๓) บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณี และลงเล่มที่ เลขที่ ปี ของใบแทนใบอนุญาต

๔) กรณีบัตรสุกซ์ลักษณะประจำตัว ได้ออกบัตรสุกซ์ลักษณะประจำตัวใหม่ตามแบบ สผ.๔ หรือแบบ สผ.๕ แล้วแต่กรณี โดยประทับตราคำว่า “ใบแทน” กำกับไว้ด้วย

๒๕. ให้ใช้แบบพิมพ์ต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

๑) คำขอรับใบอนุญาตจำหน่ายสินค้า ในที่หรือทางสาธารณะโดยวิธีการลักษณะการวางสินค้าในที่หนึ่งใดเป็นปกติ ให้ใช้แบบ สผ.๒

๒) ใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ โดยลักษณะวิธีการวางสินค้าในที่หรือทางสาธารณะเป็นปกติ ให้ใช้แบบ สผ.๒

๓) ใบอนุญาต...

- ๓) ใบอนุญาตในที่หรือทางสาธารณะ โดยลักษณะวิธีการเร่ขายสินค้าให้ใช้แบบ สผ.๓
- ๔) บัตรสุภาพลักษณะประจำตัวผู้จำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ โดยลักษณะวิธีการวางสินค้าในที่หนึ่งที่ได้เป็นปกติ ให้ใช้แบบ สผ.๔
- ๕) บัตรสุภาพลักษณะประจำตัวผู้จำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ โดยลักษณะวิธีการเร่ขายสินค้าให้ใช้แบบ สผ.๕
- ๖) บัตรสุภาพลักษณะประจำตัวผู้จำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ให้ใช้แบบ สผ.๖
- ๗) คำขออนุญาตการต่าง ๆ ให้ใช้แบบ สผ.๗

๒๖. ผู้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้จำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตไว้คราวหนึ่งไม่เกินสิบห้าวัน กรณีที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้วสองครั้ง และมีเหตุให้ต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

๒๗. ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ ในข้อ ๔ มีความผิดตามมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

๒๘. ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ ในข้อ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒ ๑๓ ๑๔ และข้อ ๑๕ มีความผิดตามมาตรา ๗๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

๒๙. ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ ในข้อ ๑๗ มีความผิดตามมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

๓๐. ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ ในข้อ ๒๓ มีความผิดตามมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

๓๑. ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดดำเนินกิจการในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ตามข้อ ๒๖ วรรคหนึ่ง มีความผิดตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

๓๒. บรรดาใบอนุญาตที่ได้ออกก่อนวันใช้ข้อบัญญัตินี้ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น

๓๓. ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นด้วยความเห็นชอบของเจ้าพนักงานจราจร มีอำนาจออกประกาศดังต่อไปนี้

๑) กำหนดบริเวณที่หรือทางสาธารณะ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพื้นที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นเขตหวงห้ามจำหน่ายหรือซื้อสินค้าโดยเด็ดขาด

๒) กำหนดบริเวณที่หรือทางสาธารณะ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพื้นที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นเขตห้ามจำหน่ายสินค้าบางชนิดหรือบางประเภท หรือเป็นเขตห้ามจำหน่ายสินค้าตามกำหนดเวลา หรือเป็นเขตห้ามจำหน่ายสินค้า โดยวิธีการจำหน่ายในลักษณะใดลักษณะหนึ่งหรือกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการจำหน่ายสินค้าในบริเวณนั้น

๓๔. ห้ามมิให้โอนใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

๓๕. ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตก่อนวันหมดอายุของใบอนุญาตนั้นได้

ขั้นตอนและระยะเวลาให้บริการ	
ขั้นตอน	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
๑. ยื่นคำร้อง (ระยะเวลา ๒ นาที)	ส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
๒. เจ้าหน้าที่ตรวจสอบเอกสาร (ระยะเวลา ๓ นาที)	ส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
๓. เสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น (ระยะเวลา ๕ นาที)	ส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
๔. ดำเนินการออกใบอนุญาต (ระยะเวลา ๕ วัน)	ส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

ระยะเวลา
ใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น ๕ นาที/ราย

รายการเอกสารหลักฐานประกอบ
เอกสารหรือหลักฐานที่ต้องใช้
๑. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน จำนวน ๑ ฉบับ
๒. สำเนาทะเบียนบ้าน จำนวน ๑ ฉบับ

ค่าธรรมเนียม

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

ลำดับที่	รายการ	ค่าธรรมเนียม/บาท
๑.	ใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ตามมาตรา ๔๑ วรรคสอง อัตราค่าใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ จำหน่ายโดย ลักษณะวิธีการจัดวางสินค้าในที่หนึ่งที่ได้เป็นปกติ ฉบับละ	๒๐๐
๒.	อัตราค่าใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ จำหน่ายโดย ลักษณะวิธีการเร่ขาย ฉบับละ	๕๐

การรับเรื่องร้องเรียน

ถ้าการให้บริการไม่เป็นไปตามข้อตกลงที่ระบุไว้ข้างต้น สามารถติดต่อเพื่อร้องเรียนได้ที่
องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย โทรศัพท์ ๐ ๓๒๗๔ ๕๓๔๑

คู่มือสำหรับประชาชน เรื่อง การบริหารงานการประปา

งานที่ให้บริการ	การบริหารงานการประปา
หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ส่วนโยธา

ขอบเขตการให้บริการ	
สถานที่/ช่องทางให้บริการ	ระยะเวลาเปิดให้บริการ
ส่วนโยธา องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย โทรศัพท์ : ๐ ๓๒๗๔ ๕๓๔๑ ต่อ ๒๐๕	วันจันทร์ ถึง วันศุกร์ (ยกเว้นวันหยุดที่ทางราชการกำหนด) ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๒.๐๐ น. และ ๑๓.๐๐ - ๑๖.๓๐ น.

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอ

ด้วยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๔๖ มาตรา ๗๑ ได้บัญญัติให้องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ในการจัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๔๖ มาตรา ๗๑ องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย และนายอำเภอดำเนินสะดวก จึงได้กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการยื่นคำขอ ไว้ถือปฏิบัติ ดังนี้

๑. ใช้บังคับในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย
๒. “การบริหารงานการประปา” หมายความว่า การบริหารงานการประปาองค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย

หมวด ๑ ข้อความทั่วไป

๓. การขอใช้น้ำ ผู้ขอจะต้องยื่นคำขอตามแบบที่การประปาองค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดไว้ ต่อคณะกรรมการงานการประปา

๔. การต่อท่อจากท่อเอก หรือท่อรองถึงที่ตั้งมาตรวัดน้ำ เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการบำรุงรักษาระบบจะทำให้ โดยคิดค่าใช้จ่ายจากผู้ใช้น้ำ ส่วนการต่อท่อและติดตั้งอุปกรณ์ภายใน นับจากมาตรน้ำเข้าไป ผู้ใช้น้ำสามารถจัดการเองได้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบำรุงรักษาระบบประปา

๕. ค่าใช้จ่ายในการติดตั้งมาตรวัดน้ำ ประตูกันน้ำ และการวางท่อภายใน เป็นหน้าที่ของผู้ใช้น้ำเป็นผู้จ่าย โดยคณะกรรมการบำรุงรักษาระบบประปาจะเป็นผู้ตรวจสอบเมื่อติดตั้งเสร็จแล้ว

๖. การติดตั้งมาตรน้ำ จะต้องติดตั้งไว้ที่ต้นทางภายในเขตสถานที่ของผู้ใช้น้ำ ณ ที่ที่สามารถตรวจสอบและจดจำนวนน้ำได้ง่าย

๗. บรรดาท่อ อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่วางไว้ในถนน หรือบริเวณสถานที่ของผู้ใช้น้ำ นับจากมาตรวัดน้ำ ออกมา จะเป็นไปโดยการประปาองค์การบริหารส่วนตำบล การประปาองค์การบริหารส่วนตำบลมีสิทธิที่จะ ต่อท่อแยกให้กับผู้ใช้น้ำรายอื่น ๆ ได้

๘. ห้ามมิให้ผู้ใช้น้ำทำการแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือย้ายที่ตั้งมาตรวัดน้ำโดยพลการ ถ้าฝ่าฝืนจะต้อง ชดใช้ค่าเสียหาย หรือถูกงดการส่งน้ำตามกรณี

๙. เป็นหน้าที่ของผู้ใช้น้ำจะต้องดูแลรักษามาตรวัดน้ำ ประตูกันน้ำ ให้อยู่ในสภาพดีอยู่ตลอดเวลา

หมวด ๒ การซ่อมแซมบำรุงรักษา

๑๐. ถ้าปรากฏว่า ท่อภายในเขตสถานที่ของผู้ใช้น้ำเกิดรั่ว นับจากภายนอกมาตรวัดน้ำออกมา ผู้ใช้ น้ำจะต้องรีบแจ้งต่อคณะกรรมการบำรุงรักษาระบบประปาโดยเร็ว ถ้าผู้ใช้น้ำละเลยผู้ใช้น้ำจะต้องรับผิดชอบ ต่อความเสียหายที่เกิดขึ้น ตามที่คณะกรรมการบำรุงรักษาระบบประปาพึงประเมิน

๑๑. กรณีท่อหรืออุปกรณ์ที่ติดตั้ง นับจากมาตรวัดน้ำเข้าไปเกิดการชำรุด เป็นหน้าที่ของผู้ใช้น้ำ จะต้องจัดการซ่อมโดยเร็วใช้ทรัพย์สินของตนเอง หรือจะขอให้คณะกรรมการบำรุงรักษาระบบประปาเป็นผู้ซ่อม ให้อีกได้ โดยผู้ใช้น้ำเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น

๑๒. กรณีท่อเอก หรือท่อรอง ตลอดจนท่อแยกที่นับจากมาตรน้ำออกไปเกิดการชำรุด เป็นหน้าที่ ของคณะกรรมการบำรุงรักษาระบบประปา จะต้องจัดการซ่อมทันทีที่ทราบหรือได้รับแจ้งจากผู้พบเห็น

หมวด ๓ อัตราค่าน้ำ และการเก็บเงิน

๑๓. ราคาค่าน้ำ จะคำนวณเป็นลูกบาศก์เมตรในอัตราคงที่ ตามที่การประปาองค์การบริหารส่วน ตำบลกำหนดไว้ ลูกบาศก์เมตรละ ๕.- บาท หากมีการเปลี่ยนแปลงราคาค่าน้ำประปา จะประกาศให้ทราบ เป็นคราว ๆ ไป

๑๔. จำนวนน้ำที่ใช้ รวมทั้งน้ำที่รั่วไหลหมดเปลืองไปตามที่ปรากฏเป็นตัวเลขในมาตรวัดน้ำ โดยปกติ จะทำการจดเป็นรายเดือน ๆ ละ ๑ ครั้ง

๑๕. ผู้ใช้น้ำรายใด เมื่อดำเนินการติดตั้งมาตรน้ำแล้วแต่ยังไม่ได้ใช้น้ำ เนื่องจากยังไม่ได้เข้าอยู่อาศัย ในบ้านหลังนั้น จะต้องเสียค่ารักษามาตรวัดน้ำเดือนละ ๑๐.- บาท จนกว่าจะเข้าอยู่อาศัยในบ้านหลังนั้น

๑๖. ผู้ใช้น้ำรายใด ใช้น้ำในแต่ละเดือนเมื่อคำนวณค่าน้ำแล้วต่ำกว่า ๑๐.- บาท จะต้องชำระค่าน้ำ เดือนนั้น ๑๐.- บาท รวมทั้งต้องเสียค่ารักษามาตรน้ำด้วย

๑๗. ถ้ามาตรวัดน้ำเสียหรือโดยเหตุอื่น ซึ่งจะทำให้ไม่สามารถทราบจำนวนน้ำที่ใช้ไปได้ การประปา องค์การบริหารส่วนตำบลจะคำนวณน้ำตามจำนวนน้ำที่ใช้ไปโดยเฉลี่ย ๓ เดือนที่แล้วมา ก่อนที่มาตรวัดน้ำ จะเสีย และในกรณีที่มาตรวัดน้ำเสียในเดือนที่ใช้น้ำ ผู้ใช้น้ำจะต้องแจ้งให้การประปาองค์การบริหารส่วนตำบล ทราบภายใน ๑๕ วัน ทางการประปาองค์การบริหารส่วนตำบลจะออกค่าใช้จ่ายมาตรวัดน้ำเอง และติดตั้ง ภายใน ๑๕ วัน นับตั้งแต่ตรวจสอบ

๑๘. ผู้ใช้น้ำ...

๑๘. ผู้ใช้น้ำจะต้องชำระค่าน้ำ ค่าบำรุงรักษามาตรน้ำ ค่าซ่อมแซมหรือค่าเสียหายแล้วแต่กรณี เมื่อเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลนำไปแจ้งการชำระเงินค่าน้ำประปามาเรียกเก็บเงิน หรือมิฉะนั้นจะต้องนำเงินไปชำระ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่เจ้าหน้าที่มาเรียกเก็บเงิน

๑๙. การค้างชำระค่าน้ำ จะค้างชำระได้ไม่เกิน ๒ เดือน (๒ ครั้ง ที่เจ้าหน้าที่มาเรียกเก็บเงิน) ถ้าไม่ชำระตามกำหนดนี้ การประปาองค์การบริหารส่วนตำบลจะงดการส่งน้ำให้ใช้ พร้อมทั้งถอดมาตรวัดน้ำ และฟ้องร้องผู้ใช้น้ำที่ไม่ชำระหนี้ที่ค้างชำระ

๒๐. ผู้ใช้น้ำรายใดที่ถูกงดการส่งน้ำ เพราะไม่ชำระหนี้ที่ค้างหรือกรณีอื่นใด ภายหลังแสดงความจำนงขอใช้น้ำตามเดิม ต้องชำระหนี้ที่ค้างและหนี้อื่นที่ถึงมี รวมทั้งค่าธรรมเนียมค่าใช้จ่ายในการขอใช้น้ำใหม่ ให้เสร็จสิ้นเสียก่อน การประปาองค์การบริหารส่วนตำบลจึงจะส่งน้ำให้

๒๑. ผู้ใช้น้ำรายใด ประสงค์จะใช้เครื่องสูบน้ำเพื่อส่งน้ำไปใช้ในอาคารที่สูง หรือในกิจการอื่นใด นอกจากการใช้น้ำตามปกติ จะต้องมียกน้ำและสูบน้ำจากบ่อกักไปใช้ ห้ามสูบน้ำโดยตรงจากท่อประปาเป็นอันตราย และเมื่อคณะกรรมการบริหารการประปาอนุมัติแล้วจึงดำเนินการได้ หากผู้ใช้น้ำดำเนินการโดยไม่ได้รับอนุมัติ จะถูกงดการส่งน้ำ และการประปาองค์การบริหารส่วนตำบลจะดำเนินการตามข้อ ๒๐

๒๒. ผู้ใช้น้ำจะต้องอำนวยความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่ ในการเข้าไปตรวจสอบท่อหรืออุปกรณ์ภายในเขตสถานที่ของผู้ใช้น้ำเมื่อเป็นเหตุอันควร

๒๓. การประปาองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่รับรองว่าจะให้มีน้ำใช้ได้ตลอดเวลาและทรงไว้ซึ่งสิทธิที่จะงดการส่งน้ำ ในเวลาใดเวลาหนึ่งเป็นการชั่วคราวเมื่อเห็นเป็นการสมควร โดยไม่ต้องแจ้งเหตุผลต่อผู้ใช้น้ำ

๒๔. ผู้ใช้น้ำที่ฝ่าฝืนข้อบัญญัติ หรือไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำโดยชอบของเจ้าหน้าที่หรือกระทำการใดโดยส่อไปในทางทุจริต การประปาองค์การบริหารส่วนตำบลทรงสิทธิที่จะงดการส่งน้ำให้ใช้และทางสิทธิที่จะดำเนินคดี ต่อผู้ฝ่าฝืนนั้นทั้งทางแพ่งและอาญา

๒๕. ผู้ใช้น้ำที่สมควรได้รับการลดหย่อนค่าใช้น้ำ เนื่องจากเป็นผู้ทำคุณประโยชน์ต่อองค์การบริหารส่วนตำบล ให้ได้รับการลดหย่อนค่าน้ำดังนี้

๑) ผู้บริจาคที่ดินให้เป็นที่ตั้งหรือบริจาคที่ดินให้ชุดบ่อให้ได้รับสิทธิลดหย่อนค่าใช้น้ำ
๓๐ ลูกบาศก์เมตร ส่วนที่เกินจะต้องออกเอง

๒) สถานบริการของรัฐ

- โรงเรียนให้ใช้ ๓๐ ลูกบาศก์เมตร ส่วนที่เกินต้องออกเอง

- สถานีอนามัยให้ใช้ ๓๐ ลูกบาศก์เมตร ส่วนที่เกินจะต้องออกเอง

- วัดให้ใช้ ๓๐ ลูกบาศก์เมตร ส่วนที่เกินจะต้องออกเอง

- ที่พักสายตรวจให้ใช้ ๓๐ ลูกบาศก์เมตร ส่วนที่เกินจะต้องออกเอง

- ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลหรือศูนย์ข้อมูลตำบล ไม่ต้องเสียค่าบริการและ

ค่าน้ำประปา

๒๖. ผู้ใช้น้ำที่ประสงค์จะเลิกใช้น้ำ หรือย้ายที่อยู่ หรือโอนให้ผู้อื่น จะต้องแจ้งต่อการประปาองค์การบริหารส่วนตำบลทราบล่วงหน้า อย่างน้อย ๓ วัน

๒๗. ผู้ที่ย้ายมาอยู่บ้านนั้นแทนคนเดิม หรือผู้รับโอน จะต้องแจ้งขอใช้น้ำตามแบบที่การประปาองค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดไว้ใหม่ และต้องเสียค่าธรรมเนียม ค่าบริการตามระเบียบ หากมิได้แจ้งให้การประปาองค์การบริหารส่วนตำบลทราบ จะต้องรับผิดชอบและชำระหนี้ทั้งหมดที่ผู้ใช้น้ำรายเดิมค้างชำระอยู่

๒๘. ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษและปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐.- บาท

ขั้นตอนและระยะเวลาให้บริการ	
ขั้นตอน	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
๑. ยื่นคำร้อง (ระยะเวลา ๒ นาที)	ส่วนโยธา
๒. เจ้าหน้าที่ตรวจสอบเอกสาร (ระยะเวลา ๓ นาที)	ส่วนโยธา
๓. เสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น (ระยะเวลา ๕ นาที)	ส่วนโยธา
๔. ออกดำเนินการ (ระยะเวลา ๑ วัน)	ส่วนโยธา

ระยะเวลา
ใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น ๑ วัน/ราย

รายการเอกสารหลักฐานประกอบ
เอกสารหรือหลักฐานที่ต้องใช้
๑. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน จำนวน ๑ ฉบับ
๒. สำเนาทะเบียนบ้าน จำนวน ๑ ฉบับ
๓. กรณีเป็นนิติบุคคลต้องมีหลักฐานการจดทะเบียนตามกฎหมาย จำนวน ๑ ฉบับ

ค่าธรรมเนียม	
๑) ค่าธรรมเนียมในการขอใช้น้ำประปาครั้งแรก	๕๐๐.- บาท
๒) ค่าธรรมเนียมในการใช้น้ำใหม่หลังจากถูกงดส่งน้ำ	๕๐๐.- บาท
๓) ค่าสำรวจ ประเมินการ ทำแผนที่สังเขปของผู้ใช้น้ำ	๒๐๐.- บาท
๔) ค่าย้ายมาตรวัดน้ำ	๒๐๐.- บาท
๕) ค่าโอนชื่อผู้ใช้น้ำ ๑๐๐.- บาท ในกรณีโอนให้ทายาทคิดค่าโอน ๕๐.- บาท	
๖) ค่าติดตั้งมาตรวัดน้ำ	๒๐๐.- บาท

การรับเรื่องร้องเรียน

ถ้าการให้บริการไม่เป็นไปตามข้อตกลงที่ระบุไว้ข้างต้น สามารถติดต่อเพื่อร้องเรียนได้ที่ องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย โทรศัพท์ ๐ ๓๒๗๔ ๕๓๔๑

**คู่มือสำหรับประชาชน เรื่อง การกำหนดอัตราค่าตอบแทนในการอนุญาตตามมาตรา ๙/๑
แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน**

งานที่ให้บริการ	การกำหนดอัตราค่าตอบแทนในการอนุญาตตามมาตรา ๙/๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน
หน่วยงานที่รับผิดชอบ	กองคลัง

ขอบเขตการให้บริการ	
สถานที่/ช่องทางการให้บริการ	ระยะเวลาเปิดให้บริการ
กองคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย โทรศัพท์ : ๐ ๓๒๗๔ ๕๓๔๑ ต่อ ๑๐๔	วันจันทร์ ถึง วันศุกร์ (ยกเว้นวันหยุดที่ทางราชการกำหนด) ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๒.๐๐ น. และ ๑๓.๐๐ - ๑๖.๓๐ น.

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอ

โดยที่ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน และให้ใช้ความในมาตรา ๙/๑ แทน ทำให้หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่จัดเก็บค่าตอบแทนจากผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๙ เปลี่ยนจากเดิม คือ จากองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นเทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร พัทธยา หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่กฎหมายจัดตั้ง และได้บัญญัติให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจในการออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลว่าด้วยการกำหนดอัตราค่าตอบแทนในการอนุญาตตามมาตรา ๙/๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินเพื่อกำหนดอัตราค่าตอบแทนในการอนุญาตตามมาตรา ๙/๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

เนื่องด้วย การดำเนินการจัดที่ดินตามนโยบายการแก้ไขปัญหาความยากจนในที่สาธารณประโยชน์ ซึ่งนำที่สาธารณะประโยชน์มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด สำหรับที่สาธารณะประโยชน์ที่มีการบุกรุก จะดำเนินการด้วยการจัดระเบียบการถือครอง ด้วยการออกหนังสืออนุญาตให้ทำกินในที่ดินของรัฐ อันทำให้ประชาชนได้รับการจัดที่ดินตามนโยบายการแก้ไขปัญหาความยากจน ในที่สาธารณประโยชน์ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล จึงเห็นเป็นการสมควรกำหนดอัตราค่าตอบแทน ในการอนุญาตตามมาตรา ๙/๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๔๖ และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๔ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕ และให้ใช้ความในมาตรา ๙/๑ แทน องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย และนายอำเภอดำเนินสะดวก จึงได้กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการยื่นคำขอ ไว้ถือปฏิบัติ ดังนี้

๑. ใช้บังคับ...

๑. ใช้บังคับในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย
๒. เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ได้อนุญาตให้ผู้รับอนุญาตทำการ
  - ๑) ขุดดินหรือลูกรัง
  - ๒) ขุดหรือคูทราย
  - ๓) ใช้ประโยชน์ในที่ดินของรัฐ

ผู้รับอนุญาตจะต้องเสียค่าตอบแทนในการอนุญาตเป็นรายปี แก่องค์การบริหารส่วนตำบลตามอัตราค่าตอบแทน

๓. เงินค่าตอบแทนในการอนุญาตนี้ เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ขั้นตอนและระยะเวลาให้บริการ	
ขั้นตอน	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
๑. ยื่นคำร้อง (ระยะเวลา ๒ นาที)	กองคลัง
๒. เจ้าหน้าที่ตรวจสอบเอกสาร (ระยะเวลา ๓ นาที)	กองคลัง
๓. เสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น (ระยะเวลา ๕ นาที)	กองคลัง

ระยะเวลา
ใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น ๑๐ นาที/ราย

รายการเอกสารหลักฐานประกอบ
เอกสารหรือหลักฐานที่ต้องใช้
๑. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน จำนวน ๑ ฉบับ
๒. สำเนาทะเบียนบ้าน จำนวน ๑ ฉบับ
๓. กรณีเป็นนิติบุคคลต้องมีหลักฐานการจดทะเบียนตามกฎหมาย

ค่าธรรมเนียม

ค่าตอบแทนใบอนุญาต

๑. ตามมาตรา ๙ (๑) ไร่ละ ๒๐๐.- บาท/ปี
๒. ตามมาตรา ๙ (๒) หรือมาตรา ๙ (๓)
  - ก) การขุดหรือคูทราย ลูกบาศก์เมตรละ ๒๘.- บาท
  - ข) การขุดดินหรือลูกรัง หรืออื่น ๆ ไร่ละ ๕,๐๐๐.- บาท/ปี หรือลูกบาศก์เมตรละ ๑๐.- บาท

การรับเรื่องร้องเรียน

ถ้าการให้บริการไม่เป็นไปตามข้อตกลงที่ระบุไว้ข้างต้น สามารถติดต่อเพื่อร้องเรียนได้ที่ องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย โทรศัพท์ ๐ ๓๒๗๔ ๕๓๔๑

คู่มือสำหรับประชาชน เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

งานที่ให้บริการ	กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
หน่วยงานที่รับผิดชอบ	กองคลัง

ขอบเขตการให้บริการ	
สถานที่/ช่องทางให้บริการ	ระยะเวลาเปิดให้บริการ
กองคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย โทรศัพท์ : ๐ ๓๒๗๔ ๕๓๔๑ ต่อ ๑๐๔	วันจันทร์ ถึง วันศุกร์ (ยกเว้นวันหยุดที่ทางราชการกำหนด) ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๒.๐๐ น. และ ๑๓.๐๐ - ๑๖.๓๐ น.

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอ

ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ ได้กำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขของกิจการที่ต้องมีการควบคุม ประกอบกับมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ เพื่อการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

เนื่องจากสภาพปัจจุบันของตำบลแพงพวย มีการพัฒนาและกระจายความเจริญภายในพื้นที่มากขึ้น อีกทั้งยังเป็นแหล่งประกอบการของสถานประกอบการประเภทอุตสาหกรรมขนาดย่อมหลายชนิด เช่น กิจการเกี่ยวกับมะพร้าว เป็นต้น จากเหตุผลดังกล่าวทำให้มีปัญหาเรื่องการจัดการสิ่งแวดล้อม ประกอบกับข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้ออกบังคับใช้มาเป็นเวลานานแล้ว ทำให้มีเนื้อหาบางส่วนไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน อีกทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการสาธารณสุขได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง จึงจำเป็นต้องมีการปรับปรุงแก้ไขข้อบัญญัติฯ เพื่อควบคุมกิจการต่างๆ ให้เป็นไปตามกฎหมาย และเพื่อจัดการกับสภาพแวดล้อมและสุขภาพชุมชนให้ถูกสุขลักษณะ สะอาด น่าอยู่ และสามารถนำรายได้จากค่าธรรมเนียมนำมาเป็นรายได้ให้กับองค์การบริหารส่วนตำบล นำไปบำรุงพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญยิ่งขึ้นอีกทางหนึ่ง จึงจำเป็นต้องยกเลิกข้อบัญญัติฯ เดิม และตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ๒๕๕๗ นี้ขึ้นใหม่ เพื่อสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวยพิจารณาให้ความเห็นชอบ และเพื่อใช้บังคับในเขตอำนาจองค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย ต่อไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย และนายอำเภอดำเนินสะดวก จึงได้กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการยื่นคำขอ ไว้ถือปฏิบัติ ดังนี้

๑. ใช้บังคับในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย

หมวด ๑

บททั่วไป

๒. “ผู้ดำเนินกิจการ” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของหรือบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งรับผิดชอบดำเนินการสถานประกอบกิจการนั้น

๓. “คนงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ

๔. “มลพิษทางเสียง” หมายความว่า สภาวะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

๕. “มลพิษความสั่นสะเทือน” หมายความว่า สภาวะของความสั่นสะเทือนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

๖. “มลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

๗. “มลพิษทางน้ำ” หมายความว่า สภาวะของน้ำที่อันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

๘. “อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

๙. ให้กิจการประเภทต่างๆ ดังต่อไปนี้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย

๙.๑ กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์

๑) การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลี้ยงคลานหรือแมลง

๒) การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอาน้ำนม

๓) การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกันเพื่อให้ประชาชนเข้าชม หรือประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ จะมีการเรียกเก็บค่าดู หรือค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม หรือไม่ก็ตาม

๙.๒ กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์

๑) การฆ่าสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาดและการฆ่าเพื่อบริโภคในครัวเรือน

๒) การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ การสะสมสัตว์ ขนสัตว์ที่ยังมิได้ฟอก

๓) การสะสมเขาสัตว์ กระดูกสัตว์ที่ยังไม่ได้แปรรูป

๔) การเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไชสัตว์

๕) การต้ม การตาก การเผาเปลือกหอย เปลือกปู เปลือกกุ้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย และการขายในตลาด

๖) การประ...

๖) การประดิษฐ์เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือกหอย กระดุกสัตว์ ขาสัตว์ หนังกสัตว์ ขนสัตว์ หรือส่วนอื่น ๆ ของสัตว์

๗) การผลิต การโม่ การป่น การบด การผสม การบรรจุ การสะสม หรือการกระทำอื่นใดต่อสัตว์ หรือพืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืช เพื่อเป็นอาหารสัตว์

๘) การสะสม หรือการล้างครั่ง

๙.๓ กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม

๑) การผลิตเนย เนยเทียม

๒) การผลิตกะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเคย น้ำบูดู ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ้ว หอยดอง หรือซอสปรุงรสอื่น ๆ ยกเว้นการผลิตเพื่อการบริโภคในครัวเรือน

๓) การผลิต การหมัก การสะสมปลาร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า ยกเว้นการผลิตเพื่อการบริโภคในครัวเรือน

๔) การตากเนื้อสัตว์ การผลิตเนื้อสัตว์เค็ม การเคี้ยวมันกุ้ง ยกเว้นการผลิตเพื่อการบริโภคในครัวเรือน

๕) การนึ่ง การต้ม การเคี้ยว การตาก การเผา การแปรรูป หรือวิธีอื่นใดในการผลิตอาหารจากสัตว์ พืชยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การขายแร่ การขายในตลาด และผลิตเพื่อการบริโภคในครัวเรือน

๖) การเคี้ยวน้ำมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูยอ ไส้กรอก หมูตั้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อการบริโภคในครัวเรือน

๗) การผลิตเส้นหมี่ ขนมหุ้น ก้วยเตี๋ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี่ยมอี

๘) การผลิตเบะแซ

๙) การผลิตอาหารกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด

๑๐) การประกอบกิจการการทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันอับ ขนมเปียะ

๑๑) การแกะ การล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น ยกเว้นการผลิตเพื่อการบริโภคในครัวเรือน

๑๒) การผลิตน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำถั่วเหลือง เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ บรรจุกระป๋องขวด หรือภาชนะอื่นใด ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

๑๓) การผลิต การแบ่งบรรจุน้ำตาล

๑๔) การผลิตผลิตภัณฑ์จากน้ำนมวัว

๑๕) การผลิต การแบ่งบรรจุเอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เปียร์ น้ำส้มสายชู

๑๖) การคั่วกาแฟ

๑๗) การผลิตลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร

๑๘) การผลิตผงชูรส

๑๙) การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค

๒๐) การตาก...

- ๒๐) การตาก การหมัก การดองผักผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
- ๒๑) การผลิต บรรจุใบชาแห้ง ชาผง หรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่น ๆ
- ๒๒) การผลิตไอศกรีม ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
- ๒๓) การผลิตบะหมี่ มั๊กกะโรนี หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน
- ๒๔) การประกอบกิจการห้องเย็น แช่แข็งอาหาร
- ๒๕) การผลิตน้ำแข็ง ยกเว้นการผลิตเพื่อใช้ในสถานที่จำหน่ายอาหาร และเพื่อบริโภคภายในครัวเรือน
- ๒๖) การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักรที่มีกำลังตั้งแต่ ๕ แรงม้าขึ้นไป
- ๙.๔ กิจการที่เกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง และผลิตภัณฑ์ชำระล้าง
- ๑) การผลิต การโม่ การบด การผสม การบรรจุด้วยเครื่องจักร
- ๒) การผลิต การบรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย็บ กระดาษเย็บ เครื่องสำอางต่าง ๆ
- ๓) การผลิตสาลี ผลิตภัณฑ์จากสาลี
- ๔) การผลิตผ้าพันแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป
- ๕) การผลิตสบู่ ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่าง ๆ
- ๙.๕ กิจการที่เกี่ยวกับการเกษตร
- ๑) การอัด การสกัดเอาน้ำจากพืช
- ๒) การล้าง การอบ การรม การสะสมยางดิบ
- ๓) การผลิตแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาคู หรือแป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกันด้วยเครื่องจักร
- ๔) การสีข้าวด้วยเครื่องจักร
- ๕) การผลิตยาสูบ
- ๖) การขัด การกะเทาะ การบดเมล็ดพืช การปอก การควั่นมะพร้าวโดยไม่ใช้เครื่องจักร การนวดข้าวด้วยเครื่องจักร
- ๗) การผลิต การสะสมปุ๋ย
- ๘) การผลิตใยมะพร้าว หรือวัตถุดิบคล้ายคลึงด้วยเครื่องจักร
- ๙) การตาก การสะสม หรือการขนถ่ายมันสำปะหลัง
- ๙.๖ กิจการที่เกี่ยวกับโลหะ หรือแร่
- ๑) การผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์หรือเครื่องใช้ต่าง ๆ
- ๒) การหลอม การหล่อ การถลุงแร่หรือโลหะทุกชนิด
- ๓) การกลึง การเจาะ การเชื่อม การตี การตัด การประสาน การรีด การอัดโลหะด้วยเครื่องจักร หรือก๊าซ หรือไฟฟ้า
- ๔) การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรือโลหะอื่น ๆ
- ๕) การขัด การล้างโลหะด้วยเครื่องจักร สารเคมี หรือวิธีอื่นใด
- ๖) การทำเหมืองแร่ การสะสม การแยก การคัดเลือก หรือการล้างแร่

๙.๗ กิจการเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล

- ๑) การต่อ การประกอบ การเคาะ การปะผุ การพ่นสี การพ่นสารกันสนิมยานยนต์
- ๒) การตั้งศูนย์ถ่วงล้อ การซ่อม การปรับแต่งระบบปรับอากาศ หรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล
- ๓) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องกล หรือเครื่องจักร ซึ่งมีไว้บริการหรือจำหน่าย และในการประกอบธุรกิจนั้น มีการซ่อมแซม หรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกลดังกล่าวด้วย

๔) การล้าง การอัดฉีดยานยนต์

๕) การผลิต การซ่อม การอัดแบตเตอรี่

๖) ร้านซ่อมรถยนต์ไฮดรอลิกขนาดเล็ก การปะ การเชื่อมยาง การซ่อมรถจักรยานยนต์

๗) การอัดผ้าเบรก ผ้าคลัตช์ การซ่อมรถยนต์

๙.๘ กิจการที่เกี่ยวกับไม้

๑) การผลิตไม้ขีดไฟ

๒) การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะ การขุดร่อง การทำคิ้ว หรือการตัดไม้ด้วย

เครื่องจักร

๓) การประดิษฐ์ไม้ หวาย เป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักร หรือการพ่น การทาสารเคลือบเงาสี หรือการแต่งสำเร็จผลิตภัณฑ์จากไม้ หรือหวาย

๔) การอบไม้

๕) การผลิตรูปด้วยเครื่องจักร

๖) การประดิษฐ์สิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียนด้วยกระดาษ

๗) การผลิตกระดาษต่าง ๆ

๘) การเผาถ่าน หรือการสะสมถ่าน

๙.๙ กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ

๑) กิจการสปาเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

๒) การประกอบกิจการอาบ อบ นวด เว้นแต่การให้บริการดังกล่าว ใน ๙.๑ หรือในสถานพยาบาล ตามกฎหมาย ว่าด้วยสถานพยาบาล

๓) การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร เว้นแต่การให้บริการใน ๙.๑ หรือในสถานพยาบาล ตามกฎหมาย ว่าด้วยสถานพยาบาล

๔) การประกอบกิจการโรงแรม หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน

๕) การประกอบกิจการห้องพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน

๖) การประกอบ...

- ๖) การประกอบกิจการโรงมหรสพ
- ๗) การจัดให้มีการแสดงดนตรี เต็มรำ รำวง ร้องเง็ง ดิสโกเทก คาราโอเกะ หรือการแสดง
อื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน
- ๘) การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน
- ๙) การจัดให้มีการเล่นสเก็ต โดยมีแสง หรือเสียงประกอบหรือการเล่นอื่น ๆ ในทำนอง
เดียวกัน
- ๑๐) การประกอบกิจการเสริมสวย หรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่บัญญัติกฎหมายว่าด้วยการ
ประกอบวิชาชีพเวชกรรม
- ๑๑) การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก โดยวิธีการควบคุมทางโภชนาการให้
อาหารที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ การบริหารร่างกาย หรือโดยวิธีอื่นใด เว้นแต่การให้บริการใน ๙.๑ หรือใน
สถานพยาบาลตามกฎหมาย ว่าด้วยสถานพยาบาล
- ๑๒) การประกอบกิจการสวนสนุก ตู้เกม
- ๑๓) การประกอบกิจการห้องปฏิบัติทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์และ
สิ่งแวดล้อม
- ๑๔) การประกอบกิจการสนามกอล์ฟ หรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ
- ๑๕) การสักผิวหนัง การเจาะหู หรือเจาะอวัยวะอื่น
- ๑๖) การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงดูแลเด็กที่บ้าน
- ๙.๑๐ กิจการที่เกี่ยวกับสิ่งทอ
- ๑) การปั่นด้าย การกรอด้าย การทอผ้าด้วยเครื่องจักร หรือการทอผ้าด้วยมือตั้งแต่ ๕
ก็ขึ้นไป
- ๒) การสะสมปอ ป่าน ฝ้าย หรือนุ่น
- ๓) การปั่นฝ้าย หรือนุ่นด้วยเครื่องจักร
- ๔) การทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร
- ๕) การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรตั้งแต่ ๕ เครื่องขึ้นไป
- ๖) การพิมพ์ผ้า หรือการพิมพ์บนสิ่งทออื่น ๆ
- ๗) การซัก การอบ การรีด การอัดกลีบด้วยเครื่องจักร
- ๘) การย้อม การกัดสีผ้า หรือสิ่งทออื่น ๆ
- ๙.๑๑ กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดิน ททราย ซีเมนต์ หรือวัสดุที่คล้ายคลึง
- ๑) การผลิตภาชนะดินเผา หรือผลิตภัณฑ์ดินเผา
- ๒) การระเบิด การโม่ การป่นหินด้วยเครื่องจักร
- ๓) การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์ หรือวัสดุที่คล้ายคลึง
- ๔) การสะสม การผลิตซีเมนต์ หิน ททราย หรือวัสดุที่คล้ายคลึง
- ๕) การเจียรไนเพชร พลอย หิน กระจก หรือวัสดุที่คล้ายคลึง

๖) การเลื่อย...

- ๖) การเลื่อย การตัด หรือการประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของต่าง ๆ
- ๗) การผลิตซอล์ก ปูนปลาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือการเผาหินปูน
- ๘) การผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบ หรือส่วนผสม เช่น ฝ้าเบรค ฝ้าคลัทช์
- กระเบื้องมุงหลังคา กระเบื้องยาง ฝ้าเพดาน ท่อน้ำ เป็นต้น
- ๙) การผลิตกระจก หรือผลิตภัณฑ์แก้ว
- ๑๐) การผลิตกระดาษทราย
- ๑๑) การผลิตใยแก้ว หรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว
- ๙.๑๒ กิจกรรมที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี
- ๑) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งกรด ต่าง สารออกซิไดซ์ หรือสารตัวทำ
- ละลาย
- ๒) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งก๊าซ
- ๓) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียม หรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม
- ต่าง ๆ
- ๔) การผลิต การสะสม การขนส่งถ่านหิน ถ่านโค้ก
- ๕) การพ่นสี
- ๖) การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ด้วยยาง ยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์หรือ
- วัสดุที่คล้ายคลึง
- ๗) การไม่ การบดชั้น
- ๘) การผลิตสี หรือน้ำมันผสมสี
- ๙) การผลิต การล้างฟิล์มรูปถ่าย หรือฟิล์มภาพยนตร์
- ๑๐) การเคลือบ การชุบ วัสดุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัสดุที่คล้ายคลึง
- ๑๑) การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัสดุที่คล้ายคลึง
- ๑๒) การผลิต การบรรจุสารเคมีดับเพลิง
- ๑๓) การผลิตน้ำแข็งแห้ง
- ๑๔) การผลิต การสะสม การขนส่งดอกไม้เพลิง หรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบในการ
- ผลิตดอกไม้เพลิง
- ๑๕) การผลิตเซลแล็ก หรือสารเคลือบเงา
- ๑๖) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่ง การกำจัดศัตรูพืช หรือพาหนะนำโรค
- ๑๗) การผลิต การบรรจุ การสะสมกาว
- ๙.๑๓ กิจกรรมอื่น ๆ
- ๑) การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร
- ๒) การผลิต การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อุปกรณ์
- ไฟฟ้า
- ๓) การผลิต...

- ๓) การผลิตเทียน เทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- ๔) การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียว หรือการถ่ายเอกสาร
- ๕) การสะสมหรือสิ่งของที่ขำรุต ใช้แล้ว หรือเหลือใช้
- ๖) การประกอบกิจการโกดังสินค้า
- ๗) การล้างขวด ภาชนะ หรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้ว
- ๘) การพิมพ์สีลงบนวัตถุที่มีใช้สิ่งทอ
- ๙) การก่อสร้าง
- ๑๐) กิจการทำเทียบเรือประมง สะพานปลา หรือแพปลา

๑๐. สถานประกอบกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อบัญญัตินี้ที่ตั้งอยู่ในเขตที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมือง หรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ หรือสถานประกอบกิจการใดที่เข้าข่ายเป็นโรงงาน หรือมีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย แล้วแต่กรณี

หมวด ๒

สถานที่ตั้ง ลักษณะอาคาร และการสุขาภิบาล

๑๑. สถานประกอบกิจการต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่อื่นๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ในกรณีที่สถานประกอบกิจการที่ไม่เข้าข่ายเป็นโรงงาน สถานประกอบกิจการนั้นจะต้องมีสถานที่ตั้งตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนดโดยคำนึงถึงลักษณะและประเภทของการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการนั้นๆ ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนหรือก่อเหตุรำคาญด้วย

๑๒. สถานประกอบกิจการที่มีอาคารต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

๑) ต้องเป็นอาคารที่มีความมั่นคง แข็งแรง เหมาะสมที่จะประกอบกิจการที่ขออนุญาตได้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

บันไดหนีไฟหรือทางออกฉุกเฉินมีลักษณะเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ต้องไม่มีสิ่งกีดขวาง มีแสงสว่างเพียงพอ และมีป้ายหรือเครื่องหมายแสดงชัดเจน โดยทางออกฉุกเฉินต้องมีไฟส่องสว่างฉุกเฉินเมื่อระบบไฟฟ้าปกติขัดข้อง

๒) ต้องจัดให้มีระบบการจัดแสงสว่างและการระบายอากาศให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

๓) ต้องมีห้องน้ำและห้องส้วมตามแบบและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และมีการดูแลรักษาความสะอาดให้อยู่ในสภาพที่ถูกต้องสุขลักษณะเป็นประจำทุกวัน

๑๓. การดูแลสภาพและสุขลักษณะของสถานที่

- ๑) สถานที่นั้นต้องตั้งในทำเลซึ่งจะทำารระบายน้ำ ระบายน้ำเสียไปให้พ้นจากที่นั้นโดยสะดวก
- ๒) ต้องทำารระบายน้ำไปสู่ทางระบายน้ำสาธารณะหรือบ่อซึ่งรับน้ำเสียด้วยวัตถุถาวรที่มีลักษณะเรียบ ไม่ซึม ไม่รั่ว น้ำไหลได้สะดวก

๓) การระบายน้ำ ต้องไม่ให้เป็นที่เกิดร้อนแก่ผู้ใช้น้ำในทางน้ำสาธารณะหรือแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

๔) เมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่า สถานที่ใดสมควรจะต้องทำพื้นด้วยวัตถุถาวรเพื่อป้องกันมิให้น้ำซึมรั่วหรือขังอยู่ได้ หรือเห็นว่าควรมีบ่อพักน้ำเสียหรือทำการบำบัดน้ำเสียให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล หรือต้องมีบ่อดักไขมัน (Grease Trap) เครื่องป้องกันกลิ่น ไอ เสียงความสะอาด ฝุ่นละออง เขม่า เถ้า ควัน มูล หรือสิ่งอื่นใดซึ่งอาจเป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียงผู้ประกอบกิจการนั้นต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด

๕) ต้องจัดสถานที่มิให้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์นำโรค

๖) ต้องจัดให้มีน้ำสะอาดเพียงพอแก่กิจการนั้นๆ โดยเฉพาะกิจการที่เกี่ยวกับการผลิตอาหาร

๗) ต้องมีที่รองรับมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

๘) ต้องจัดให้มีส้วมที่ถูกสุขลักษณะตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองพ.ศ. ๒๕๓๕ และหรือกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๓๙ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และต้องมีปริมาณที่เพียงพอกับจำนวนคนที่ทำการอยู่ในสถานที่นั้น

๙) สถานที่เลี้ยงสัตว์ต้องสร้างให้ได้สุขลักษณะตามความเห็นชอบของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข

๑๐) สถานที่เกี่ยวกับการตากหรือผึ่งสินค้า ต้องมีที่สำหรับตากหรือผึ่งสินค้าที่ไม่ก่อเหตุรำคาญ และตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ

๑๑) ปฏิบัติอื่นใดภายใต้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง และต้องถูกสุขลักษณะปลอดภัยต่อสุขภาพ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นสมควรเพื่อให้ถูกสุขลักษณะ

๑๔. สถานที่ประกอบกิจการที่คนงานอาจเปราะเปื้อนจากสารเคมีวัตถุอันตรายหรือสิ่งอื่นใดอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพต้องจัดให้มีที่อาบน้ำฉุกลง ที่ล้างตาฉุกลง ตามความจำเป็นและเหมาะสมกับคุณสมบัติของวัตถุอันตรายและขนาดของการประกอบกิจการตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

๑๕. สถานที่ประกอบกิจการต้องมีการเก็บ รวบรวม หรือกำจัดมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะ ดังนี้

๑) มีภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับที่เหมาะสมและเพียงพอกับปริมาณและประเภทมูลฝอยรวมทั้งมีการทำความสะอาดภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับและบริเวณที่เก็บภาชนะนั้นอยู่เสมอ

๒) ในกรณี...

๒) ในกรณีที่มีการกำจัดเอง ต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นและต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

๓) กรณีที่มีมูลฝอยที่ปนเปื้อนสารพิษหรือวัตถุอันตรายหรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จะต้องดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๑๖. สถานประกอบกิจการต้องมีการป้องกันและกำจัดแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคติดต่อให้ถูกต้องตามหลักวิชาการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม

๑๗. สถานประกอบกิจการที่มีโรงอาหารหรือห้องครัวที่จัดไว้สำหรับการประกอบอาหารการปรุงอาหาร การเสิร์ฟอาหารสำหรับคนงาน ต้องมีการดำเนินการให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติว่าด้วยสถานจำหน่ายอาหารหรือสถานที่เสิร์ฟอาหาร

๑๘. สถานประกอบกิจการต้องจัดวางสิ่งของให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ปลอดภัยเป็นสัดส่วนและต้องรักษาความสะอาดอยู่เสมอ

หมวด ๓

การอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

๑๙. สถานประกอบกิจการต้องมีมาตรการความปลอดภัยในการทำงานและปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

๒๐. สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีการป้องกันเพื่อความปลอดภัยดังนี้

๑) มีระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้และเครื่องดับเพลิง ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ จะต้องมีการบันทึกการบำรุงรักษาเครื่องดับเพลิงอย่างน้อยหกเดือนต่อครั้ง และมีการฝึกอบรมการดับเพลิงเบื้องต้นจากหน่วยงานที่ทางราชการกำหนดหรือยอมรับให้แก่คนงานไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของจำนวนคนงานในสถานประกอบกิจการนั้น

๒) กรณีที่มีวัตถุอันตราย ต้องมีสถานที่ที่ปลอดภัยสำหรับเก็บรักษาวัตถุอันตรายหรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรืออัคคีภัยได้ง่ายไว้โดยเฉพาะ ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๔

การควบคุมของเสีย มลพิษหรือสิ่งใด ๆ ที่เกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการ

๒๑. สถานประกอบกิจการใดที่การประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียงหรือความสั่นสะเทือน มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ ของเสียอันตราย หรือมีการใช้สารเคมีหรือวัตถุอันตราย จะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของคนงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง

หมวด ๔ ใบอนุญาต

๒๒. เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการตามที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ 5 ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ในการออกใบอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในข้อบัญญัตินี้ก็ได้

ใบอนุญาตให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว

๒๓. ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการตามประเภทที่มีข้อบัญญัติกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้า จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ (กอ.๑) พร้อมกับเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

- ๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/บัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ
- ๒) สำเนาทะเบียนบ้าน
- ๓) สำเนาใบอนุญาตอื่น ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- ๔) อื่น ๆ

๒๔. ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ซึ่งต้องควบคุมตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ ต้องปฏิบัติรวมทั้งจัดสถานที่สำหรับประกอบกิจการค่านั้น ๆ ให้เป็นไปตามเงื่อนไขอันเกี่ยวข้องกับสุขภาพดังต่อไปนี้

๑) สถานที่นั้นต้องตั้งอยู่ในทำเลที่จะมีรางระบายน้ำรับน้ำโสโครกได้อย่างเหมาะสมตามคำแนะนำของสาธารณสุข

๒) ต้องจัดทำรางระบายน้ำ หรือบ่อรับน้ำโสโครกด้วยวัสดุถาวร เรียบ ไม่ซึมไม่รั่วระบายน้ำได้สะดวก

๓) การระบายน้ำต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้น้ำในทางน้ำสาธารณะหรือที่อยู่อาศัยใกล้เคียง

๔) จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

๕) เมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่า สถานที่ใดสมควรจะต้องทำพื้นด้วยวัสดุถาวร เพื่อป้องกันมิให้น้ำซึม รั่วไหลหรือขังอยู่ได้ หรือเห็นว่าควรมีบ่อพักน้ำโสโครก หรือทำการกำจัดน้ำโสโครก ไชมัน ให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลหรือต้องมีเครื่องระบายน้ำ เครื่องป้องกันกลิ่น ไอเสียความสะอาดฝุ่นละออง เขม่าเถ้า หรือสิ่งอื่นใด อันอาจเป็นเหตุรำคาญแก่ผู้ที่อยู่ข้างเคียงข้อกำหนดดังกล่าว ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

๖) ต้องให้มีแสงสว่างและการระบายอากาศเพียงพอและต้องจัดสถานที่มิให้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์นำโรค

๗) ต้องจัดให้มีน้ำสะอาดเพียงพอแก่กิจการนั้น ๆ

๘) ต้องมี...

๘) ต้องมีที่รองรับขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลอันได้ลักษณะจำนวนเพียงพอ

๙) ต้องจัดให้มีส้วมอันได้สุขลักษณะ จำนวนเพียงพอกับจำนวนคนที่ทำการอยู่ในสถานที่นั้นและต้องตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสม รวมทั้งการกำจัดสิ่งปฏิกูลด้วยวิธีที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

๑๐) สถานที่เลี้ยงสัตว์ ที่ขัง และปล่อยสัตว์กว้างขวางเพียงพอ และต้องจัดให้ได้สุขลักษณะ

๑๑) สถานที่เกี่ยวกับการตาก หรือผึ่งสินค้าต้องมีที่สำหรับตากหรือผึ่งสินค้าตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ

๑๒) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบัญญัติและประกาศขององค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย

๒๕. เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตได้ปฏิบัติตามครบถ้วนตามความในข้อ ๒๔ และการอนุญาตนั้นไม่เป็นเหตุกระทบกระเทือนต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน ก็ให้ออกใบอนุญาตให้ตามแบบ กอ.๒

๒๖. เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการหรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกันและในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาตก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ผู้ขอรับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตพร้อมชำระค่าธรรมเนียม ตามอัตราท้ายข้อบัญญัตินี้ภายใน สิบห้าวันทำการ นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับใบอนุญาตและชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนดถือว่าสละสิทธิ์

๒๗. ผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการตามประเภทที่ระบุไว้ในข้อ ๕ จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการเงื่อนไขอันเกี่ยวกับสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

๑) ต้องประกอบกิจการนั้น ๆ ภายในเขตสถานที่ที่ได้รับอนุญาต วัน เวลาที่ได้รับอนุญาต

๒) ต้องรักษาเครื่องมือ อุปกรณ์ เครื่องใช้ในการประกอบกิจการทุกชนิด ให้อยู่ในสภาพที่สะอาดและปลอดภัย พร้อมใช้งานอยู่เสมอ

๓) ต้องรักษา...

๓) ต้องรักษาสภาพแวดล้อม สถานที่ประกอบกิจการ ให้สะอาดและปลอดภัยไม่ให้เป็นที่แหล่งเพาะพันธุ์แมลงวัน ยุง สัตว์พาหะนำโรคติดต่อ และมีการป้องกันและกำจัดแมลงและสัตว์พาหะนำโรคอื่น ๆ

๔) ต้องจัดให้มีระบบป้องกันอัคคีภัย และระบบความปลอดภัยเวลาที่เกิดอัคคีภัยขึ้นมีบันไดหนีไฟหรือทางออกฉุกเฉินที่ถูกต้องตามกฎหมาย

๕) ต้องจัดให้มีระบบป้องกันมลพิษที่เกิดจากกระบวนการผลิต

๖) ต้องจัดให้มีระบบการป้องกันการปนเปื้อนสารพิษในผลิตภัณฑ์ที่เป็น“อาหาร”

๗) กรณีที่ผู้ประกอบการมีความประสงค์จะทำการเปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือเพิ่มเติมสถานที่ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อน

๘) ต้องยอมให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเข้าตรวจสอบ สถานที่ เครื่องใช้ ตลอดจนวิธีการประกอบการค้า ตามกฎหมาย ตั้งแต่พระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เมื่อได้รับแจ้งให้ทราบแล้ว

๙) ปฏิบัติการอื่นใดอันเกี่ยวข้องกับสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ และประกาศขององค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย

๒๘. ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวยเท่านั้น

ผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องทำคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตการขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามข้อ ๒๓ และข้อ ๒๖ ด้วย

๒๙. ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ในวันที่มารับใบอนุญาต สำหรับกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ สำหรับกรณีที่เป็นการขอต่ออายุใบอนุญาต ตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้ออกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

กรณีที่มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง ค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

๓๐. ในการออกใบอนุญาต ตามข้อ ๒๕ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะ ระบุไว้ในใบอนุญาตให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติ เพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณสุขเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในข้อบัญญัตินี้ก็ได้ใบอนุญาตตามข้อ ๒๕ ให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียว และสำหรับสถานที่แห่งเดียว

๓๑. บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล
แพงพวย

๓๒. กรณีใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่น คำขอรับ
ใบแทนใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ กอ.๔ ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ทราบถึงการ
สูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด

การขอรับใบแทนใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและ
เงื่อนไข ดังนี้

๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต นำสำเนาบันทึกการแจ้งความ
ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ประกอบด้วย

๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำ
ใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

๓) การออกใบแทนใบอนุญาตให้ใช้แบบ กอ.๒ โดยประทับตราสีแดง ว่า “ใบแทน” กำกับไว้ด้วย
และให้มีวัน เดือน ปีที่ออกใบแทน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้า
พนักงานท้องถิ่น ในใบแทนและต้นขั้วใบแทน

๔) ให้ใช้ใบแทนใบอนุญาตได้เท่ากับเวลาที่เหลือของอายุใบอนุญาตเดิมนั้น

๕) บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดใน
สาระสำคัญของใบอนุญาตเดิม แล้วแต่กรณี และลงเล่มที่ เลขที่ ปีของใบแทนใบอนุญาต

๓๓. เมื่อผู้รับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำร้องบอกเลิกกิจการต่อ
เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ กอ.๔

๓๔. หากผู้รับใบอนุญาต ประสงค์จะแก้ไขรายการในใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น
ตามแบบ กอ.๔

๓๕. ให้ใช้แบบพิมพ์ต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑) คำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ให้ใช้ แบบ กอ.๑

๒) ใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ให้ใช้แบบ กอ.๒

๓) คำขอต่ออายุใบอนุญาต ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ให้ใช้แบบ กอ.๓

๔) คำขออนุญาตต่าง ๆ ให้ใช้แบบ กอ.๔

๓๖. ในกรณีที่ปรากฏว่า ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการค้ารายได้ไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง
ตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือประกาศกระทรวงที่ออกตาม
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ในเรื่อง
ที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการ ตามที่รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้
แก้ไข หรือปรับปรุงให้ถูกต้อง และถ้าผู้ได้รับคำสั่งไม่แก้ไขหรือปรับปรุงภายในเวลาที่กำหนด ให้เจ้าพนักงาน
ส่วนท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตภายในเวลาที่เห็นสมควรไม่เกินสิบห้าวัน

๓๗. เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต
- ๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก
  - ๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.

๒๕๓๕

๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือประกาศกระทรวง ที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาต ตามข้อบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

๓๘. คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต และคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าวให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักทำางานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

๓๙. ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต จะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้ จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปี นับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

๔๐. ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหาร ส่วนตำบลแพงพวย ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

๔๑. ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

๔๒. บรรดาใบอนุญาตประกอบการค้าซึ่งเป็นที่ยังเกียจ หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ได้ออกก่อน วันประกาศใช้ข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ได้ต่อไปจนสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น

ขั้นตอนและระยะเวลาให้บริการ	
ขั้นตอน	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
๑. ยื่นคำร้อง (ระยะเวลา ๒ นาที)	กองคลัง
๒. เจ้าหน้าที่ตรวจสอบเอกสาร (ระยะเวลา ๓ นาที)	กองคลัง
๓. เสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น (ระยะเวลา ๕ นาที)	กองคลัง
๔. ดำเนินการออกใบอนุญาต (ระยะเวลา ๕ วัน)	ส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

ระยะเวลา
ใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น ๑๐ นาที/ราย

รายการ...

รายการเอกสารหลักฐานประกอบ
เอกสารหรือหลักฐานที่ต้องใช้
๑. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน จำนวน ๑ ฉบับ
๒. สำเนาทะเบียนบ้าน จำนวน ๑ ฉบับ
๓. สำเนาใบอนุญาตอื่น ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ค่าธรรมเนียม

๑. กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์

๑.๑ การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ สัตว์เลื้อยคลาน หรือแมลง

๑.๑.๑ การเลี้ยงสัตว์บก

๑.๑.๑.๑ การเลี้ยงม้า โค กระบือ

ก. การเลี้ยงม้า โค กระบือ เกินกว่า ๕ ตัว แต่ไม่เกิน ๒๐ ตัว ๒๐๐ บาท

ข. การเลี้ยงม้า โค กระบือ เกินกว่า ๒๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๔๐ ตัว ๔๐๐ บาท

ค. การเลี้ยงม้า โค กระบือ เกินกว่า ๔๐ ตัว ขึ้นไป ๖๐๐ บาท

๑.๑.๑.๒ การเลี้ยงสุกร

ก. การเลี้ยงสุกร เกินกว่า ๕ ตัว แต่ไม่เกิน ๒๐ ตัว ๑๐๐ บาท

ข. การเลี้ยงสุกร เกินกว่า ๒๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๔๐ ตัว ๓๐๐ บาท

ค. การเลี้ยงสุกร เกินกว่า ๔๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตัว ๕๐๐ บาท

ง. การเลี้ยงสุกร เกินกว่า ๑๐๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตัว ๑,๐๐๐ บาท

จ. การเลี้ยงสุกร เกินกว่า ๑,๐๐๐ ตัว ขึ้นไป ๒,๐๐๐ บาท

๑.๑.๑.๓ การเลี้ยงแพะ แกะ

ก. การเลี้ยงแพะ แกะ เกินกว่า ๖ ตัว แต่ไม่เกิน ๒๐ ตัว ๑๐๐ บาท

ข. การเลี้ยงแพะ แกะ เกินกว่า ๒๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๔๐ ตัว ๑๕๐ บาท

ค. การเลี้ยงแพะ แกะ เกินกว่า ๔๐ ตัว ขึ้นไป ๒๐๐ บาท

๑.๑.๒ การเลี้ยงสัตว์ปีก

๑.๑.๒.๑ การเลี้ยงห่าน เป็ด ไก่

ก. การเลี้ยงห่าน เป็ด ไก่ เกินกว่า ๕๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตัว ๑๐๐ บาท

ข. การเลี้ยงห่าน เป็ด ไก่ เกินกว่า ๑๐๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ตัว ๒๐๐ บาท

ค. การเลี้ยงห่าน เป็ด ไก่ เกินกว่า ๕๐๐ ตัว ขึ้นไป ๕๐๐ บาท

๑.๑.๓ การเลี้ยง...

๑.๑.๓ การเลี้ยงสัตว์น้ำ

- ก. ไม่เกิน ๑๐๐ ตัว ๒๐๐ บาท
- ข. เกิน ๑๐๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตัว ๔๐๐ บาท
- ค. เกิน ๑,๐๐๐ ตัว ขึ้นไป ๖๐๐ บาท

๑.๑.๔ การเลี้ยงสัตว์เลื้อยคลาน

- ก. ไม่เกิน ๑๐๐ ตัว ๒๐๐ บาท
- ข. เกิน ๑๐๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตัว ๔๐๐ บาท
- ค. เกิน ๑,๐๐๐ ตัว ขึ้นไป ๖๐๐ บาท

๑.๑.๕ การเลี้ยงแมลง ๕๐๐ บาท

๑.๒ การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอาน้ำนม

- ก. การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอาน้ำนม ตั้งแต่ ๖ ตัว แต่ไม่เกิน ๒๐ ตัว ๒๐๐ บาท
- ข. การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอาน้ำนม ตั้งแต่ ๒๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๔๐ ตัว ๔๐๐ บาท
- ค. การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอาน้ำนม เกินกว่า ๔๐ ตัว ขึ้นไป ๖๐๐ บาท

๑.๓ การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใด อันมีลักษณะทำนองเดียวกันเพื่อให้ประชาชนเข้าชม หรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้จะมีการเรียกเก็บค่าดู หรือค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม หรือไม่มีก็ตาม

- ก. พื้นที่ไม่เกิน ๔๐๐ ตร.ม. ๕๐๐ บาท
- ข. พื้นที่เกิน ๔๐๐ ตร.ม. ๑,๐๐๐ บาท

๒. กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์

๒.๑ กิจการฆ่าสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การร่ายขาย การขายในตลาดและการฆ่าสัตว์เพื่อบริโภคในครัวเรือน

- ก. ไม่ใช้เครื่องจักร ๕๐๐ บาท
- ข. ใช้เครื่องจักร ๑,๐๐๐ บาท

๒.๒ การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ การสะสมสัตว์ ขนสัตว์ ที่ยังไม่ได้ฟอก

- ก. การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ ๕๐๐ บาท
- ข. การสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์ที่ยังไม่ได้ฟอก ๒๐๐ บาท

๒.๓ การสะสมเขาสัตว์ กระดุกสัตว์ ขนสัตว์ หนังสัตว์ ที่ยังมีได้แปรรูป ๒๐๐ บาท

๒.๔ การเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไซสัตว์

- ก. ไม่ใช้เครื่องจักร ๕๐๐ บาท
- ข. ใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกัน
  - ไม่เกิน ๑๐ แรงม้า ๕๐๐ บาท
  - ตั้งแต่ ๑๑ - ๒๐ แรงม้า ๑,๐๐๐ บาท
  - เกิน ๒๐ แรงม้า ๑,๕๐๐ บาท

๒.๕ การต้ม การเผา เปลือกหอย เปลือกปู เปลือกกุ้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การร่ำขาย การขายในตลาด ๑,๐๐๐ บาท

๒.๖ การประดิษฐ์เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์ อื่น ๆ จากเปลือกหอย กระจูดสัตว์ เขาสัตว์ หนัง สัตว์ หรือส่วน อื่นๆ ของสัตว์

ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๕๐๐ บาท

ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกัน

- ไม่เกิน ๑๐ แรงม้า ๑,๐๐๐ บาท

- ตั้งแต่ ๑๑ - ๒๐ แรงม้า ๑,๕๐๐ บาท

- เกิน ๒๐ แรงม้า ๒,๐๐๐ บาท

๒.๗ การผลิต การโม่ การป่น การบด การผสม การบรรจุ การสะสม หรือการกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืช เพื่อเป็นอาหารสัตว์ ๑,๐๐๐ บาท

๒.๘ การสะสม หรือการล้างคลั่ง ๕๐๐ บาท

๓. กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม

๓.๑ การผลิตเนย เนยเทียม

ก. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๑๐ แรงม้า ๕๐๐ บาท

ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๑๑ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๒๐ แรงม้า ๑,๐๐๐ บาท

ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า ๑,๕๐๐ บาท

๓.๒ การผลิต กะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเค็ม น้ำบูดู ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว หอยดอง หรือซอสปรุงรสอื่น ๆ ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

ก. พื้นที่ไม่เกิน ๑๐๐ ตร.ม. ๕๐๐ บาท

ข. พื้นที่ ๑๐๑ - ๒๐๐ ตร.ม. ๑,๐๐๐ บาท

ค. พื้นที่เกิน ๒๐๐ ตร.ม. ๑,๕๐๐ บาท

๓.๓ การผลิต การหมัก การสะสมปลาจ๋า ปลาแจ่ว กุ้งแจ่ว ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภค ในครัวเรือน

ก. การผลิต การหมักไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลกรัม ๕๐๐ บาท

ข. การผลิต การหมักเกิน ๑,๐๐๐ กิโลกรัม ๑,๐๐๐ บาท

ค. การสะสม ๑,๐๐๐ บาท

๓.๔ การตากเนื้อสัตว์ การผลิตเนื้อสัตว์เค็ม การเคี้ยวมันกุ้ง ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน ๕๐๐ บาท

๓.๕ การนึ่ง การต้ม การเคี้ยว การตาก การเผา การแปรรูป หรือวิธีอื่นใดในการผลิต อาหารจากสัตว์ พืช ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การร่ำขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน ๑,๐๐๐ บาท

๓.๖ การเคี้ยวน้ำมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูยอ ไส้กรอก หมูตั้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การร่ำขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๕๐๐ บาท

ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า ๑,๐๐๐ บาท

ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกัน ตั้งแต่เกิน ๒๐ แรงม้า ๑,๕๐๐ บาท

๓.๗ การผลิต...

๓.๗ การผลิตเส้นหมี่ ขนمجี่น ก้วยเตี่ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี่ยมอี่ ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

ก. เส้นหมี่

(๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๕๐๐ บาท

(๒) โดยใช้เครื่องจักร ๑,๐๐๐ บาท

ข. เส้นก้วยเตี่ยว

(๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๕๐๐ บาท

(๒) โดยใช้เครื่องจักร ๑,๐๐๐ บาท

ค. วุ้นเส้น ๑,๐๐๐ บาท

ง. ขนمجี่น

(๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๒๐๐ บาท

(๒) โดยใช้เครื่องจักร ๔๐๐ บาท

จ. เต้าหู้ เกี่ยมอี่ น้ำส้ม ๑,๐๐๐ บาท

๓.๘ การทำเบะแซ ๓๐๐ บาท

๓.๙ การผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด

ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๕๐๐ บาท

ข. โดยใช้เครื่องจักร ๑,๐๐๐ บาท

๓.๑๐ การประกอบกิจการทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันอับ ขนมเปียะ ยกเว้น เพื่อการบริโภคในครัวเรือน

ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๕๐๐ บาท

ข. โดยใช้เครื่องจักร ๑,๐๐๐ บาท

๓.๑๑ การแกะ การล้างน้ำสัตว์ ที่ไม่ใช้ส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน ๕๐๐ บาท

๓.๑๒ การผลิตน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำถั่วเหลือง เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ บรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๕๐๐ บาท

ข. โดยใช้เครื่องจักร ๒,๐๐๐ บาท

๓.๑๓ การผลิต การแบ่งบรรจุน้ำตาล ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

ก. น้ำตาลชนิดอื่น ๆ ๒๐๐ บาท

ข. น้ำตาลทราย ๒,๐๐๐ บาท

๓.๑๔ การผลิต ผลิตภัณฑ์จากน้ำมันวัว ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๕๐๐ บาท

ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า ๑,๐๐๐ บาท

ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า ๑,๕๐๐ บาท

- ๓.๑๕ การผลิต การแบ่งบรรจุ เอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ น้ำส้มสายชู ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน ๒,๐๐๐ บาท
- ๓.๑๖ การคั่วกาแฟ ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
- ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๕๐๐ บาท
- ข. โดยใช้เครื่องจักร ๑,๐๐๐ บาท
- ๓.๑๗ การผลิตลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร
- ก. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๕ แรงม้า ๑,๐๐๐ บาท
- ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๕ แรงม้า ๑,๕๐๐ บาท
- ๓.๑๘ การผลิตผงชูรส
- ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๑,๐๐๐ บาท
- ข. โดยใช้เครื่องจักร ๒,๐๐๐ บาท
- ๓.๑๙ การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค ยกเว้นการผลิตเพื่ออุปโภค บริโภคในครัวเรือน
- ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๕๐๐ บาท
- ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า ๑,๐๐๐ บาท
- ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า ๑,๕๐๐ บาท
- ๓.๒๐ การตาก การหมัก การดองผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
- ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๕๐๐ บาท
- ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า ๑,๐๐๐ บาท
- ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า ๑,๕๐๐ บาท
- ๓.๒๑ การผลิต การบรรจุ ใบชาแห้ง ชาผง หรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่นๆ
- ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๕๐๐ บาท
- ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า ๑,๐๐๐ บาท
- ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า ๑,๕๐๐ บาท
- ๓.๒๒ การผลิตไอศกรีม ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
- ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๕๐๐ บาท
- ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า ๑,๐๐๐ บาท
- ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า ๑,๕๐๐ บาท
- ๓.๒๓ การผลิตบะหมี่ มักกะโรนี หรือผลิตภัณฑ์ อื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน ยกเว้นเพื่อการบริโภคในครัวเรือน
- ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๑,๐๐๐ บาท
- ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า ๒,๐๐๐ บาท
- ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า ๓,๐๐๐ บาท
- ๓.๒๔ การประกอบกิจการห้องเย็น แช่แข็งอาหาร ๒,๐๐๐ บาท

- ๓.๒๕ การผลิตน้ำแข็ง ยกเว้นการผลิต เพื่อใช้ในสถานที่จำหน่ายอาหารและเพื่อการบริโภคในครัวเรือน
- ก. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๕ แรงม้า ๕๐๐ บาท
  - ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๕ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๒๐ แรงม้า ๑,๐๐๐ บาท
  - ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า ๒,๐๐๐ บาท
- ๓.๒๖ การเก็บ การถนอมอาหาร ด้วยเครื่องจักรที่มีกำลัง ตั้งแต่ ๕ แรงม้าขึ้นไป ๑,๐๐๐ บาท
๔. กิจการที่เกี่ยวกับ ยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ชำระล้าง
- ๔.๑ การผลิต การโม่ การบด การผสม การบรรจุยาด้วยเครื่องจักร
- ก. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒ แรงม้า ๕๐๐ บาท
  - ข. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกินกว่า ๒ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า ๑,๐๐๐ บาท
  - ค. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกินกว่า ๕ แรงม้า ขึ้นไป ๑,๕๐๐ บาท
- ๔.๒ การผลิต การบรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย็บ กระดาษเย็บ เครื่องสำอางต่างๆ
- ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร หรือใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๕ แรงม้า ๕๐๐ บาท
  - ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๕ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๒๐ แรงม้า ๑,๐๐๐ บาท
  - ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า ๒,๐๐๐ บาท
- ๔.๓ การผลิตสำลี ผลิตภัณฑ์จากสำลี ๑,๐๐๐ บาท
- ๔.๔ การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป ๑,๐๐๐ บาท
- ๔.๕ การผลิตสบู่ ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ ชำระล้างต่าง ๆ
- ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๕๐๐ บาท
  - ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า ๑,๐๐๐ บาท
  - ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า ๑,๕๐๐ บาท
๕. กิจการที่เกี่ยวกับการเกษตร
- ๕.๑ การอัด การสกัดเอาน้ำมันจากพืช
- ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๒๐๐ บาท
  - ข. โดยใช้เครื่องจักร ๑,๐๐๐ บาท
- ๕.๒ การล้าง การอบ การรม การสะสมยางดิบ ๕๐๐ บาท
- ๕.๓ การผลิตแป้งมันสำปะหลัง แป้งคูหรือแป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกันด้วยเครื่องจักร ๕๐๐ บาท
- ๕.๔ การสีข้าวด้วยเครื่องจักร
- ก. โดยใช้เครื่องจักรไม่เกิน ๑๕ แรงม้า ๕๐๐ บาท
  - ข. โดยใช้เครื่องจักรเกินกว่า ๑๕ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๔๐ แรงม้า ๑,๐๐๐ บาท
  - ค. โดยใช้เครื่องจักรเกินกว่า ๔๐ แรงม้าขึ้นไป ๒,๐๐๐ บาท
- ๕.๕ การผลิตยาสูบ
- ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๕๐๐ บาท
  - ข. โดยใช้เครื่องจักร ๑,๐๐๐ บาท
- ๕.๖ การขัด การกะเทาะ การบดเมล็ดพืช การปอก การควั่นมะพร้าว การนวดข้าว
- ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๕๐๐ บาท
  - ข. โดยใช้เครื่องจักร ๑,๐๐๐ บาท

- ๕.๗ การผลิต การสะสมปุ๋ย ยกเว้นเพื่อการอุปโภคในครัวเรือน
- ก. การผลิตปุ๋ย ๑,๐๐๐ บาท
  - ข. การสะสมปุ๋ย ๕๐๐ บาท
- ๕.๘ การผลิตใยมะพร้าวหรือวัสดุคล้ายคลึงด้วยเครื่องจักร ๑,๐๐๐ บาท
- ๕.๙ การตาก การสะสม หรือขนถ่ายมันสำปะหลัง ข้าวเปลือก ๑,๐๐๐ บาท
๖. กิจการที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่
- ๖.๑ การผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์หรือเครื่องใช้ต่าง
- ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๓๐๐ บาท
  - ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมไม่เกิน ๒ แรงม้า ๕๐๐ บาท
  - ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกินกว่า ๒ แรงม้า ๑,๐๐๐ บาท
  - ง. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกินกว่า ๕ แรงม้าขึ้นไป ๑,๕๐๐ บาท
- ๖.๒ การหลอม การหล่อ การตี การกลึง การถลุง แร่หรือโลหะทุกชนิด ยกเว้นกิจการในข้อ ๖.๑
- ก. การหลอม หรือหล่อ แก้ว เหล็ก ตะกั่ว สังกะสี ๑,๐๐๐ บาท
  - ข. การกลึง โดยใช้เครื่องจักร ต่ำกว่า ๕ แรงม้าลงมา ๕๐๐ บาท
  - ค. การกลึง โดยใช้เครื่องจักร ตั้งแต่ ๕ แรงม้าขึ้นไป ๑,๐๐๐ บาท
  - ง. การตีโดยใช้แรงคน ๓๐๐ บาท
  - จ. การถลุงแร่ ๒,๐๐๐ บาท
  - ฉ. การทำเครื่องแก้ว และโลหะทุกชนิด ๕๐๐ บาท
  - ช. การบัดกรี ๑๐๐ บาท
  - ซ. การทำทองรูปพรรณต่าง ๆ ๑,๐๐๐ บาท
- ๖.๓ การเชื่อม การตัด การรีด การอัดโลหะ และประสานโลหะด้วยแก๊ส ไฟฟ้า หรือเครื่องจักร ยกเว้นกิจการในข้อ ๖.๑
- ก. ด้วยแก๊สไฟฟ้า ๕๐๐ บาท
  - ข. ประเภทโรงงานอุตสาหกรรม ๒,๐๐๐ บาท
  - ค. ด้วยเครื่องจักร ๑,๐๐๐ บาท
- ๖.๔ การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรือโลหะอื่นใด ยกเว้นกิจการในข้อ ๖.๑ ๕๐๐ บาท
- ๖.๕ การขัด การล้างโลหะ ด้วยเครื่องจักร สารเคมีหรือวิธีอื่นใด ยกเว้นกิจการในข้อ ๖.๑
- ก. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒ แรงม้า ๕๐๐ บาท
  - ข. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกินกว่า ๒ - ๕ แรงม้า ๘๐๐ บาท
  - ค. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกินกว่า ๕ แรงม้าขึ้นไป ๑,๐๐๐ บาท
- ๖.๖ การทำเหมืองแร่ การสะสม การแยก การคัดเลือกหรือการล้างแร่
- ก. การทำเหมืองแร่ ๕,๐๐๐ บาท
  - ข. การสะสม การแยก คัดเลือก หรือ การล้างแร่ ๕,๐๐๐ บาท

๗. กิจการเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล

๗.๑ การต่อ การประกอบ การเคาะ การปะผุ การพ่นสี การพ่นสารกันสนิมยานยนต์

ก. การต่อประกอบเครื่องยนต์เครื่องจักร เรือยนต์ รถยนต์ เรือกลไฟ ๓,๐๐๐ บาท

ข. การซ่อมรถยนต์ เรือยนต์ เรือกลไฟ โดยใช้เครื่องจักร

- ขนาดไม่เกิน ๕๐ แรงม้า ๕๐๐ บาท

- ขนาดเกินกว่า ๕๐ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๑๐๐ แรงม้า ๑,๐๐๐ บาท

- ขนาดเกินกว่า ๑๐๐ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๒๐๐ แรงม้า ๑,๕๐๐ บาท

- ขนาดเกินกว่า ๒๐๐ แรงม้าขึ้นไป ๒,๐๐๐ บาท

ค. การซ่อมเครื่องจักร เครื่องยนต์ ๑,๐๐๐ บาท

ง. การซ่อมจักรยานยนต์ สามล้อเครื่อง ๒๐๐ บาท

๗.๒ การตั้งศูนย์ถ่วงล้อ การซ่อม การปรับแต่ง ระบบปรับอากาศหรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ๓,๐๐๐ บาท

๗.๓ การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการหรือจำหน่าย และในการประกอบธุรกิจนั้น มีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ดังกล่าวด้วย

ก. พื้นที่การประกอบการไม่เกิน ๒๐๐ ตร.ม. ๑,๐๐๐ บาท

ข. พื้นที่การประกอบการเกิน ๒๐๐ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๔๐๐ ตร.ม. ๒,๐๐๐ บาท

ค. พื้นที่การประกอบการเกิน ๔๐๐ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๘๐๐ ตร.ม. ๓,๐๐๐ บาท

ง. พื้นที่การประกอบการเกิน ๘๐๐ ตร.ม. ๔,๐๐๐ บาท

๗.๔ การล้าง การอัดฉีดยานยนต์ ๕๐๐ บาท

๗.๕ การผลิต การซ่อม การอัดแบตเตอรี่

ก. การผลิต ๒,๐๐๐ บาท

ข. การซ่อม การอัดแบตเตอรี่ ๕๐๐ บาท

๗.๖ การปะ การเชื่อมยาง

ก. การปะเชื่อมยางโดยใช้เครื่องมือกล ๘๐๐ บาท

ข. รถยนต์ หรือเครื่องจักรกลอื่น ๆ ที่ใช้ล้อยาง ๔๐๐ บาท

ค. จักรยานยนต์ รถจักรยาน ๒ ล้อ และ ๓ ล้อ ๒๐๐ บาท

๗.๗ การอัดผ้าเบรก ผ้าคลัตช์ ๑,๒๐๐ บาท

๘. กิจการที่เกี่ยวกับไม้

๘.๑ การผลิตไม้ขีดไฟ ๑,๐๐๐ บาท

๘.๒ การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะ การขุดร่อง การทำคิ้ว หรือการตัดไม้ ด้วยเครื่องจักร

ก. ด้วยแรงคน ๒๐๐ บาท

ข. ด้วยเครื่องยนต์ หรือเครื่องจักร ไม่เกิน ๒๕ แรงม้า ๕๐๐ บาท

ค. ด้วยเครื่องยนต์ หรือเครื่องจักรเกินกว่า ๒๕ แรงม้าขึ้นไป ๑,๐๐๐ บาท

๘.๓ การประดิษฐ์ไม้ หวาย เป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักรหรือการพ่น การทาสารเคลือบเงาสี หรือการแต่งสำเร็จ ผลิตรัดจากไม้หรือหวาย

ก. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกัน ไม่เกิน ๕ แรงม้า ๑,๐๐๐ บาท

ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกัน เกิน ๕ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๒๐ แรงม้า ๓,๐๐๐ บาท

ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกัน เกิน ๒๐ แรงม้า ๕,๐๐๐ บาท

๘.๔ การอบไม้ ๑,๐๐๐ บาท

๘.๕ การผลิตรูปด้วยเครื่องจักร ๕๐๐ บาท

๘.๖ การประดิษฐ์สิ่งของ เครื่องใช้เครื่องเขียนด้วยกระดาษ

ก. สถานที่ที่มีเครื่องจักรรวมกันแล้วไม่เกิน ๒ แรงม้า ๕๐๐ บาท

ข. สถานที่ที่มีเครื่องจักรรวมกันเกิน ๒ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า ๘๐๐ บาท

ค. สถานที่ที่มีเครื่องจักรรวมกันแล้วเกิน ๕ แรงม้าขึ้นไป ๑,๐๐๐ บาท

๘.๗ การผลิตกระดาษต่าง ๆ

ก. ไม่ใช้เครื่องจักร ๒๐๐ บาท

ข. โดยใช้เครื่องจักร ๓,๐๐๐ บาท

๘.๘ การเผาถ่านหรือการสะสมถ่าน ยกเว้นเพื่อการอุปโภคในครัวเรือน

ก. ไม่เกิน ๒๐ กระสอบ ๑๐๐ บาท

ข. เกินกว่า ๒๐ กระสอบ ถึง ๔๐ กระสอบ ๒๐๐ บาท

ค. เกินกว่า ๔๐ กระสอบขึ้นไป ๓๐๐ บาท

๙. กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ

๙.๑ กิจการสปาเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

ก. พื้นที่การประกอบการไม่เกิน ๕๐ ตร.ม. ๑,๐๐๐ บาท

ข. พื้นที่การประกอบการเกิน ๕๐ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตร.ม. ๒,๐๐๐ บาท

ค. พื้นที่การประกอบการเกิน ๑๕๐ ตร.ม. ๓,๐๐๐ บาท

๙.๒ การประกอบกิจการอาบ อบ นวด เว้นแต่เป็นการให้บริการในข้อ ๙.๑ หรือสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

ก. มีจำนวนห้องไม่เกิน ๒๐ ห้อง ๑,๐๐๐ บาท

ข. มีจำนวนห้องเกินกว่า ๒๐ ห้อง แต่ไม่ถึง ๕๐ ห้อง ๒,๐๐๐ บาท

๙.๒.๑ การประกอบกิจการ นวดแผนโบราณ หรือนวดแผนไทย นวดฝ่าเท้า หรือนวดอื่น ๆ เว้นแต่เป็นการให้บริการในข้อ ๙.๑ หรือสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

ก. มีจำนวนเตียงนวดไม่เกิน ๒๐ เตียง ๑,๐๐๐ บาท

ข. มีจำนวนเตียงนวดเกิน ๒๑ เตียง แต่ไม่เกิน ๓๐ เตียง ๒,๐๐๐ บาท

ค. มีจำนวนเตียงนวดเกิน ๓๑ เตียง แต่ไม่เกิน ๔๐ เตียง ๓,๐๐๐ บาท

ง. มีจำนวนเตียงนวดเกิน ๔๐ เตียง ๔,๐๐๐ บาท

๙.๓ การประ...

- ๙.๓ การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร เว้นแต่เป็นการให้บริการในข้อ ๙.๑ หรือสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล ๒,๐๐๐ บาท
- ๙.๔ การประกอบกิจการโรงแรม หรือกิจการอื่นใดในทำนองเดียวกัน
- ก. มีจำนวนห้องไม่เกิน ๑๐๐ ห้อง ๓,๐๐๐ บาท
- ข. มีจำนวนห้องเกิน ๑๐๐ ห้อง ๔,๐๐๐ บาท
- ๙.๕ การประกอบกิจการกิจการห้องพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่นใดในทำนองเดียวกัน
- ก. จำนวนห้องไม่เกิน ๒๐ ห้อง ๑,๐๐๐ บาท
- ข. จำนวนห้องตั้งแต่ ๒๑ - ๕๐ ห้อง ๒,๐๐๐ บาท
- ค. จำนวนเกิน ๕๑ ห้องขึ้นไป ๓,๐๐๐ บาท
- ๙.๖ การประกอบกิจการโรงแรมหรู
- ก. ไม่เกิน ๒๐ ห้อง ๑,๐๐๐ บาท
- ข. เกินกว่า ๒๐ ห้อง แต่ไม่ถึง ๕๐ ห้อง ๑,๕๐๐ บาท
- ๙.๗ การจัดให้มีการแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเงี้ยว ดิสโก้เทค คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน ๑,๐๐๐ บาท
- ๙.๘ การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน เว้นแต่เป็นการให้บริการในข้อ ๙.๑ ๑,๐๐๐ บาท
- ๙.๙ การจัดให้มีการเล่นสเก็ต เจ็ตสกี เคเบิลสกี โดยมีแสงหรือเสียงประกอบหรือการเล่นอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน ๒,๐๐๐ บาท
- ๙.๑๐ การประกอบกิจการเสริมสวย หรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายเวชกรรม
- ก. พื้นที่การประกอบการไม่เกิน ๒๕ ตร.ม. ๒๐๐ บาท
- ข. พื้นที่การประกอบการเกิน ๒๕ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๕๐ ตร.ม. ๓๐๐ บาท
- ค. พื้นที่การประกอบการเกิน ๕๐ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตร.ม. ๕๐๐ บาท
- ง. พื้นที่การประกอบการเกิน ๑๐๐ ตร.ม. ๑,๐๐๐ บาท
- ๙.๑๑ การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนักโดยวิธีการควบคุมทางโภชนาการให้อาหารที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ การบริหารร่างกาย หรือโดยวิธีอื่นใด เว้นแต่เป็นการให้บริการในข้อ ๙.๑ หรือในสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล ๒,๐๐๐ บาท
- ๙.๑๒ การประกอบกิจการสวนสนุก ตู้เกม ๒,๐๐๐ บาท
- ๙.๑๓ การประกอบกิจการสนามกอล์ฟ หรือสนาม ฟีลด์กอล์ฟ ๒,๐๐๐ บาท
- ๙.๑๔ การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์ หรือ สิ่งแวดล้อม ๓,๐๐๐ บาท
- ๙.๑๕ การสักผิวหนัง การเจาะหู หรืออวัยวะอื่น ๕๐๐ บาท
- ๙.๑๖ การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้าน ๒,๐๐๐ บาท
- ๙.๑๗ การประกอบกิจการให้บริการดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน ๒,๐๐๐ บาท

๑๐. กิจการเกี่ยวกับสิ่งทอ

- ๑๐.๑ การปั่นด้าย การกรอด้าย การทอผ้า ด้วยเครื่องจักรหรือการทอผ้าด้วยที่กระตุกตั้งแต่ ๕ กี่ขึ้นไป
ก. การทอผ้าด้วยที่กระตุก ตั้งแต่ ๕ กี่ แต่ไม่เกิน ๑๐ กี่ ๒๐๐ บาท
ข. การทอผ้าด้วยที่กระตุกเกิน ๑๐ กี่ ๓๐๐ บาท
ค. การกรอด้าย การทอผ้าด้วยเครื่องจักร ไม่เกิน ๒๐ แรงม้า ๑,๐๐๐ บาท
ง. การกรอด้าย การทอผ้าด้วยเครื่องจักร เกินกว่า ๒๐ แรงม้าขึ้นไป ๓,๐๐๐ บาท

๑๐.๒ การสะสมปอ ป่าน ฝ้ายหรือนุ่น ๕๐๐ บาท

๑๐.๓ การปั่นฝ้าย หรือนุ่น ด้วยเครื่องจักร ๑,๐๐๐ บาท

๑๐.๔ การทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร

ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๕๐๐ บาท

ข. โดยใช้เครื่องจักร ๒,๐๐๐ บาท

๑๐.๕ การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักร ตั้งแต่ ๕ เครื่องขึ้นไป

ก. ตั้งแต่ ๒๐ เครื่องขึ้นไป ๑,๐๐๐ บาท

ข. ตั้งแต่ ๑๑ - ๒๐ เครื่อง ๕๐๐ บาท

ค. ตั้งแต่ ๖ - ๑๐ เครื่อง ๓๐๐ บาท

๑๐.๖ การพิมพ์ผ้า หรือการพิมพ์บนสิ่งทออื่น ๆ

ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๑,๐๐๐ บาท

ข. โดยใช้เครื่องจักร ๓,๐๐๐ บาท

๑๐.๗ การซัก การอบ การรีด การอัดกลีบผ้า ด้วยเครื่องจักร

ก. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๕ แรงม้า ๑,๐๐๐

ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๕ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๒๐ แรงม้า ๒,๐๐๐ บาท

ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า ๓,๐๐๐ บาท

๑๐.๘ การย้อม การกัดสีผ้า หรือสิ่งทออื่น ๒,๐๐๐ บาท

๑๑. กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดิน ททราย ซีเมนต์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

๑๑.๑ การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผา ยกเว้นการผลิต เพื่อการอุปโภคในครัวเรือน

ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๕๐๐ บาท

ข. โดยใช้เครื่องจักร ๑,๐๐๐ บาท

๑๑.๒ การระเบิด การโม่ การป่นหินด้วยเครื่องจักร ๔,๐๐๐ บาท

๑๑.๓ การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๕๐๐ บาท

ข. โดยใช้เครื่องจักร ๑,๐๐๐ บาท

๑๑.๔ การสะสม การผสมซีเมนต์ หิน ททราย หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

ก. การสะสม ๑,๐๐๐ บาท

ข. การผสม ๒,๐๐๐ บาท

๑๑.๕ การเจีย...

- ๑๑.๕ การเจียรระไน เพชร พลอย หินกระจก หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๕๐๐ บาท
  - ข. โดยใช้เครื่องจักร ๑,๐๐๐ บาท
- ๑๑.๖ การเลื่อย การตัด หรือการประดิษฐ์หิน เป็นสิ่งของต่าง ๆ ๑,๐๐๐ บาท
- ๑๑.๗ การผลิตชอล์ก ปูนปลาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพองหรือการเผาหินปูน ๑,๐๐๐ บาท
- ๑๑.๘ การผลิต ผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม เช่น ผ้าเบรก ผ้าคลัตช์ กระเบื้องมุงหลังคา กระเบื้องยาง ผ้าเพดาน ท่อน้ำ เป็นต้น
- ก. การผลิต ผ้าเบรก ผ้าคลัตช์ ๑,๐๐๐ บาท
  - ข. การผลิต กระเบื้องมุงหลังคา กระเบื้องยาง ผ้าเพดาน ท่อน้ำ เป็นต้น ๓,๐๐๐ บาท
- ๑๑.๙ การผลิตกระจก หรือผลิตภัณฑ์แก้ว
- ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๑,๐๐๐ บาท
  - ข. โดยใช้เครื่องจักร ๓,๐๐๐ บาท
- ๑๑.๑๐ การผลิตกระดาษทราย ๒,๐๐๐ บาท
- ๑๑.๑๑ การผลิตใยแก้ว หรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว ๒,๐๐๐ บาท
๑๒. กิจการที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี
- ๑๒.๑ การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่ง กรด ต่าง สารออกซิไดส์ หรือสารตัวทำลาย
- ก. การผลิต ๕,๐๐๐ บาท
  - ข. การบรรจุ การสะสม ๒,๐๐๐ บาท
  - ค. การขนส่ง
    - ไม่เกิน ๕,๐๐๐ ลิตร ๒,๐๐๐ บาท
    - เกิน ๕,๐๐๐ ลิตรขึ้นไป ๓,๐๐๐ บาท
- ๑๒.๒ การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งก๊าซ
- ก. การผลิต ๕,๐๐๐ บาท
  - ข. การบรรจุ การสะสม
    - ก๊าซบรรจุถุง ๑,๐๐๐ บาท
    - บัมก๊าซ ๒,๐๐๐ บาท
  - ค. การขนส่ง
    - ไม่เกิน ๕,๐๐๐ ลิตร ๒,๐๐๐ บาท
    - เกิน ๕,๐๐๐ ลิตร ๓,๐๐๐ บาท
- ๑๒.๓ การผลิต การกลั่น การสะสม การขนส่ง น้ำมัน ปิโตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์น้ำมันปิโตรเลียมต่าง ๆ
- ก. จำนวนสะสมที่เกินกว่า ๕,๐๐๐ ลิตรขึ้นไป ๑,๐๐๐ บาท
  - ข. จำนวนที่สะสมตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ ลิตร ๕๐๐ บาท
  - ค. จำนวนที่สะสมต่ำกว่า ๑,๐๐๐ ลิตร ๒๐๐ บาท

- ๑๒.๔ การผลิต การสะสม การขนส่งถ่านหิน ถ่านโค้ก
- ก. การผลิต ๕,๐๐๐ บาท
  - ข. การสะสม การขนส่ง ๒,๐๐๐ บาท
- ๑๒.๕ การพนสี ยกเว้นกิจการในข้อ ๗.๑
- ก. การพนสีรถยนต์โดยเฉพาะ ๑,๐๐๐ บาท
  - ข. การพนสีเพื่อกิจการอื่น ๕๐๐ บาท
- ๑๒.๖ การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ด้วยยาง ยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- ก. ใช้เครื่องจักรตั้งแต่ ๒ แรงม้าขึ้นไป ๒,๐๐๐ บาท
  - ข. ใช้เครื่องจักรไม่เกิน ๒ แรงม้า ๕๐๐ บาท
- ๑๒.๗ การโม่ การบดชั้น
- ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๒๐๐ บาท
  - ข. โดยใช้เครื่องจักร ๔๐๐ บาท
- ๑๒.๘ การผลิตสี หรือน้ำมันผสมสี
- ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๑,๐๐๐ บาท
  - ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๕ แรงม้า ๒,๐๐๐ บาท
  - ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๕ แรงม้า ๔,๐๐๐ บาท
- ๑๒.๙ การผลิต การล้างฟิล์มรูปถ่าย หรือฟิล์มภาพยนตร์
- ก. การผลิต ๒,๐๐๐ บาท
  - ข. การล้างฟิล์มรูปถ่ายสี ๕๐๐ บาท
  - ค. การล้างฟิล์มรูปถ่ายขาวดำ ๓๐๐ บาท
- ๑๒.๑๐ การเคลือบ การชุบ วัตถุด้วยพลาสติก พลาสติกเซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง ๒,๐๐๐ บาท
- ๑๒.๑๑ การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ การทำโม่ บด หลอม หล่อ พลาสติก เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง ๒,๐๐๐ บาท
- ๑๒.๑๒ การผลิต การบรรจุสารเคมีดับเพลิง ๓,๐๐๐ บาท
- ๑๒.๑๓ การผลิตน้ำแข็งแห้ง ๓,๐๐๐ บาท
- ๑๒.๑๔ การผลิต การสะสมการขนส่งดอกไม้เพลิง หรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง
- ก. การผลิต ๖,๐๐๐ บาท
  - ข. การสะสม ๔,๐๐๐ บาท
  - ค. การขนส่ง ๒,๐๐๐ บาท

๑๒.๑๕ การผลิตเซลแล็ก หรือสารเคลือบเงา

ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๑,๐๐๐ บาท

ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า ๒,๐๐๐ บาท

ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า ๔,๐๐๐ บาท

๑๒.๑๖ การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่ง สารถำจัดศัตรูพืช สะสมยาฆ่าแมลง สะสมปุ๋ยหรือพาหะนำโรค ยกเว้นเพื่อใช้ในครัวเรือน

ก. การผลิต ๓๐๐ บาท

ข. การบรรจุ สะสม ๕๐๐ บาท

ค. การขนส่ง ๑,๐๐๐ บาท

๑๒.๑๗ การผลิต การบรรจุ การสะสมการ ยกเว้น การผลิตเพื่ออุปโภคในครัวเรือน

ก. การผลิต ๓,๐๐๐ บาท

ข. การบรรจุ การสะสมการ ๒,๐๐๐ บาท

๑๓. กิจการอื่นๆ

๑๓.๑ การพิมพ์หนังสือ หรือสิ่งอื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร

ก. สถานที่มีเครื่องจักรรวมกันแล้วไม่เกิน ๒ แรงม้า ๕๐๐ บาท

ข. สถานที่มีเครื่องจักรรวมกันแล้วเกิน ๒ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า ๘๐๐ บาท

ค. สถานที่มีเครื่องจักรรวมกันแล้วเกินกว่า ๕ แรงม้าขึ้นไป ๑,๐๐๐ บาท

๑๓.๒ การผลิต การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์เครื่องใช้ไฟฟ้าอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ไฟฟ้า

ก. พื้นที่ไม่เกิน ๕๐ ตร.ม. ๕๐๐ บาท

ข. พื้นที่เกิน ๕๐ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตร.ม. ๑,๐๐๐ บาท

ค. พื้นที่เกิน ๑๐๐ ตร.ม. ๑,๕๐๐ บาท

๑๓.๓ การผลิตเทียน เทียนไขหรือวัตถุที่คล้ายคลึง

ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๕๐๐ บาท

ข. โดยใช้เครื่องจักร ๑,๐๐๐ บาท

๑๓.๔ การพิมพ์แบบพิมพ์ พิมพ์เขียว หรือการถ่ายเอกสาร ๑,๐๐๐ บาท

๑๓.๕ การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุดใช้แล้วหรือเหลือใช้

ก. พื้นที่ไม่เกิน ๑๐๐ ตร.ม. ๕๐๐ บาท

ข. พื้นที่เกิน ๑๐๐ ตร.ม. ๑,๐๐๐ บาท

๑๓.๖ การประกอบกิจการโกดังสินค้า

ก. พื้นที่ไม่เกิน ๔๐๐ ตร.ม. ๑,๐๐๐ บาท

ข. พื้นที่เกิน ๔๐๐ ตร.ม. แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตร.ม. ๑,๕๐๐ บาท

ค. พื้นที่เกิน ๑,๐๐๐ ตร.ม. ๒,๐๐๐ บาท

๑๓.๗ การล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้ว

ก. โดยไม่ใช่เครื่องจักร ๕๐๐ บาท

ข. โดยใช้เครื่องจักร ๑,๐๐๐ บาท

๑๓.๘ การพิมพ์สีลงบนวัตถุที่มีใช้สิ่งทอ

ก. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๕ แรงม้า ๕๐๐ บาท

ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๕ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๒๐ แรงม้า ๑,๐๐๐ บาท

ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า ๑,๕๐๐ บาท

๑๓.๙ การก่อสร้าง

ก. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๕ แรงม้า ๑,๐๐๐ บาท

ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๕ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๒๐ แรงม้า ๑,๕๐๐ บาท

ค. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้า ๒,๐๐๐ บาท

๑๓.๑๐ กิจการทำเทียบเรือประมง สะพานปลาหรือแพปลา ๓,๐๐๐ บาท

การรับเรื่องร้องเรียน

ถ้าการให้บริการไม่เป็นไปตามข้อตกลงที่ระบุไว้ข้างต้น สามารถติดต่อเพื่อร้องเรียนได้ที่
องค์การบริหารส่วนตำบลแพงพวย โทรศัพท์ ๐ ๓๒๗๔ ๕๓๔๑